

ഭാവിക കമ്പായം

(കനാം ഭാരം)

[കനമുതൽ എഴുവരെ സർക്കാർ അടക്കിയതു്]

കുസു. പുത്രശോത്തമൻനപ്പതിരി

ഭാഷാ ടെന്റ് ഡയോ

(കമാം ഭാഗം)

[കൗമുഖത്തിൽ എഴുപ്പം വരുത്താൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു]

പരിഭ്രാഞ്ചകൾ

പി. എസ്. പുരുഷാത്മമൻനമ്പുതിരി അവർക്കൾ.

അക്കാശകൾ

ഇ. എൻ. പരമേശപരൻനമ്പുതിരി.

കമലാലയാ ഫിന്റിംഗ് വക്സ്,

തിങ്കവന്നപുരം.

1114

[വില അണ മറ.

പരിഭ്രാഞ്ചകൾ മുഖില്ലാത്ത പസ്തുകം വ്യാജനിംബിതമാക്കാ.

ഇരു പുസ്തകങ്ങൾ അംഗീകാരം നേര്ത്തവിഖ്യാസത്തിൽ
ആവശ്യമായി കിട്ടുന്നതാണ്. വില മാത്രം അംഗം മാത്രം.

ഇ. എൻ. പരമേന്ദ്രൻനൃത്യത്തിൽ,
ജ്ഞാനിപ്പകാര്യാലയം,
പുലിയുർ—ചെങ്ങന്നൂർ.

അരുമുവം

സാമ്പിത്രസന്താദ സാക്ഷാത് ഗ്രീമണ്ഡമഹാകവിയുടെ
നേന്ദ്രിയചരിതമധാകാവുരസത്തെ ആസപദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത
സംസ്കാരിജനങ്ങാർ ലോകത്തിലില്ലെന്ന തീച്ചയായിപ്പു
റയാം. ആദ്യപദ്ധതിലും, അത്മപദ്ധതി, അലക്കാരവാത്രം,
ആസപദാലൃമായ സപ്താരസം, ആലോചനാരൂതമായ ഭാവഗാം
ഭിത്രം, അസാധാരണമായ ഗമനത്പെം എനിവയെല്ലാം ഈ
മഹാകാവുത്തിൻറെ പ്രത്യേകലക്ഷണങ്ങളാണ്^५. വിഭാഗം
രൈപ്പോലും അത്മഗ്രഹങ്ങളിൽ വിഷമിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള
വിചാരം കാവുകരത്താവിജ്ഞാനിയെന്ന എന്ന് അദ്ദേഹം
തന്നെ സപ്തം സമതിക്കുന്നുണ്ട്^६. ഗ്രഹാവസ്ഥാനത്തിൽ
ഈപ്രകാരം പരശ്രതിരിക്കുന്നു:

ഓ:—ഗ്രഹഗ്രഹിയിടയ്ക്കിടയ്ക്കിതിൽ മനഃ-

പുവം വരത്തീ കട-

നാന്യൻ പണ്ഡിതനെന്നരച്ചിതു പരി-

ചുരേക്കളിച്ചീടൊലാ

സന്തോഷത്തോട് സഖിനം മുരക്കാക്ഷി-

ത്താൽ ദ്രഘഗ്രഹി സം-

ബന്ധം വിച്ച രണ്ടാമ്പിതനിൽ മഴക്കി-

സ്ത്രാവും ലഭിക്കം ദ്രവം.

ഈതു ഗംഭീരമായ ഒരു മഹാകാവ്യം സംസ്കാരിജനത്തെ
നാരല്ലാത്ത മലയാളികൾക്കു വായിച്ചുരസിക്കവാനുള്ള ഭാഗ്യം
എതാവത്തപ്പുത്തും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കോച്ചങ്ങളുടെ
കണ്ഠികക്കെട്ടുന്നതുംരാൻ, ധാരുകൾ ഗോദവത്തെ കോയിതന്നു
രാൻ മുതലായ പണ്ഡിതനും നേന്ദ്രിയം കുറച്ചു പബ്ലുക്കും
തജ്ജിമ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും പിന്നീടു് അതിൽനിന്നു വിരമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ കഴിഞ്ഞതെ
മഹാംംാമാഞ്ഞികയ്ക്കു് ഞാൻ നേന്ദ്രിയം പറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടി
ക്കിഞ്ഞോരു പരിക്ഷാത്മമായി ചില പബ്ലുക്കും മലയാളത്തി

ലേഡ്യൂ വിവർത്തനം ചെയ്തും അവരെ നിശ്ചയാർ എഴിസു
മാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ കുട്ടിൽ ഗൈഷയം ആലും
മുതൽ രണ്ടാംസെറ്റം ഒ മ-ാമതു പല്ലുംവരെ കൈവിധം തജ്ജിമ
ചെയ്യുമണംബാതി. എന്നാൽ “കലഞ്ഞേ നിജമേതുണ്ണുജ്ഞി”
എന്ന അട്ടത്തെ പല്ലും ഭാഷാന്തരീകരിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസ
പ്രേക്ഷിക്കു നിന്മിത്തം നിരാഗനായി അതിൽനിന്ന് വിരമിക്കുന്ന
ശശാഖതു്.

അതിന്തും ദരിക്കൽ കൂറ്റൻ വടക്കംകുർ രാജരാജവമ്മ
തന്മുരാനവർക്കൾ എന്തേ ഇല്ലത്തു വരികയുണ്ടായി. സാഹിത്യ
പരമായും മറ്റൊരു സംഖ്യാവിച്ച പരസ്പരസംഭാഷണ
അദ്ധ്യക്ഷിക്കും സംഗതിവഹാർ ഭാഷാഗൈഷയത്തെപ്പറ്റി
ഞാൻ കരഞ്ഞതാൻ സംസാരിക്കുകയും പില പല്ലുങ്ങൾ
ചെംപ്പിക്കേടുതേയും തജ്ജിമ ചെയ്തിന്തോളിം ഭാഗം കൈ
വയഴിത്തുപ്പറ്റി അരക്കുമും വാദിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയും എ
തുനും ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ആ ബുക്ക് അടിത്തിൽ ഉലരി
ക്കുന്ന എഴുതേതാടക്കുടി തിരിയെ അയച്ചുതരിക്കുയും ചെയ്തു.
ആ എഴുത്തു് ഇപ്പുകാരമാണോ:

“.....ഭാഷാന്തരം മുഴവൻ വായിച്ചുനോക്കി. ഈ
നിലയിൽ ഉച്ചരിഭാഗങ്ങളിൽ ഭാഷപ്രേക്ഷിത്തത്താണ്. ഒട്ടം കൈകി
ക്കുതു്. ഭാഷ വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്. അസ്ത്രിപ്പമായും ഒത്താ
നാനു. മുലം എഴുതീട്ടിള്ളി സംസ്കൃതത്തിനേറ്റുയും മലയാള
ത്തിനേറ്റുയും പ്രഥമതയും കാർബും വിചാരിച്ചാൽ ഇതുമാത്രം
ഭാഷാന്തരം നന്നായതു വിസ്തൃതജനകമായിരിക്കുന്നു. “പുത
ശ്വാത്മമനായിട്ടുന്ന ലോകേരപ്രസാദം” ഇത്രൂടി പല്ലുങ്ങൾ
മുലത്തിനേറ്റു വെച്ചിപ്പുപ്പരതെ സാമഗ്രേപ്പണ വഹിക്കുന്നവ
യായിരിക്കുന്നു. ഭാഷാന്തരം ആപാദണിവിം എന്നെന്ന വളരെ
സെപ്പിച്ചു എന്നോ എംതും തുറന്ന പരഞ്ഞതുകൊള്ളിണ്ടുണ്ട്. ഈ
നിലയിൽ ഈ കുതി പുത്തിയാക്കിയാൽ അതു ഭാഷയും
വലിയോരസന്നദ്ധമായിരിക്കും. ഗൈഷയം സംസ്കൃതസാഹി
ത്തുത്തിനേറ്റു ഒരു പ്രത്യേക പ്രസ്താവനമാണോ. അതിനേറ്റു
സംരംഭത്തെ ഭാഷയേയും അറിയിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്രാവശ്യ
മാണോ. ഗൈഷയം സാധാരണ ഭാഷപ്രേക്ഷിത്തക്കയാണു
കിൽ പല കരണങ്ങളിൽ കരവുകളിലും ഉണ്ണാക്കവാനിടയുണ്ട്.
ആ വക കരവുകൾ ഈ കുതിയിൽ വളരെ കരവാണോ. ഡീറ

നാൽ ഇഴവിയം മുഴവൻ ഭാഷപ്പെട്ടത്തണ്ണും എന്നും താൻ പ്രത്യേകം അപേക്ഷിക്കുന്നു. വേരെ ഒന്നും ഭാഷയ്ക്ക് വേണ്ടി ചെയ്തില്ലെങ്കിലും തരങ്കേടില്ല.....”

ഈ ശ്രൂതിസാഹനപത്രം മഹം ദയൻ ദാംഡൻ എഴു തീട്ടുള്ള താൻ. സാമ്പിത്രുഹസികനം ഉത്തമകവിയും ഉൽക്കുള്ളശീലനം ആരു തന്മാനവർക്കളുടെ മേൽ ഉല്ലരിച്ചു ഏഴുള്ളും എന്നു അലുസത്തെ മുരീകരിക്കുകയും വിണ്ണം ഭാഷാന്തരിക്കരണത്തിനും എന്നു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത സസരിച്ചും രണ്ടു വാദംകൊണ്ടും ഇരുപത്തിരണ്ടു സർദ്ദവും ഭാഷാന്തരം ചെയ്ത എന്നു പറഞ്ഞതാൽ കഴിഞ്ഞതല്ലോ. അവി ടത്തെ ആരജതെ അനന്തരാസരിച്ചും ഭാഷാനെന്നപ്പെട്ടു കവന കമ്മുഡിമാസികയിൽ വണ്ണുന്നു പ്രസിലബപ്പെട്ടതിനുള്ളടക്കിയതും. നാലഞ്ചു സർദ്ദമായപ്പൊഴുക്കും ആരു മാസികയുടെ പ്രസിലബികരണം നിർഭാഗ്യവരാൽ നിന്നുപോയതു നിമിത്തം ബാക്കി ഭാഗം പ്രസിലബികരിക്കുന്നതിനും ഇതുവരെ സംഗതി വന്നില്ല. ആരു കാലങ്ങും കവനക്കുമുഖയിൽ ഭാഷാനെന്ന പ്പെട്ടെന്നു വായിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാപിതനാരായ പല പണ്ണിതന്മാരും ഇനിക്കും അനന്മോദനക്കുത്തുകൾ അയച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. അവി തിൽ ശ്രീമാൻ ഉള്ളിരിന്നു അഭിപ്രായം ഇപ്പുകാരമാണ്:

“.....ഇതിലധികം തർജ്ജിമ നന്നാക്കവാൻ ആരെ കൈമാറ്റിം സാധിക്കുമെന്ന തോന്നനില്ല. ധാതൊരഭംഗിയും എന്നു രാജിയിൽ പെട്ടിട്ടില്ല. മുലവും അത്മവിവരങ്ങവും ഇപ്പോൾ വേണമെന്നില്ല. നെന്നപ്പെട്ടിന്നു സപ്രത്യേകം ഇനന്താബന്നും സംസ്കാരഭിജനനമാർ ആല്ലും ഒന്നു മനസ്സിലാക്കു. ഇപ്പോൾ ചുട്ടിക്കാരം ശകാരിക്കാനമായിരിക്കും പലക്കും വാസന.

“അംഗോഷ്ഠാമേവ സതാം വിവൃംപ്തത
പ്രിഷാം മുഖാരോപകണാധിരോചണാഃ”

എന്ന ശ്രീഹാഷ്ഠ്യത്തെന്ന പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. നന്നുതിരിയുടെ വഗ്രവചസ്തുപ്പത്തെയും ഭാഷാന്തരിക്കരണപാടവത്തെയും എത്ര തന്നെ അഭിനന്ധിച്ചുണ്ടും മതിയാകന്നതല്ല എന്നാണും തർജ്ജിമ വായിച്ചുപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിയതും.....” ഭാഷാനെന്നപ്പെട്ടിന്നു പ്രസിലബികരണം സംഖ്യയിച്ചും

രബിക്കൽ ശ്രീമാൻ വള്ളിത്തോളിന് അയച്ച എഴുത്തിനു കിട്ടിയ മഹാപിഡിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാചകങ്ങളിൽ ചിലതി നേരുടെ ഇവിടെ ഉല്ലരിക്കുന്നു. “.....നേരഷയമധാകാവു തിന്റെ തർജ്ജിമ കവനക്കുമാരിയിൽ കണ്ണിട്ടണ്ട്. ചില ദ്രോക്കങ്ങൾ തൊന്ത് വാക്യിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതും പ്രഖ്യാവും അതും അത്മവും അതു ശ്രീമഹാത്മിയെ അഞ്ചും ഇത്തരത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു ചെയ്തിൽ എന്നിക്കു സദേശം മാത്രമല്ല അതും ശ്രീതോന്നും. അങ്ങയുടെ മഹത്തായ പരിഗ്രാമത്തിന്റെ ഫലം കേരളീയക്ക പരശ്ര അസപാലുമാക്കിത്തീക്കംക്രതനെ വേണും. തർജ്ജിമ തീർച്ച യായും പുസ്തകമാക്കുന്നും. ശ്രീ മഹാശ്രീ അത്രയം ഒരു തന്നീ മലയാളിക്ക മനസ്സിലാക്കുവാൻ സൗകര്യം കിട്ടുക എന്നതും ഒരു ചെറിയ ഭാഗമാണോ? പുസ്തകത്തിൽ മുലം ചേക്കുന്ന മെന്നും ഇന്നിക്കും അംഗിപ്രായമില്ല. അവയുമാരുള്ളത്തു കിപ്പണി ചേക്കുന്നും. അങ്ങയുടെ സാമ്പത്തികസംരംഭത്തിനു സംബന്ധം അതുംസിക്കുന്നു.....”

ഇതുപോലെതന്നെ ചണ്ണിത്തർ ഇ. വി. രാമൻനു തിരി, പി. കെ. നാരായണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ., നട വത്തു മഹമ്മൻനുത്തിരി മുതലായ പല സഹായങ്ങായം അന്ന മോഭനപത്രങ്ങൾ അഥചുതന്നിട്ടണ്ട്. ഇതു ചെറിയ അമുഖ ത്തിൽ അവയെല്ലാം ഉല്ലരിക്കാൻ സാധിക്കാതെവന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഏഴുട്ടേക്കാലം മുമ്പുതന്നെ നേരഷയീയചരിത്രമാകാവുന്നതിനും ഇതുപത്തിരിശേഖരസ്ത്രീവും ഓഷാന്തരം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞു എങ്കിലും പുസ്തകത്തിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗങ്ങളും ഇന്നിയും ലഭ്യമായിട്ടില്ല. അതിന്റെ (മഹാംനൂ-ൽ അതിനും തോന്നും) ഇതിൽ അല്ലെന്തെ മുന്നു സർജ്ജം മാത്രം വിഭപാൻ പുഖ്യാന്തർ പത്ര നാലുനായർ സപ്തം പ്രസാധകത്പത്തിൽ കരാച്ചു പുതി കുറ മാത്രം അച്ചടിപ്പിക്കുകയും പൂർണ്ണമായ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ടി ചില പരിഗ്രാമങ്ങൾ ചെയ്യും ഉണ്ടായിട്ടണ്ട്. പക്ഷേ ആ സൂഹ്രത്തിന്റെ കാലനിഞ്ഞാണുനിമിത്തം ബാക്കി ഭാഗം അച്ചടിപ്പിക്കുവാൻപോലും പിന്നീട് സാധിച്ചില്ല.

ஞதிக் மூலமுறைக்கும் தலைமுறை டிப்புளவுங்குடி வேற்று அநூலிப்பிக்கணாறு நன்றாயிரிக்கமென் பல ஸால் செய்யுமானால் அலிபுராயப்புடிட்டுள்ளது. அண்ணிச்செய்யுமானால் உடேஶம் யமை ஏதுக்கிண் மதங் மாரங் வத்வாங் ஒ க. யின் கர்யாதெ வில் விழவாங் ஸஂததியுள்ளது. அப்போர் வலிய துக்க கொட்டுத் தூஷுகும் வாட்டுக்காவற் சுத்தமாயிரிக்கணாறு பூஸாயகமாக்க வழிரை நஷ்டத்தினால் நிராஶர்த்தம் ஹட்டா க்கணாறுமானபோலா. தலைமுறை ஏதென்ற உடேஶம்போலே ஆதை மூளைக்கால எனாந்தநென லாதிரிடிலெபுக்கிலும் நல்கமா பாராய்னால் கலிபோஷபரிமாரமானாலும், அலியுகேதா க்கதியெ மாருத் அவுலங்பிதூங் ஹா பூஷுக்குதென அநூல் டிப்பிசு புஸிலிபிக்காமென் தொநாயிதூது. ஸஂஸ்தா ஜிஜுமாக்கபோலும் மூலமுறைக்குதின்ற அத்துவும் அதும் யவும் ஸுருமமலூதிரிக்கவேர் அதின்ற மலதாலுவும் அப்புகாலம் சம்மாயிரிக்கவாங்கள் அயிக்குறூயும். ஏகிலும் கஷ்டியுடைய ஓய்யுக்குவாங் குமிக்கையும் அதூர் வறுதுசூத்து டிப்புளம் சேக்குதை வெழிட்டுள்ளது.

ஸாமிதூரிசுபரித்திலே மஹாகாவுகாலம் கஷ்டத்திரி க்கண ஹா மாதுத்திலான் ஓய்யுக்கெனயைமஹாகாவு தின்ற அதுவிப்பாவும். ஹது ஏதுதேதைாலுவும் புதோஜகீ வெிக்கமெனாலுத்து களுத்தநென அரியேஷ்ததான். பூவிக்குமூலாய மஹாகாவுக்கால ஸாவயாநதிற் வாகிதூ மந ஸ்திலாக்கவாங்கு பாளையிதூமோ பரிசுதைமோ குமாயில் பலமோ உத்துவற் ஹா வழிரைக்கரவாயிரிக்கண. வெந்தாந்தால் தூங் ஏதுதரம் தூதகாலிக்கர மலதாலுஸாமிதூரங்குதின்ற நிரங்கங்மாயி நடநமாட்டுங்கள். ஹக்கிசெய்யுத்து துதிக்கை யான் அதுயுகிக்கும் அயிக்குவும் அதுராயிதூவத்துறுது. ஸஂஸ்தாவுத்தத்திலுத்து கவிதக்கரக்குத்தநென ஹநெனாரிட்டுதும் ஸமாநமிலு. அதுதநென வலிய வந்தீநுயும் சம்மாதையும் அதுநாயகாங்குதூவும் ஹத்தாயிதெநாலுதென கும் பராயுவு ஸமிலிலேலூ.

ഇപ്പകാരമുള്ള മഹൽഗ്രന്ഥങ്ങൾ യദാകാലം പ്രസി ലീകരിക്കുന്നതിനും ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്ക് വേണ്ട ഫ്രാസൂര്യന അദി നൽകുന്നതിനും ഉള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ നേരുതനെ ഇവിടെയില്ല. നമ്മുടെ ഗവേഖനംനോരോ സാധിത്തുപരിഷ്ടേതാ ഇം സൂന്തതയ്ക്ക് വല്ല ചാരിമാരവും ഉണ്ടാക്കുന്നതു നന്നായി റിക്കം. നെന്നെയംപോലെ ഗംഭീരമായ ഏതു കാലുവും തജ്ജിമചെയ്യുവാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നിനിക്കിപ്പോരം ദോ നന്ന. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള മഹൽഗ്രന്ഥങ്ങൾ അച്ചടി കാരം പ്രസിലീകരിക്കാനമാണ് പ്രയാസമേറിയിരിക്കുന്ന തന്നെ എൻ്റെ അനുഭവതനെ തെളിയിക്കുന്നു.

“വേബാലുരോ മത്സരഗസ്താഃ പ്രവേഃ സ്നയദ്ധിതാഃ
അഭേബാദിധാപമതാധ്യാനൈ ജീർണ്ണമംഗൈ സുഭാഷിതാഃ.”

എന്നാണ്ടോ തീരുമാരിപ്പചനം. മഹാകാവ്യങ്ങളിൽ വച്ച് ഗ്രന്ഥവാളുംപുംകൊണ്ടും ആരുദ്ധരഗാംഭീത്യുംകൊണ്ടും മഹ തനായ ഇം ത്രീഖംഷ്ഠതിയുടെ മയലാളവിവരത്തനും വളരെ പ്രയാസമുള്ള താണ്. അജന്തതകാണ്ഡാ അവിവേകം കൊണ്ഡാ ഇം സാഹസകമ്മത്തിനും തോൻ സന്നാലുന്നായി. നിരന്തരമായ കാഞ്ചനത്രപാരതത്രാംഗിമിത്തം അസ്പദമ എഭയനാണുകുണ്ടും ആരംഭിച്ച കാഞ്ചനതെ യദാവസരം ത്രംഗംകൊണ്ടുപോകയും മുന്നചിലപ്പാനും വഷ്ഠംകൊണ്ടും ഇത്ര രീതിയിലെക്കിലും ഭാഷാന്തരം പൂർത്തികരിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നതാണും ശായിട്ടിള്ളതും. ഇതു് പുനഃപരിശോധന ചെയ്യേണ്ട ഭാഷ കഴിയുന്നതു നന്നാക്കവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നും ഒരു സൂന്തതയിവിടെയുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതു് എൻ്റെ എല്ലാ തുടികളും മിക്കവാറും ബാധിക്കുന്നതാകയാൽ ഭാഷാനെന്ന ഷയത്തിനും മാത്രം അതോടു ഭാഷമായിരിക്കുകയില്ലെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകം നന്നായി പ്രസിലീകരിക്കണമെന്നാണ് ആലും വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന പ്രകാരമുള്ള പരിത്യസ്ഥിതികൾ അനുകൂലമല്ലെതെ പരിണമിക്കയും “പത്ര ഭാന്ത്രാ ക്ഷയിതമയും പുഞ്ചമല്ലേ പചാത സ്ഥാതും ശരും പ്രയമപി സവേനാലുകള്ളും സമത്രം” എന്ന രീതി തിലും ധമ്മസക്തതിലുക്കെപ്പുടകയും ചെയ്യുന്ന നിമിത്ത മാണം ഇപ്പോരം ഇം ആലുതെതെ ഏഴു സർജ്ജം മാത്രം രക്കര

ഉീഡേവിക്ക കാഴ്ച വയ്ക്കവാൻ സംഗതിയായതു്. സാമ്പത്രപ്ര ഗ്രാമികളായ മഹാജനങ്ങൾ അനന്തരലിക്കകയും അനമോദിക്ക കയും ഭാഷാനെന്നഷ്യത്തിന്റെ പ്രമമസബിക്കയെ സസണ്ടോ ഷം സ്പീകരിച്ചു സഹായിക്കകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ബാക്കി യുള്ള പതിനഞ്ചുസ്ത്രീഭൂമി ടിപ്പണിവും രണ്ടാം ദൂനം നാലും വാല്പുംളായി പിന്നാലെ പ്രസിദ്ധപ്രത്തിനാതായിരിക്കു മെന്നുട്ടി ഇവിടെ പറത്തുകൊള്ളുന്നു.

“പുരാണമിത്രേവ ന സാധു സവം
ന ചാപി കാവ്യം നവമിത്രേവല്ലം
സന്തഃ പരീക്ഷ്യാനൃതരദു് ഭേദനേ
മുഖഃ പരല്പത്രയന്നേയബുല്ലിഃ”

എന്നാൽ കാളിഭാസവചനവും ഇവിടെ സുരണ്ണീയമാകുന്നു. എതായാലും ഭാഷാനെന്നഷ്യത്തിന്റെ ഒന്നാംഭാഗം പ്രസി ദിക്കരിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ ബാക്കി ഭാഗങ്ങളിൽ പിന്നാലെ അച്ചടിപ്പിച്ചു കൈരളീഡേവിക്ക് ഉപദീക്കിക്കാമെന്നു് അതിചുകൊണ്ടു് ഭാഷാഭിമാനികളായ എല്ലാ സഹിതയും തന്ത്രങ്ങൾ ദയാപൂർമ്മായ ഒരുംഗ്രാമത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധികരണവിഷയത്തിൽ ആല്ലോ വേണ്ട മ്രോഗസാഹനങ്ങൾ നൽകിയ ശ്രീമാൻ ഉള്ളിൽ എസ്. പരമേശപരായർ അവർക്കരംകും വളരെ താമസിപ്പിച്ചിട്ടുകൂണ്ടും ദംശിയായി അച്ചടിപ്പിച്ചു തന്ന കമലാലയാ പ്രസു് മാനേജർ അവർക്കരംകും പ്രഥമു് നോക്കുന്ന വിഷയ ത്തിലും മറ്റൊരു എല്ലാ സഹായങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ളിൽ ചേ

പ്രാഥു് കെ. അച്ചുതവാഞ്ചൻ, പബ്ലിതർ ഇം. വി. റാമൻ നന്ദുതിരി എന്നീ സഹിതയുമുണ്ട്. പ്രാഥമ്യപൂർണ്ണ തുതജ്ഞത്തെ പ്രഭാഗ്രിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ പുസ്തകത്തെ മഹാജനസമജം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വിഷയാനക്രമണിക.

(ഭാഷാന്തരം)

കവികളിലുത്തക്കഷ്ടം ചേ-
ത്തവികലമനവല്ലറല്ലെമാഴി തുകം,
അവിശ്വയധിമുദനപിത-
നവനാഗ്രീഹഷ്ടേവകവി വെൽക.

സർഫ്. ۳

ചൊൽക്കാളിളിം ഭ്രഹ്മണണായ് നൃനന്ദനസമൾ;
തന്നിൽ വൈദി രാഹം
കൈക്കാണാൻ; ഭ്രമമേവം ത്രണങ്ങചിമവാർ-
തന്നിലും; പിന്നവൻ താൻ
വായും വേർവാടിലനാളിപവിപിനവിനോ-
ഭത്തിനായ് പോയ്, കരത്തിൽ
ചേക്കം പൊന്നനമേരും വൃമയിലലിവിയ-
നാഗ്ര മോചിച്ചു ധീരൻ.

സർഫ്. ۴

“ഞാനാ വൈദി നിന്നിൽ പ്രീത പേരുകമാ-
റാക്കിടാം ശങ്കനേയും
താനാരാൽ തള്ളുമാരെ”നഘത്തി കരതി-
ച്ചൂണ്ടുമാക്കല്ലുനോടായ്
ഭ്രന്മാൻ വേഗ“മെനാലിതിന തുനിക്”രയ-
നോതിയപ്പോൾ ചരന്ന-
നൃനാനന്ദം നിരീക്ഷിച്ചുപവനമതിലാ-
രൈമിയേ ശീമഭ്രവിൽ.

സംഗ്രഹം

“വന്നാലും ചെങ്കളിക്കീ താരങ്ങാൽ പറവി, നൃ-
സ്ത്രിയിയാണോക്ക്, ഇത്രു-
ണ്ണനാലോ നീ വർച്ചീട്ടുക നൂളെന മറ,”—
യേജ്ഞൻ ചൊല്ലും വഗ്രേഗ്രൻ;
“നന്നായെന്നേഖി ചെയ്യുന്നതിനവന്നാട്ടര-
യേജ്ഞൻ വൈദിക്കിൽ വാ—
ക്കാനാക്കേക്കുട്ടൻ പോയ് നൂളെനാട്ടുന്നിനാൻ
സിലിഡിയെപ്പുഖമോഡം.

സംഗ്രഹം

ദേഹം ക്ഷീണിച്ചുയോഗവുമരെയാട്ടുപനു-
ഞനെന നിന്മിച്ചു താപ—
വുമത്താൽ വാടൽ തേട്ടം പുതുമലർവിരിയിൽ—
ക്കേണ്ണവീണാവരാംനി
മോഹിച്ചാൻ; തോഴിമാർത്തൻകൂകൂളനിനങ്ങം
കേട്ടുന്ന വനക്കണ്ണരം—
സ്ത്രീയേതാഭാതി ശീമൻ “പതിയോട്ടകന താൻ
ചേര്ത്തിടാം നിനെ”യെന്നായ്.

സംഗ്രഹം

ആക്കാലം നാരഭൻ ചൊന്നപയമമിതറി—
ഞതിപ്പുനിപ്പാണി കാട്ടം
ധിക്കാരം കണ്ണ ശിക്കപാലകരോട്ടമൊരുമി—
ചുത്തി പുതുപീതവത്തിൽ
“ഫിക്കെനൊന്തുതനായ് താനൊരുവരുമരിയാ—
തങ്ങ പോയ് ലൈമി നദേമ
കൈക്കൊള്ളുംവണ്ണെമല്ലുമരുക്ക നൂളി! അഡാ”—
നെന്ന വണ്ണിച്ചുതുണ്ണ.

സംഗ്രഹം

മീഡ്സൻ ദോക്കൈക്കുറ്റശ്രാതകനയിക്കമറ്റ—
മുംഗനായ് ക്കണ്ണുയേഴ്ത്തം
വിട്ടനാരു ഒങ്ങി വാഴം മഹിതമൺഗിനുമം—
തന്നിലെത്തി ക്കണ്ണത്തിൽ

സ്വജ്ഞം ഗീവാണ്ടുകതികളിൽ നിന്മി—

ചീട്ടമാ ഭീമത്രവിൻ—

മട്ടോത്തപ്പുാഡി സ്പദത്രാവത്തകിളുമഖൻ

വിത്രുപോൽ പേര്ത്തുമേരും.

സംഗ്രഹിതം १

അതുനം ചിത്രമാകം രസജലനിധിത്തൻ—

കോളിനജ്ഞിൽ പതിച്ചി—

ടത്യത്മം ലൈമിരൈപ്പിനടിമുടി മഴവൻ

വാഴ്തി വല്ലിച്ചു വീരൻ

പ്രത്യുഷപ്പെട്ടനേരും, സവികരം സകതുകം

നിൽക്കുവേ, വൃക്തമായു് തങ്ങ—

പ്രത്യംഗപ്രശ്നമി കണ്ണിടവരം സരസമിതാ—

രെന്ന താനേ നിന്ത്രാഡി.

സംഗ്രഹിതം २

“ബാലോ! നീതനെന ധന്മാരുണി, സുരവരർത്തൻ—

കുതനീ താൻ, സുരേന്ദ്രൻ

ചാലേ ചൊല്ലുനിതാശാവ്യതികളൗംകാരമി—

ചീന സന്ദേശമേവം

മാലേന്നേ തൈപ്പളിൽത്താനൊരുവനെ വരണ്ണം—

ചെയ്തു നാഡിയ്ക്കു വാനിൽ

കാലേ പോകൊല്ല ചിത്തം നരനി”ലിതി കമ്പി—

ചുറ്റുമുരക്കാവിളുക്കീ.

സംഗ്രഹിതം ३

“ചിത്തം മുണ്ണെ നൈസ്യം നമി വിശ്വയരിൽ നീ—

യാത്താൻ, മാ നല്ലത്രീ—

യുക്തൻ; മുശോ! തൃജിച്ചീടങ്ങരു സുരരെ നീ”—

യെന്നരയ്ക്കും നന്ദനേൻ

അതുനം ബാല്ലുമോല്ലും സുമുവിയെം“ചയി! താൻ

നെന്നുംതനെന, വേദം

തീണ്ടാലും സവ്”മെനോതിട്ടമള്ളു തെളി—

എത്തനവും വന്ന ഇനിൽ.

സത്തം ഫു

നമിക്കം നെന്മയൻതന്നില പെരിയ വിവാ-
ഹോസ്യവത്തികളിൽ
മുനിട്ടാ നാലു ദിക്ക്‌പാലകൾ നൂറ്റിവാൺ-
ത്തി മലേപ്പമാജാ
സനാലാദശശരാജസ്തതികളുള്ളവാൺ
വാൺ ഭാവിച്ചിട്ടേബാധ
മനനാർ മുനിത്വച്ചാല്ലുതയെയെമ വിഴി-
ച്ചീടിനാൺ ഭീമദ്രോഹൻ.

സത്തം ഫു

ഇന്നിക്കാണനാതെല്ലാം വിശ്വയ; രിവൻ പരം
പാക്കിൽ വില്ലായരമാർ;
പിന്നില്പീപാധിപനാരിവർ പെരികൈ മഹ-
ല്ലാൻ വെദ്രേര നില്ലോർ;
നിന്നിഴ്സംപ്രോഭരാഡി യോഗ്യരിലൊരുവനിൽ നീ
മാല ചേക്കേന വാങ്ങാൽ
വല്ലിച്ചാകാംക്ഷയേററീടിലുമവരം നൂരെ-
തനനെ കാംക്ഷിച്ച നിന്നാരു.

സത്തം ഫു

മാ മുറം പ്രാഭവല്ലുമികളുടയവരീ-
കാലുപീനാമർ, നിനെ-
ക്കാമിച്ചിങ്ങാഗതമാർ, കടക്കവരെ മരവും
വീരൻ, കണ്ണാലുമെല്ലാം
നീ മരറഞ്ഞു വരിയ്ക്കിതിലൊരുവനെയെ-
നക്കിയാൽ മുന്നനക്കം
മെമീക്കാമന കാണായ് ചെറുവിരി ചെറുമ-
ഡ്യാലൈ മഞ്ഞതിലോപ്പം.

സർപ്പം ഫു

ദേവൻ ശ്രീവീരസേനാദയനവിലനൂ-
ക്കാരിലങ്ങേക്കന്നത്താ-
നേവം ബാലോ ചരീക്കിച്ചുനൈച്ചി വെറുതേ
ഭാന്തിയേൽക്കുന്നിതോ നീ

ഒവവന്നും വിട്ട് വാദ്യവതയരക്കിട്ടി-

ഡ്രോഷവാക്ക് പ്രസംഗിയാലും-

പുവിൽ സദേശമാന്നാളിയികമവരം നൃ-

നാഞ്ചിപ്പുവുണ്ടാവാൽ.

സർഫും ഫു

സേംഗത്താൽ പ്രീതരാകം ചിന്ദിപരം നൃനേ-

സുഷ്മായ് കാട്ടിയപ്പോൾ

പേരും ലജ്ജിച്ചു മരം ഗൈഡ്വി നൃനിൽ

ചേരും മാല്യം വരാംഗി

ആത്താന്നം സുരക്ഷാരവർ തിരികെ മട-

ങ്കിട്ടിനാർ വാണിതാനം

പ്രീത്രാ നൽകീ വരം തസമയമവരില്ലം

തുകി പുമാർ വാനിൽ.

സർഫും ഫു

സുംഗം ചെയ്യുമമാർ പിന്നതിൽ പിരഹമൽ-

കാരമാന്നത്സവം പോ-

വാനനം പുണിണ്ണിത്തിട്ടവരെയുമണിയി-

ച്ചപ്പോഴാ ചെവരസേനി

ഉംഗം ക്രാന്താനെ വേളിക്കവനിപന്നക്കി-

ചെയ്യുയാൽ ചേന്നിണ്ണും

സേനയുള്ളപ്പോൾ പുറപ്പെട്ടിരു യുവതിഗ്രഹം-

തനിലന്നുനശാം.

സർഫും ഫു

ബീമൻ ചെയ്തിച്ചുത്തേപ്പോൾ നലമെഡ നൃനേ-

ക്കാണ്ട പുത്രീവിവാഹം;

കാമം സഞ്ചന്യാമാവവിലവിഭവമൊ-

തനനമേവക്കമേകീ;

ഇത മട്ടാവേളി സാധിച്ചും കൊട്ടാട ചിലനാൾ

നെന്നും നോഞ്ഞതനിൽ

പ്രമത്തോട്ടു പാത്തിട്ടുമ നിജദഹിതം-

യുക്കനായ് നിർദ്ദേശിച്ചാൻ,

സംഗ്രഹം

കുറൻ ക്ലേമീവിവാഹോത്സുകനയഹ കല്പി-
ദ്രോഹി “പോകേണ്ട നീയാ—
സ്ത്രീരത്നതേ ഗഹിച്ചുണ്ട് നൈ” നിതി വഴിയിൽ-
ദ്വേവർ ചൊല്ലിറയിച്ചു
ഒസപരം ക്രസാതെ ക്ലേമീനൈരയിനി പിരി-
ക്കേണമനോാതി മണ്ണി—
പൂരം ദ്രോഹിച്ചു റാട്ടിനപവനമണിയും
താനിയിൽ ചെന്നിങ്ങനാണ്.

സംഗ്രഹം

എവം ക്ഷൂചകുശങ്കൾ ക്ഷിതിരചിയൈയവാ—
പിച്ച രത്നങ്ങൾ ചിന്നം
സമവല്ലംഗ്രാവസ്ത്രധ്യാപരി സകലകലാ—
ശാലിയാ രാത്രിയിക്കൽ
മാ വൻനാണം മുരയ്ക്കുരോദവിധമരിക—
ഞങ്ങളിടം കാമത്രപം
താവും വാല്പിയ്ക്കു ചേരം തരിയവരെ രമി—
പ്രീച്ച മോംബാതിരേകാൽ.

സംഗ്രഹം

നേരത്തേതന്നെ വെവതാളികരമുത്തരസം
തുകിയുൽജബായമേകാണ്
സപാരസ്യം ചുണ്ണം വാല്പുരത്താട്ട മധുരതരം
പാടിനാർ വാടിതന്നിൽ;
അതു രാദ്രോ മുന്പുണ്ണന്നിട്ടമതത്തിനിയിൽ
സ്ത്രീയുഥായും തേരിലെത്തു—
നേരം താൻ കണ്ണ സംശ്ലൈക്കു; രപരമിവൻ
പോയതല്ലാഞ്ഞനിനം.

സംഗ്രഹം

സാന്നദം വന്ന ചൊൻതണ്ണലവലബസമിച്ചി—
യേക്കി, നേമം നടത്തി—
തതാനെന്ത്രുത്തംപോതിൽ മാനം ചെരുതെഴുമവരെ—
ന്തമടിത്തട്ടിലേററി

ഉംഗംകുടാതയച്ചാല്ലുവിക്കുളയരഹസ്യ
നീവിയിൽ തൊട്ട്, ശ്രേഷ്ഠി-
തതാനേററിട്ടുണ്ടെന്നാം വെള്ളിയിലവരും, നട-
നീടിനാം പിന്നെ മണം.

സംഗ്രഹം

മഹമ്മുംവിട്ടിങ്ങിരണ്ടി, സ്ഥിതമൊടരഹർത്തൻ-
അപ്പുകൈകെ കണ്ണി, മുങ്ഗലി-
ചെച്ചമേ, പുഞ്ജിച്ചു നന്നായു് റിവനേ, യമ ഹരി-
സ്നോത്രവും വാഴ്ത്തി പിന്നെ;
സമൃദ്ധിം ഭോജനംവെള്ളുമും, ചെരുതുനട-
നെത്തി മഞ്ഞത്തിൽ മോഡം
നിംഫിച്ചു സന്ധ്യ വണ്ണിച്ചുകളിന നൃഞ്ഞ-
പാലവനക്കെതാഴുന്നേൻ.

സംഗ്രഹം

നിർഭ്രാഷം സന്ധ്യയുത്തിട്ടുമും രജനിചുവു-
സ്നോത്രമോതി പ്രിയേശസം-
ഗതാൽ സാനംഗനീരാട്ടമുത്തയുള്ളഡയ-
തേതാളും വാഴ്ത്തി നന്നായു്
താതേതനോലും ദശാക്കസൂത്രിയവള്ളുകളി-
ക്കേട്ട കാവുസ്ഥിരാത്മാ-
വസ്മം പ്രാവിച്ചിത്തുള്ളതമനനരസം-
നന്ദമോതേതാള്ളതു ഭ്രാം.

സംഗ്രഹം.

ഭാവിക കെന്ദ്രഭാഗം

മഹരക്കാവ്യം

സനാം സർജ്ജം.

അതക്കുമാത്രകയ സത്ത് കടമെയെല്ലു ധനം—
രാക്കസപദിച്ചു സുധയേയേയുമനാഡിച്ചു,
ഗ്രീക്കിര്ത്തിവെണ്ണകൊട ചമച്ചു മഹാൻ മഹസപി—
യാകം മഹോജ്ജപ്രലവനവൻ നളിനദേശവിച്ചു.

3

പേര്ത്തം സപകീയകമകാണ്ട സുധാഭിമാനം
താഴുവിധിയം റൂപതി വാണി ഗ്രാഡിരാമൻ;
വാഴും പ്രതാപമഹമാം കനകപ്പിടിയും
ചേര്ത്തം സുകീര്ത്തിമയമായ സിതാതപഗ്രം.

2

കണ്ണാഡമിക്കലിയിലക്കമെ, സദ്ഗസത്തെ—
കൈബണ്ണേഡനാപോലെ പരിഗ്രാലി തയന പാരിൽ;
ഡേണ്ടം ഗ്രാഡേറം കരവവക്കിലുമാതമസേവ—
പുണ്ടുചുള്ളാരെനൈഴിയതേങ്ങേനെ ഗ്രാലമാക്കാ?

3

നുനം പരിത്ത, മരിവാ, ചരണോ, പദ്ധതേ—
മീനാഡ രീതികളിയനിവനേന്തു മട്ടിൽ
മാനിച്ചു ചേര്ത്തിരു ചതുർബ്ദശവിലുകരക്കും
താനേ ചതുർബ്ദശതേ?—തൊന്തരിയന്നതില്ല.

4

അംഗങ്ങരാതൻ ഗ്രാമമഴം തുകിപോലെ ജിഹപാ—
രംഗത്തിലാട്ടമിവനെള്ളുരു വില്ല മിനി;
പ്രീപം മറയും പതിനെട്ടിലെയും ജയത്രീ—
സന്ദുജിഗ്രിഷയോട് താൻ, പതിനെട്ട് മട്ടിൽ.

5

ദിക്ഷപാലവുദ്ദമഹിമാവേഴുമാദ്വിഗ്രീം—
നീംശാവതാരനില തന്നിൽ വെളിച്ചുപ്പുട്ടത്തി
കാമപ്രവൃത്തി തടയുന്ന തുതീയമായ
ശാസ്ത്രാവൃ പുണ്ണ നയനത്തെ വഹിച്ചിരുന്നു.

6

മനൻ തുതത്തിലത്തിൽ നാലുപദ്ധങ്ങരകൈബണ്ടം
ധമ്മത്തെ നിന്ത്തിയള്ളവാൻ തപമാന്തില്ല!
അനാവിയിൽ ചെറിയ കാൽവിൽ മാത്രമല്ല—
മുന്നീട്ടുംവുമിയന്ന തപസ്പിണാവം.

7

ಪಾರಿಸ್ತುಕಗೆ ನೈಸೆಸುಪಡೋತ್ತಮಯ್ಯಾಳಿ,
ಅರಿಪ್ರತಾಪಡಹಂಪ್ಯಕಾರೆನಾಪೋಲೆ;
ಒಂದಿಂದ ಪಾಷ್ಟುಲವಿತ ವೀಳಂಪ ಪಹಮಾಯಿ-
ಪ್ರಾರಿಷ್ಠ, ತಿಕಳ್ಳಲವಿಕಲ್ಪಾರಜಮಾಯಿ.

೭

ಪೋರಿತ ಏಕಾತ್ಮಕಗಿವಳ ವರಚಾಪಣ್ಯಾಷಂ
ಪುರಿಷ್ಠ ಮಥ್ವಿಫಿಂಮಾತ್ರಗವ್ಯಾಳಿಯೆಗಳು
ನೀರಂ ಪ್ರತಾಪರಿವಿತಳ ಕರಿಯಣ ತೋಂ-
ಹಾರಣಪಿಷಳ್ಳಗಣಮಕೀರಿತಿ ಪರಂ ಲಬಿಷ್ಠ.

೮

ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮೋಕರಿಗ್ರಹಾವಲಿ ಚುಕ್ತರಿಷ್ಣಂ
ಶೈಮಪ್ರತಾಪರಿವಿಯಾತ ವಿಜಯಾತ್ಮಮಾಯಿ
ಇಂ ಮನಾವಳ ತಿರಿಷಿತ್ತುತ ಕಣಿಷ್ಠ ಮಿಂಂ
ಫ್ರೆಮಣೆಲಂ ವಲತ್ತವಷ್ಠ ವಿಷಣಿ ವೀರಳ.

೯

ನೀತ್ಯಂ ನಿರೀತಿಪಡಮಾಗೆ ಜಗತ್ತಿಲೆಪ್ಪಂ-
ಭಾತ್ಯಂ ನಿರಾಗ್ರಾಯತ ಪ್ರಾಣತಿವ್ಯಾಳಿಯನಾರ್ಥ
ಪೇತ್ತಂ ರಿಪುಕಣಿತಿಪರ್ತಿನ ಭಯಿತಾಜಗತಿಂ-
ಒಗ್ರಾಣಣಿತ ಸಮಿರತರಂ ನಿವಸಿಷ್ಠ ಱಂಗಂ.

೧೦

ವಾಹ್ಯಾಯ ಗೆಯ್ತುವರಿತಿನ ಸಹಕಾರಿಯಾಯ್ತತಹಂ-
ಕಾಲಾರಿಕೆಂಂ ಪಢತಯಾಂ ತರಿ, ತಂತ್ರಣಾತ್ಮಾತ
ಮಹಿಷ್ಠಿಂ ಪಡಗಿಲತ್ತು ಬಿಗಂಗನಾಂಗೆ
ಉಷಿಷ್ಠಿಂ ವಿಮಲಕೀರಿಪಟಂ ವರಷ್ಠ.

೧೧

ನಿಂತುಸರಂ ನೈಗಿತ ವೆಬರಿಕರಿಷೋತ ವಿತಲು-
ಯಂತ್ರಣಾತ್ಮಾತ ಸಮಿತಿ ಲಬಿಷ್ಠ ಪರಂ ಭಯತಾತ;
ಬಾಜಣ್ಣಿತ ಮಿತ್ರವಿಜಯತ್ವಾಂತಭಿತ್ರಜಿತರಾಯ್
ಸತ್ಯಾರ್ಥಕಂತವಣಾಯಿ ವಿಚಾರಣಕಂ.

೧೨

ಫೋಜಿತ್ವೆಂಂ ಶರಿಭಿಗೆಂದರಿವಳಿಗ ಪೇತ-
ಮೋಜಣ್ಣುಭೂತಿತವಿಲೆನತಿ'ನಿವಣ್ಣಮತ್ಪೊಂ
ಉಂಹಿಷ್ಠಿಂ ಪರಿವೇಷಮಿಷಾಲವವಹಂ
ಸಾಯಿಷ್ಠಿಂ ವಿಯಿ, ಕಣೆಲವರೇವಯಷ್ಠಾಂ.

೧೩

ಪಾರಿತ ಶರಿತ್ವರಿವರೆನಾಜಗತ್ತಿಕರಿಷ
ಒಂದಿಂದ ಗೆಗರಿಯಿತ ವರಷ್ಠತ ತರಗ್ರಿಂತ
ಅರಿಪ್ರಿಯಂ ಪ್ರತ ತಡೀಯಂತಿತ್ಯಾ
ಂತಿತ್ಯಾರ್ಮೇಕಿಷಾರಹಕಣಿತಿಜಾಯಿಕಾತ್ಮಂ.

೧೪

തല്ലും സുവർണ്ണഗിരിയത്തിവശത്തിലാക്കി—
യി, പ്ലബ്ബിയും സലിലമേകിയണക്കിയില്ല;
കല്യാം തനിയ്ക്കിയലുമീയപകീതി രണ്ട്
ഇല്ലും പക്ഷത്ത് ചിക്കരങ്ങളിലാക്കിവച്ചു.

മന്ന

മോഡിച്ചുതനെ നിയതം നിജപാർപ്പമെത്തി—
സ്റ്റുവിച്ചിട്ടും കവിതയാട്ടം ബുധനോടുമൊപ്പും
ദേവൻ ദിനേന്നേസ്വരൻ സമയം നയിച്ചു
സാമത്ര്യവാനമെയമാന്നിതു നാളിൽ നാളിൽ.

മര

തണ്ണാർക്കളും തളിതമൊക്കെയെയിക്കരിച്ചും,
തണ്ണാൻ സവർഖ്പപ്പറ്റൻ തലതന്നിൽ വച്ചും,
കൊണ്ടാട്ടമീ റൂപതിതൻ പദ്മുല്പമെന്ന
കണ്ണായിരിയ്ക്കുമജനുല്പ്പകരേവ നൽകി.

മവ

മനേതിലും റിച്ചജയാദികര ശ്രേശവത്തിൽ—
തനേ ലഭിച്ച മുതൽ വേണ്ടതുറച്ചു ശ്രേഷ്ഠം,
കണ്ണാസ്ത്രിതമുത്തുവന്നതുപോൽ വന്നത്തിൽ,
വന്നാഞ്ചെ യൈവനമവന്നു വച്ചുന്നിൽ മിനി.

മൻ

നാണിച്ചു തച്ചുരണ്ണേഡയിലംബുജങ്ങൾ,
പാണിപ്പയം കിസലയത്തെയെയിക്കരിച്ചു;
കാണിയ്ക്കുമാനളുമാവത്തിന ഭാസവുത്തി
കാണിപ്പുതിനു മതിയും മതിയായതില്ല.

ര.൦

രോമങ്ങളെല്ലാതു മിഷാൽ വിധി തദ്ദേശങ്ങൾ
കാമം ഗണിച്ചു ബഹുരേവകരിക്കൊണ്ട തുനം;
ആമട്ടേഡാഷനില കണ്ണമു രോമകുചപ—
സ്തോമച്ചുലേന ബതാ വര്ത്തുളേവയിട്ടാൻ.

ര.മ

തദ്ദേശാളയുമമരിച്ചർക്കുവിപാടനത്തി—
ലാജ്ജിച്ചിതോ നിയതമന്ത്രിളചീനരെഡ്രും;
പക്ഷഗ്നുമത റിച്ചുഗോപുരവാതിൽ വെള്ളും
പക്ഷത്തിലും പ്രഥമവിരാലതയാന്ന തുനം.

ര.൒

തങ്കളിയിൽ സ്ത്രിതജിതൻ ശരിയാകക്കൊണ്ടും,
പക്ഷേതരമല്ലതി മിഴിയ്ക്കു ലഭിയ്ക്കൊണ്ടും;
കൈകേമമിശ്ജഗതി തദ്ദേശനം തദ്ദേശ—
സങ്കേതമുന്നുതയിലപുതിമം ലണിച്ചു.

ര.൒

തോട്ടിച്ചു തന്മിഴികൾ താൻ കമലതെ, മങ്ങ-
ഡേല്ലിച്ചു പുണിരികൾതന്നെ വിഡുപ്പിയ്ക്കും;
കള്ളിയ്ക്കിലെന്തെല്ലാവസ്തുകൾ താംനന്നതി-
നൊട്ടിച്ചു വസ്തുവിന്താവമഹോ! ഭവിച്ചു.

൧.४

നൽതേജസാ പരമരിയും നൃക്കേശസാദി-
ശ്രദ്ധത്രക്കാതിച്ചു നിജബാലതത്തിയ്ക്കു, മാള്ളു്
എത്തേണമെന്ന കരത്തില്ലത! ബാലചാപ-
ഖത്തേ സപ്പച്ചുപ്പുചലങ്ങാപയിയാൽ കമ്പിച്ചു.

൧.५

ഭ്രവല്ലഞ്ചേരി മദനല്ലതികൊണ്ടു, ഇള്ളി-
ഡേവം തനിയ്ക്കുവനിലുള്ളതുക്കതികൊണ്ടും,
അപു വദ്രനിൽ പ്രിവിധവും ഭവനത്രയത്തിൽ
മേരും വധുകൾ മദനദേമമാൻ നന്നായോ.

൧.३

നേത്രം മിഴിച്ചു ശരിയായും സതതം നൃഞ്ഞു
ശാത്രം ദേശം സുരവധുകൾ ഇറയ്ക്കു നോക്കി,
മാത്രം ലഭിച്ചു നിജബാസന നിന്നിരുമോ-
പാത്രങ്ങളിനുമുഖിച്ചതെല്ലായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

൧.६

കേരാക്കുന്നാർമിഴികൾ ജീവിതസാത്മകായി
വായ്ക്കുന്ന ഹന്ത! തദവീക്ഷയിൽ വസ്യമായും;
ആക്കംഭിനീശനിലവാലിപ്പിയമാർ മനസ്സാൽ
ചേഷ്ടനു നാൽസ്ത്രിവിനിഷ്കരം തന്നിലിത്തും.

൧.४

എന്നം മനസ്സിൽ വള്ളം സ്വരണ്ണാൽ നിമീല-
മെന്നാളു വസ്ഥയിലുഭീറ്റപിശ്ചനത്താൽ
മിന്നന നാരികളിവഞ്ഞു നിരീക്ഷണത്തി-
ലോന്നം നിമേശത്തുത്താം തടവാന്തില്ല.

൧.५

കാണാത്തതേതവരു കിനാവിലുമീ മഹാണേ,
ചേണാൻ പേരു പിശകിയേവള്ള രഹ്യങ്ങിലു;
പ്രാണാധിനാമനിവനന്നു നിന്നു കാമ-
ബാണാത്തിയേതവരു രത്തനിൽ വഹിച്ചതിലു?

൧.०

ഓന്നാ പരം നൃനിലാദമയന്തിരയെന്നു
ഹാ! സർന്നാരികളുമാത്മപരീക്ഷ ചെയ്യാൻ
ആസക്തിയാൽ മുക്കരമാന്ത്ര പാത്രം ദീർഗ്ഗാല-
ശ്രാംസത്തിലേതവരു മലീമസമാക്കിയിലു?

൧.४

ദോഹം ക്രിജിയ്ക്കുമഴകാൻ വയസ്സിൽ നബ്ര-
ധോഗം ലഭിച്ച മഭന്ന് നിജങ്ങളി കാട്ടി
വേഗം കലന്നനപന്നാണൊരു ബാണങ്ങലേശം
ചുക്കന്നമട്ടങ്ങളി ദീമജതൻ മനസ്സിൽ.

നൂ. 2

ചെപ്പാന്നിട്ടും ഭമസരോദരി തല്പത്രപ-
നെല്ലാവിധത്തിലുമിവൻ നൃത്വന്നുകണ്ട്
ഉണ്ടാസ്വീദമലരവന കീഴടങ്ങി
വല്ലാതെ എത്തവനിലാക്കി വിശ്വിഷ്ട വാണാർ.

നൂ. 3

വന്തിസ്തിയ്ക്കിടയിലെന്നുവാസനയ്ക്ക്
ചെന്നൊരുത്തിയപ്പുറവിക്കെത്തുമാക്കമാരി
അനുക്ഷിതീരചരിതത്തിൽ നൃഥവു കേട്ട
സന്നാലുരംഗമുത കണ്ണകമാന്നിതനു.

നൂ. 4

മറ്റും കമാക്കമനയിൽ സവിമാർ രഹസ്യിൽ
മറ്റും തുണാവുകയിലുമീ നൃസംശ്രദ്ധ ചോന്നാൽ
മറ്റുള്ള തൊക്കെയെവര വിട്ടതനു കേരിപ്പാൻ
പറക്കംവിധം ചെവി കൊടുത്തു രസാൽ വസിച്ചു.

നൂ. 5

“നുനം മനോജനയിരറനിമേഷഭന്തുന്നു
ഭീനതകിട്ടനിനിയെരന്നുനെന്നോതുകെ”നായ്
അതു നാരിയാടു തയ്യാറെടുപ്പിരുത്തും ജനത്താ-
ലീനതപ്പുംതിൽ നൃനേയഭിഷിക്തനാക്കി.

നൂ. 6

സൗത്തിലിപ്പു നിഷ്യാഗതക്കുതവദി—
ധാത്രിസുരാദികളിൽനിന്നു നൃഞ്ഞൻറെ വുത്തം
അത്രാശയാലവിലമാറ്റു മനസ്സിലാക്കി
മുത്താൻ വാണം സുചിരം തച്ചിരാംഗിയന്നാർ.

നൂ. 7

“താവും വിനോദമറിയിൽ ത്രിജഗ്രജയന്ത്രി—
മേവും ചയ്യവരരെയെന്നുതെതെ”നു ചൊല്ലു,
അതു വരുത്തിപ്പിയെഴുതീടിനു തന്നെന്നും ത-
ദ്ദേശവന്നെന്നും സവിത കണ്ണ തെളിത്തു തെളി.

നൂ. 8

പേരാളുമീ റപതിയെപ്പുതിയാക്കി എത്താൽ
ധാരാളുമെതിരവിലനിവരം കണ്ണതില്ല?
പാരാത്തുമഡിതാത്മമദ്ധുശക്ത്യാ
നേരായ സുപ്പി ജന്മക്കിനു ലക്ഷ്യമാക്കി.

നൂ. 9

ସପାପତନିଗାଲଟଯୁମକ୍ଷିଯୁଗତନିକୀଣଂ
ବ୍ୟାହେହୁର୍ମୁଖୀଯୋହରମମାନ୍ ମନ୍ଦ୍ୟିତନିକୀଣଂ
ମାନେତିର୍କୁରାରିଜ୍ଞଲୁମହିକ୍ଷିତଗାମତୀବ
ଘୋଷ୍ଯଂ ନାହିଁପ୍ରଭୁଵରଙ୍କଣିପ୍ରଭୁଗାଯି,

ର୦

ଯେମନ୍ତବେହୁଯିଲଗଂଗରାତନ୍ତକାମି—
ଝୁମ୍ମିମନ୍ତିନିଜ୍ଞନ ପକଳଅଭିଗ୍ରହିଯାନ୍;
ଭିମଂ ତତ୍ତ୍ଵଶ୍ଵରମଧ୍ୟତତ୍ତ୍ଵରୋହତକା
କାମଂ ତମସ୍ପିନି ତକିଚ୍ଛିତ୍ର ଚିର୍ମେରାରୀ

ର୧

ଯିରକ୍ତ ନାହିଁ ନିଜତନ୍ତ୍ରତିକ୍ଷେତ୍ରିଯାନ୍ କୀତନି—
ହାରତନିନିଜ୍ଞନ ସନ୍ଦର୍ଭାନ୍ତରକ୍ଷିତିକ୍ଷେତ୍ରରେ
ବୈଚିନ୍ୟଂ ଯୁଵାକରଳ କହିଯୁଗାବରତନ୍ତ୍ରାନ୍ତରକ୍ଷିତି
ନେବେ ଗୁହ୍ୟିତ୍ର ବାହିହୋକରିତ୍ତିନିର୍ମାଣିତ୍ତି.

ର୨

ଦୁର୍ତ୍ତିରେତ୍ତୁ ଫୁଲାଶିକକଣ୍ଠରମତ୍ସରତେତ—
ଯୋତିନ୍ଦ୍ରିୟଗାନିତ୍ରତାନ୍ ତରମେନାରଥ୍
ଦୁର୍ତ୍ତିତପମାନ୍ ନିଜଶକ୍ତିଯିତେନ ତୋନ୍—
ମାତତନ୍ତ୍ରିଯାତ୍ ନାହିଁନା ବୈତ୍ତବତିନାହ୍ ନିନ୍ଦା.

ର୩

ଅଲ୍ଲିରଙ୍ଗ୍ରେପନମ ଭୌମସୁତାନ୍ତରତେତ—
ଯଲ୍ଲା ନିଜଗ୍ରୁହଣୀଯୋହରମାକିଯେଷ୍ଟ୍ରାର,
ତଲେଲୁତ୍ତିଲୋହି ସନ୍ଦରଂ ସପ୍ତଯନ୍ତ୍ରାନ୍ତରତେ
ପ୍ରଭୁନୀର ଶ୍ରୀରାମାକିଯେଷ୍ଟ୍ରାର.

ର୪

ପୁରୁଷବନ୍ଧିଲାଭିନୀଶାହସ୍ରିଲଗନନ୍ଦ—
ପୁରୁଷପେଣ୍ଠି ନାହିଁପ୍ରଭାନ୍ ଜନ୍ମ ଲାଭିତ୍ତାନ୍
ଅତ୍ର ବିଲିଲାପୁକର ତେବେତ୍ତାନ୍ ଜଗତ୍ତାନ୍ତି—
ତାବୁଂ ଯଶ୍ଶୀଲାଭନ ସଂରକ୍ଷମଶମାକି.

ର୫

ବୈବଦ୍ଧିଯୋକିବନନ୍ଦି ସନ୍ଦର୍ଭାନ୍ତରକ୍ଷିତି
ବୈବଦ୍ଧିଯୁକ୍ତିମଧ୍ୟକର ଲାଭଶିତ୍ର;
ତାନ୍ତ୍ରାନ୍ତିଯେନ ମଲରନ୍ଦୁକର କୋଣାନ୍ତରକ୍ଷିତି
ଭେଦିତ୍ର ବୈଚିନ୍ୟଂ ଯଶ୍ଶୀଲାଭନ ସଂରକ୍ଷମଶମାକି.

ର୬

ଏକାଶିତିଲ୍ଲାମଜନ୍ ଶୁରୁବ୍ୟାନମେରି
ହାତାତିନିଯାତ୍ ଜଲଜମିଷ୍ଟ୍ରାଫୁମାନ୍ତ୍ରାନ୍ତିପୁତ୍ର;
ଅତ୍ର ବୀରସେନନ୍ଦାନ୍ତରକାନ୍ତରକ୍ଷିତି
ନ୍ତ୍ରାଯତ୍ପରମତ୍ତିତ୍ରାନ୍ତିମିତମଜ୍ଞନାକାରା.

ର୭

മന്ദാക്ഷമാമുദയിച്ചർഗമടൻ കടന്നാ—

അന്നപംഹരിയീ രൂപതിൽന്ന് എഴുത്തിലെത്തി;

എന്നായോ വര്ഷിപ്രഫുത്തിയും തനകാതിവായോപ്പും

ചേന്നാസുനദ്ദപ്രയാലടങ്ങൾ വെളിപ്പേട്ടുത്തി.

രവ

നാട്ടാരിലിലതു നിജ ചാപലവുത്തി തെള്ളം

കാട്ടാതൊരാരീ രൂചനറക്കമൊഴിപ്പു മാരൻ

ആട്ടനാതാം മഹിതവേദനയേസ്യാംഗ്രൂ—

ത്രിട്ടാന് രാവുമന്നിമഞ്ചവുമന്നിത്തു.

രം

അസ്തിയീലും മദനനാലപ്പ ഭീമനോട്

യാചിപ്പതിലും സുതയേ, നിഷയാധിരാജൻ;

പ്രാണങ്ങളും സുവവുമൊക്കെ നശിയീലും താ—

നത്മിയീലും സുമഹത്തുകളെങ്ങമൊന്നം.

രൂ

വൈദർഭിതിൽവിരഹനിശ്ചസിതങ്ങളുന്നാർ

സാദതിൽ മറഞ്ഞ നടപ്പിച്ച മറച്ച മാനുൻ;

വേദരതിലാനീന്നാരെ വിഷച്ച്, വിലേപനത്തിന്—

ഭേദത്തിലുജ്ജ ഘനസാരഭരാൻ മറച്ച.

ദ്ര

സംസത്തിലും രൂപതി, വൈണികർ പദ്ധതിൽ

സമൃദ്ധിപുന്നക്രിയ തുടന്നതിലാന് മോഹം,

സകല്ലുദ്ധക്കിലജ്ജും ദയിതോക്തി—രണ്ട്

സംഗ്രാമങ്ങനൊത്താരവിയതിൽ മറച്ചവച്ച!

ദര

ചോദ്യാന്നനിടം മദനവികുമമികുമത്തി—

ലപ്പാസമംന്നധികമായോ വെളിവാകരുലം

വില്പാളിയാരു വിജിതേതുപ്രിയനീ നശ്രേഷ്ഠൻ

വല്പാതിയന്ന വല്പതാകിയ ലജ്ജയന്നാർ.

ദര

ചാലേ തിരിച്ചറിവുതൊട്ട് ഗ്രാനങ്ങൾ രാട്ടിന്—

ചാപല്പുശക്തി കളിവാൻ കഴിയാതെയായി;

ചെമേരു സുരം രകിയിലിപ്പുനിജലസുജ്ഞി

ചെയ്യുന്ന, സർപ്പഗതിയായതിവജ്ഞമഞ്ഞ.

ദര

മാരാമയം മറവുചെയ്യു മഹാസംസ്ഥിൽ

ചേരാൻ ശ്രമിച്ചതിലസാധ്യത കണ്ടകൾതാൻ

അരാമഞ്ഞവിഹരണേകമിഷാൽ വിക്രേശ—

മാരാലണണതിച്ചവതിനു തുനിത്തു വീരൻ.

ദര

କଷାପ୍ରକାଳି କହଇଂ ରୂପକୀ ରହିଲୁ
ନାଚିଥୁରିଲେ ସବ୍ୟାକଣ୍ଠେ ଦୁଃଖି
ମରି ଘୁରୋପବନରୀତିରେଣ ଭାବି—
ପୁଣ୍ଯାଶ୍ର ବିଦ୍ଵା ନିଜବାହନମାନରୀଯୁଗାନ.

୩୩

ବାଯତିରେ ମଣିଲକିଟିଙ୍କପାଦି ନରବୁଦ୍ଧାରୁ
ପାତିଥୁବିଟିଙ୍କ ପଢ଼ିଲୁଙ୍କ ଜିବବୁଙ୍କ ଯରିଥୁ
ଭ୍ୟାଗୁରୀଙ୍କ ସିତମଲଙ୍କତମଶ୍ରପାଦି—
ମାଯତମାକଳିଯବରେତି ରୂପାତିକତିର.

୩୪

ଶ୍ରୀନାଥିଲୁହିରି ଦେବମଣିଯୁଙ୍କ ଦେଇଂ—
ଦେଇଂ କଲାଙ୍କ ଶହୁପୁଜ୍ଞପଦତିଲୁହି,
ଚିନ୍ତାବିଦିଯଂ ଦୀମକରହୁତିତାଙ୍କପିଲାସ—
ମେହୁଙ୍କ ସରା ପଦଲକାଳି କଲାଙ୍କମେରାଂ,

୩୫

ଦେଇବାତିରେକପଦଂ ଦେଇନାମରୁମାଣ—
ଦେଇବାତ ଦେଇ ଜନମନାଲୁକରେଣାପୋଲେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠମେହାକେଯିମିହିକି ଦେଇନ ଯୁଜି—
ଦୋଷାଦର ଦେଇନ ଦେଇବାକୁଳିଲାଗୁରୀଥୁଂ,

୩୬

ଦ୍ରୋମପୁକବୁମତିନାତ ନିଜଫେରଦରିପୁ
ଦ୍ରେଷ୍ଟିନେବାଟରଦରତିନ ତୁନିନତମଟିତ;
ଦ୍ଵାଯିଯୁଝ୍ୟାଲ୍ପି; ତିବନଶ୍ରମନାଲୁରିତ
ଦ୍ଵାଯିଶ୍ରମାଣ, ଦ୍ଵେଷମନାମ ମନମାନଂ,

୩୭

ଦେଇନ ଦୀପଶୁରିତ ମହାରମଦକୁରୁ
ଦେଇନ ଦୀପଶୁର ଯବଦେହାଜ୍ଞପଲକିତି ଘୁଣକ,
ଅନ୍ତର୍ବାଦରତପଦେଶମକ୍ଷମହାକଣ୍ଠରେତୁ—
ମନରମ୍ଭଲଂ ଦେଇନିତାଂ ଶ୍ରୁମିଷାତ ଦେଇନିଥୁଂ,

୩୮

ଦୋଷାଦର ଦେଇ ଦେଇନିମାନିହିକନ ଦେଇଲୁ
ଦୋରିଥୁବିଟିଙ୍କ ସତ୍ୟମେବନାତ କେତତଦରାତ
ଦ୍ଵରିପୁଣ ଚଲିତଚାମଦରୁଶମିପିଲାଂ
ପୁରିଥୁବିଟିଙ୍କ ତୁରଗରାଜତରେ ଦେଇନିଥୁଂ,

୩୯

ଦେଇବାଦେଇପମତିର ଦୁଷ୍ଟ ଦେଇଲାତ ଜୟିତୁ
ଦେଇବାନକନାମଦିକେଷଣପରତହତିର
ଦୋଷାତିରେକମନ୍ଦମାଯତଦରକୁରଜୁ—
ଦୋଷାଦୁକନ ପ୍ରତିଭାତପରମଲଂ ଦେଇନିଥୁଂ,

୪୦

ഉച്ചേദ്ധഗവസ്തിനതിരായും ശരിസോഭരതു—
മിച്ചിയ്യുമാമഹിതസിസ്യുജമാം ഹയത്തിൽ
സപ്രക്ഷർ ജിതാവിലമഹീയരനേവ മാരോ—
മീച്ചാനനല്പനയനൻ ധരിണീമഹേദ്യൻ. (കളക്കം) നൃത

രംജിച്ചിട്ടം എല്ലികര സൃഷ്ടിനെക്കൈനപോലെ
യോജിച്ചു നൽക്കുതിനെയും ഹയവാഹനക്കാർ
രംജീവചിഹ്നമിയലുംകരകാൽ ചിത്രം
വാജീശ്വരായി മനങ്ങൾപരനേത്രടൻ.

നൃത

പോഷജഞ്ചനാശജവനസ്ത്വിയിലോത്ത നല്പു
വേഷത്തിനാലൊളി കലന്ന്ബന്ധുന്നനേരം
പോഷിച്ചിട്ടം റസഭരാൽ നയനം മിച്ചിച്ചു
തോഷിച്ചു തത്പരനിവാസികര നോക്കിനിന.

നൃന്ന

വാതാതിവേഗമിയലും തുരഗത്തിലേറി—
പ്രീതാംഗ്രതലപ്രവന്തിപ്രസമാനഭാവൻ
ജാതാദരം ജനത്തൻ ദ്രുംഭമായ ദ്രുംഭി—
പാതാനപ്രിതം സപ്രപരസീമ കടന്ന വേഗാൽ.

നൃത

കാണാ,മെച്ചക്കണ,മടിയ്യിണമെന ചൊല്പി—
ചേണാൻ ശല്പുമനതമമിലെടുത്തനീടി
സേനാമുഖത്തിൽ വിലസും ഭേസാദിസംഘം
താനാദരേണ രണ്ടിലെ നടത്തി നന്നായും.

നൃവ

ധാതീതലം വള്ളരയില്ല നമുക്ക പോകരൻ
പാത്രീടിലിഭജലധിയും സ്ഥലമാക്കിടേണും
ഓത്തീവിധം പൊടികളാക്കേൽ മുട്ടവാനായും
ചേത്രീടിനാൽ ജവമദം പെരുകും ഹയസദരം.

നൃന്ന

വാനാക്രമിച്ചു ഹരിതൻ പദമോന്നം; നാമി—
ക്കാൽ നാല്പിനാൽ ദിവി കടക്കിലുമില്ല മാനം;
മാനിച്ചിദം ഹരികളാഗ്ര മുഖം കനിച്ചു
താനേ മടങ്കി ഗഗനാല്പവിലംലുനത്തിൽ.

80

ഇരു മനാവൻറു സഹചാരികളായ സാഡി—
സ്ന്യാമസദളം ജിനമതപ്രതിപത്രിക്കാണേണും
കാമം വിധാരപദമാന്ന് ഹയസദളേയു—
മാമണ്ണാതുതിയിലേററവുമാനയിച്ചു?

ക്ര

മിക്കാക്കൈയീ രൂപവിരോധികരിതനൊ മണി;
തത്തുകീത്തിതാലെയി ഗോഷ്ഠപദമാതുമാക്കി;
ഉരുക്കൊണ്ടിം ദതികളുമൊഴിച്ചു മണ്ണ-
ലോതുക്കങ്ങളായും മഹി, ഹയങ്ങളുലുക്കരിച്ചു.

രേ

മുത്തുക്കാടയ്ക്കിയിൽ വാജികളെ ഭേദപ്പീ-
ചുത്തുംഗഡംഗിയിൽ വിളക്കി നാളൻ മഹാത്മാ;
പേര്ത്തും സമീരണനതിനു മടിച്ചു ചുഴിം
വാത്രാമവാൽ പരിചയിച്ചു വസിയ്യേയല്ലോ?

നൈ

ചിത്രം റസാല്പടനണ്ണത്തു നാളൻ, സുഷ്ണപ്പാ-
ബന്ധം കലൻ മരിയബ്ബീരൈയെന്നപോലെ,
കാന്തപ്രവാളത്തി പുണി വിലാസകാന-
നാന്തം നിതാന്താലനകാന്തി പരം നാദേന്തൻ.

രത്ന

മോശിച്ചുകുടെയണ്ണയും സപസ്ത്രേശ് ഗണത്തിന്-
സാദ്ധ്യമാന്തരിയ പഞ്ചനിരീക്ഷണങ്ങൾ,
അതു ദിക്കു വിട്ടവനരണ്യമതിയുടെക്കെന്നാ-
ന്ത്രാഭിച്ചിടന്നതുവരെയ്യുന്നയാതു ചെയ്തു.

ദി

ആലോകപാലനമ സതുപ്പലപ്പാജാല-
ഹോലോദയങ്ങൾ വിവരിച്ചു വന്നപ്പോവം
ചേരലോട്ടകൻ വിപിനപൻ വിരൽ ചുണിയെല്ലാ-
മാലോകനാത്മമറിയിച്ചു മുതാമ്പഭാവാൽ.

നൈ

മെത്രം വയോഗതിയിലുത്തിവാതകവ-
മൊത്രും പല്ലവകരേ മലപ്പാജുമേന്തി,
ഉത്തുംഗശാവികളുവനു വന്നതിയുള്ളൂ-
തിമ്പ്രപ്രവൃത്തി മനിപ്പുലരാഭ്രസിച്ചു.

നൈ

പൂരകാശപത്രനികരങ്ങളിലാണെ വണ്ണിന്-
പൂരാജാൽ, ശിവൻ വെടികയാൽ പലഭിക്കിയും മണി
വല്ലാതകീത്തി കലഞ്ഞ വരകെതക്കങ്ങ-
ഴല്ലാസി രാച്ചപവനങ്ങളിലാഞ്ചു കണ്ണാൻ.

വൈ

മാരൻ വിഘോഗിഹ്രഭി, കൈതക! കണ്ണകത്താൽ
കൂർം ഭവാനന്ദയാരാടക്കളിയാക്കിട്ടുണ്ട്;
നേരേ വലിയുള്ളകിലോടക്കിയിവക്ക് നാശം
ചൂരിക്കയാൽ സ്വരഹരൻ വെടിയുന്ന നിന്നു,

നൈ

തീക്ഷ്ണം കാമ, നപകീതിപട്ടം കാമി—
ഫോക്സ് നിന്തുനക്കളാകിയ സുവിയാലെ,
വായ്യും വിയോഗിപ്പേരുമെന്തി, തീച്ചുവാളി—
സൊക്കസൊരോലക, ഇരുത്തു മറിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വും

നൽതേരൻ പുംജ വിരൽ നിന്നപോടി തൊട്ടണക്കി—
യസ്യും തൊട്ടത്തലർഷരൻ, ദമയന്തിയിക്കൽ
അത്യാധുനാമിവനെ വെള്ളവതിതെന്നു, രോഷാ—
വിത്തം പഴിച്ചു റുവരൻ ബത! കൈതക്കത്തെ.

വുഹ

വെദഭ്രിതൻ കളിർക്കച്ചാഡ കൊതിച്ചു ശീഷം
കീഴാക്കിയും പുക കടിച്ചു, മലം തപിച്ചും,
താവും ഘടകാഭ്യോടു ഭോഗ്യപ്പേരും
മേവുന്ന ഭാസിമപ്പലാവലി കണ്ണ ഭ്രൂപൻ.

വുഹ

മെത്തും ഫലസ്സുവിജിസ്റ്റിന്നുസരാഗഹ്നത്തി—
ലെത്തും ഗ്രകാസ്യകസുമാരുഗകിംഗ്രകാസ്യും
തൃത്തിലാപ്പിയന്നേയാത്തു കണ്ണക്കത്തോ—
ക്രാന്റാഗാഡാഡി, വിയോഗിനിപോലെ കണ്ണാൻ.

വുഹ

വിത്തേ വിയോഗികളിലാത്തിദമായും സുരൻറു—
യദ്ദേശ്വരവോത്തെ പാടിക്കണ്ണലപ്പലാശനത്താൽ
മെത്തും പലാശമതിലെ സ്വർഘ്ഗവുന്നത്സാലു—
മെത്തും യത്തിനാട വണ്ണവുമത്ര കണ്ണാൻ.

വുദ

ഉത്തുംഗഗന്ധവഹചുംബനമേര, കമ്പ—
മൊത്തും പരം സ്ഥിതലസന്ധുകളുംപ്പും
മെത്തും മരദക്കണമേതിന ബാലവല്ലി,
മുത്തും പരംദൈവമാന്മാ കണ്ണ ഭ്രൂപൻ.

വുദ

വന്നനത്തിട്ടം പത്രപാന്നമര വെന്ന പാപ—
പുന്നതേതയങ്ങളിക്കളാം മഷിതൻ മിഷ്ടതാൽ
കനിച്ചിട്ടം മഹിതചവപക്കോരകങ്ങൾ
കന്ത്പ്രേവബലിഡിപിക്കപോലെ കണ്ണാൻ.

വുന്ന

ദേവൻ, പരം വിരഹികരക ഡികാന്യസ്സുമേകം
പുവിനുകത്തിയലുമാപ്പോടി, പണ്ണ കാമൻ
ഹാ! വൻചെഴും ഹരവപ്പസ്തിലയച്ചാരവിൽ
താവും തദംഗശത്രുമിതെന്നറച്ച.

വും

അക്കാടകരം പിക്കമുഖാൽ ഭേദരാഹവത്തിൽ
വായും വിയോഗിഡശ സത്രക്കണം ഗ്രവിയേജ്,
നിഷ്ടപ്പവിട്ടരിയ പ്രസ്തുകരം പരത്തി
നിൽക്കം സ്ഥലാംബുജിനി ദീനത പുണ്ടി കണ്ണാൻ.

വുവ

വണ്ണിൻ സദോഷതരള്ളുതി പുണ്ടി, തന്നെ
കൊണ്ടിങ്ക തെല്ലിളകിട്ടം മുകളാംബര കാട്ടി
വീണ്ടം വിയോഗികളിലാംഗ്രമൊടായി ചേര്ത്ത്—
കൊണ്ടനോപാൽ ഗ്രപതി കണ്ടി രസാലസാലം.

വുന്ന

ശോഷിയ്ക്കു നീയനംഡിനം, പ്രതച്ചിയ്ക്കു വീണ്ടം,
മോഹിയ്ക്കു, ചാക പരമിഡനെ പാന്ധനേത്താൻ
മാ മന്തി ശാപമരള്ളുപറ്റി കണ്ഠ ചുകന്ന
മേവും പിക്കപ്പിജകലം ബതി കണ്ടി വേദാൽ.

എം

ഉംഗാവലീമലിനമാം സ്വീഹം ടഹേമപ്പസ്തം
ആംഗാദമാംഗ്രപതി കണ്ടലസേക്ഷണത്താൽ
ശക്കാകലൻ വിരഹികരിക്കു വിപത്തിനായി—
ചുണ്ണായ കേതുവിത്രു നിണ്ണ്യമെന്നരാച്ചു.

എന്നു

ഭ്രിദേത്താടണിവണ്ടുകൾ പുണ്ടി ശോഭ—
യൈരിപ്പതിച്ചു പൊടിയേന്തിന നാഗപ്പസ്തം
മാരൻ ശരങ്ങളുംസിക്കന്ത ചിന്നി മിന്ത
ചേരുന്ന ചാണകയാടു സാമൃമിയന്ന കണ്ണാൻ.

എന്നു

ഗസം പെട്ടം ഗ്രപതപ്പസ്തിലാറുണ്ണാം
ചിത്രം സുമാലിപതിച്ചു നബിച്ചു ചെപ്പും
വണ്ണിന്റെണം നിജയന്ത്രുതിയിൽനിന്നു തെററി
മണ്ണുന്നതെന്ന നിനവാൽ സുരനാൻ നാണം.

എന്നു

കാറ്റുറുലഞ്ഞരിയപ്പലുവകണ്ടകാറു—
മേറ്റം പരപ്പുടയ ചരംനഗസ്യമാൻം
തെരറുന്നിയേ ശണികമാക്കിയലും സുനാഡ
പററം വിപക്പതരവിലപ്പഹാംബര കണ്ണാൻ.

എന്നു

മെത്തം യുവദപ്രിതയിൽ എഴി മജ്ജനത്തി—
നൊത്രമ്പുനിച്ചരിയ പാടലിസുനഗ്നും
ഉരുത്തിങ്കില്ലത, വന്നംഗജത്രണിയെന്നു
എത്തിക്കലോത്ത് വിരച്ചുണ്ടി ഭ്രാന്തിയീയാൽ.

എന്നു

അക്കാടകതസ്സിതുപക്ഷവിലോപമെന്നു—
രക്ഷക്കെതവാൽ കബ്ജ്ജലാക്കിയ ചന്ദ്രബിംബം
വൈക്കം വമിയ്ക്കുമ്പുരുഹമെന്ന നന്ദം—
ചട്ടാക്കം കുറപ്പുഴുമഗസ്തിയേരുത്ത് ഭ്രവൻ.

എന്നു

പെട്ടെന്നാട്ടതിലെ തുഷാരസിതചുദ്ധദാദം
പെട്ടുജൂളാരാവുതി കളഞ്ഞനിലൻ ഭൗതാൽ
കാട്ടനോരാലതയിലേക്കുമേശ്ശുകേളി—
യാട്ടങ്ങൾ കണ്ണ റുവരൻ ഭിഡി ചിമ്മി രണ്ട്.

എന്നെ

ഉത്സംഗസന്ധിയിൽ വളര്ത്തിയ ധാതിരെയത്തു—
പ്രപത്സങ്ങളാം തങ്കലം ഫലഗ്രഹവത്താൽ
നിസ്യംയും തല കുന്നിച്ചു പരം നമിയ്ക്കും
തസ്സംഗമതിലഭിന്നദനമേകി മനൻ.

എവ

പുരക്കെത്തന്ന് പൊടികളേറ്റ വെള്ളത്ത്, കാറേര—
രാറാക്കാക്കളിത്ത്, സൂഡയാക്കി മരംയോഗാൽ
വായ്ക്കും പ്രസാദമൊടക്കാന്ത്രംതിയാം നിലാവു—
മേല്ലോ രസം വിരഹിയാമവനേകിയില്ല.

എൻ

മനൻ വിയോഗിയിവനൈക്കിലുമിങ്കു സാക്ഷാത്ത്
മിന്നം മുവേദ്ധങ്ങചി കണ്ണ പിക്കങ്ങൾ കോപാൽ
കള്ളം ചുവത്തി മുള്ളിന്ത്വിൽ വെരിയേന—
വണ്ണം കുറ്റവിതി മറയ്ക്ക വിളിപ്പു നുനു.

മും

ആ മത്രുപൻ തളിരിന്തളിത്തിൽ മാന്ത്രിക്കം
കാമാസ്യംപുക്കളങ്ങൾ പെത്തത്തശോകം
നാമാത്മമോത്തങ്ങമാന്ന് ഗ്രഹാത്മപാനമ—
ഔദ്യംതന്ത്രിനേക്കാതി താനിതി നിശ്ചയിച്ചു.

മുംമ

പാടി പികാളിത്തി, കേക്കികളാടി, വാഹി
തേടിട്ടുമ്പികളടിച്ചു മുക്കി വാല്പം,
കാടിരിയം റുപന നാട്രമൊഡരിച്ചു—
കുടി; മഹാന സുവമെങ്കു ലഭിക്കുമ്പില്ല?

മുംര

രാട്ടിൻ സൗത്തിന ജനങ്ങൾ പഠിച്ചു കാട്ടിൽ
പിട്ടിളി പൈക്കിളികൾ ചേന്നിവനേ സൃതിച്ചു;
പെട്ടെന്ന തമഹിമ തത്തകളിപ്പുകാരം
മട്ടാത്ത നല്ലമുതശ്ശിതിയിലേറ്റ പാടി.

മുംന

മർ

ഒന്നാം സർജ്ജം

കാമം സുഗന്ധമിയലും വിപിനേ ചരിച്ചി—

ട്രോമത്തുവം പിക്കറ്റുകാളികരു ചെയ്തിലുംതാൻ

ആമോദമാവിരഹപീഡയിലുള്ളിലേൽക്കാ—

താമോദമാസ്തുറമെയൈക്കൈവൻ വഹിച്ചു.

മംര

നേട്ടം സപകേതുരഹരം തങ്ങുലശതായേ

മാട്ടം സശകമിതി കരുംബതാൻ മനൻ

കുട്ടം സുമത്രാലനമാം വിപിനേ വസന്തം

തേട്ടം സവിത്പമെഴമംഗജനന്ന ഭോന്തി.

മംറ

വല്ലീവയ്യുന്നനസദ്ദുരാവായു്, പ്രസൂന—

മല്ലീസുഗന്ധമപഞ്ചമപാഹരിച്ചു്,

സല്ലീലസമധ്യരസാസ്തതനായു് വനത്തിൽ

നിർമ്മലീനനാമനിലവനി നഷ്ടനേ ഭജിച്ചു.

മംസ

പാരിച്ചിട്ടം മദനഭീതിവശാൽ ചിരേണ

പൂരിച്ചുഴും പ്രതനരതാധനം ഗ്രഹിച്ചു്,

ആരാലൊജിച്ചില വനത്തിലുഡനപാദ—

ചേരം തകാകമമ കണ്ട ധരാധിനാമൻ,

മംര

തീരത്തിൽനിന്നാദിതമായു് സല്ലിലാത്തിലാല്ലം

ചേരം മുണ്ണാളിത്തതിൽ കഹടാൽ തടാകം

നാഗേദ്രൂപുള്ളയച്ചി പൂഞ്ഞിക്കാസ്തതാഭ—

മാതാഗസംഘരഥനങ്ങൾ ധരിച്ചു നന്നായു്.

മംവ

കളുത്തിൽനിന്നാശലാശിച്ചിട്ടുമഞ്ചപസംഘം

സപ്പും ജലത്തിൽ നിശലിച്ചു ലസിയുള്ളുലം

ഉച്ചത്തിലുമ്മിക്കശയേററിളിക്കന്നേകു—

മാചെച്ചുശ്ശാഗവസ്സുകളിയനവിയം വിളങ്കി.

മംസ

വന്തം കലാന്നളികളാലക്കമേ കരസ്തു

വിന്റും സിതാംഖുങ്കഹസംഹതിൽ ചലത്താൽ

ധപാതാദോമാമുരകളുകമെഴും മുഴുത

ചുന്തികരുതൻ പ്രകരമാന്നധികം ലസിച്ചു.

മംമ

വകും ധരിച്ചു, കമലാകരമാൻ, ഭൂഗ—

സവും ലഭിച്ചു, ബിസശേഷനിവാസമേന്തി;

പദ്മാകരം നല്ലിനിൽ സ്ഥൂടനാളിജാല—

പൂർണ്ണമത്തിനാൽ നരകവെരിയൈക്കാത്തിങ്ങന.

മംമ

സൈപരം നിജങ്ങമണ്ണയും തിരമാലയാം തന്റെ
ഭാരതദ്വാം നദികളെപ്പറമാദരിച്ചും,
ആരാൽ വിടസ്സ്‌വരുത്തീയതണ്ണാബോജജാല—
പ്രാരം മുളച്ച പബിച്ചപ്രഭയാൻ മിനി.

മഹാ

സ്രൂമാവദാതകമല്ലാലമിഷാൽ ജലത്തി—
ലാമഗ്നാം ഹലഹലേഞ്ചതചിപ്രകഷം
കാമം സരസ്വിതു വെളിയുള്ള വിഥനതാണെ—
നാമാവേദ്രനകതാരിഡന്ത് നിനച്ചു.

മഹാ

ചുങ്കും സരസ്വിലെഴുമുമ്പികളാൽ ചലിച്ചു—
തിങ്കും കണ്ഠാരതരശ്രവലവല്ലിയെല്ലാം
അംങ്കുളൈ അഭ്യുധവവഹനിയിൽനിന്നാണിച്ചു—
പൊങ്കുന്ന ധൂമനിരതാൻ ദ്രോഹം തോന്നം.

മഹർ

ആദിത്രയോഗമതിനാലുതു കണ്ണകം പു—
ജാമോദ്ദൈഖിക്കാഡിവം പ്രകടീകരിച്ചു
ലക്ഷ്മീന്മഹസ്തസുവിഗ്രഹമാൻ ദേവ—
നാരിനാമം നഷ്ടിനി തതു സമ്പ്ലിച്ചു.

മഹാ

അപ്പുജ്ജനീരിൽ നിശലിച്ച തടിച്ച നീണ്ട—
നിൽക്കം മരത്തിരകളാലിളിക്കും തടാക്കിം
മുഞ്ചികിടന്ന നിജപക്ഷമിളക്കിടന്ന
മെമനാക്കാം ശിവരിതാൻ സമഭാവമാന്ന്.

മഹാ

താദാശ്രമാന്ന് രത്നിശക്തിയെഴുന്ന പേട—
മാർത്തി സപചങ്കുവരണംപ്രയക്കേതവത്താൽ
പാരാതിരട്ടയ്ക്കും തളിതു കലാൻ
മാരാർജ്ജിതപ്രണയഭ്രതയുമുന്നേനി,

മഹാ

ചാലാഴിയൈത്തരിക്കെപായ്ക്കുലിലാരമിയുള്ളും
ചേലാന്ന് ഹംസികളിലാദരമാന്നടക്കതു
വേലാതിഗാംഭീതമൊരുപ്പസുവണ്ണമംസം
പീലാരസേന മരവുന്നതു കണ്ണ മന്നൻ. (യുമകം) മഹാവ

ഭ്രകാന്തനാം നഷ്ടിവൻ നിജമാനസത്തി—
നേകരാതമോദമത്തും ദ്രീജിദർന്നത്താൽ
ഹാ! കാതയാൽ വിധുരനെക്കിളുമാക്ഷണത്തിൽ
സേംകാന്തരഭ്രസുവമാന്ന് കത്രഹലത്താൽ.

മഹാൻ

ഓവുത്മസിലഭിയിലന്ത്രിളക്കതി വായ്ക്കാം
ഒരുവേദ്യൈതുവഴിയാണതിനൊരുത്തവണ്ണം
വൈവശ്വമേറുമിയലും ജനബുദ്ധിക്രട-
പ്പോവുന്ന കാരാവഴി പുണ്ണേടിയെന്നപോലെ.

മരം

അനേന്നരഹം രത്നിസാലസനാം വശഗ്രന്ഥം
മദ്ദേതരം ചരണമൊന്നിലെംതുങ്ങാം നിന്നും
ചിന്നാക്കമാക്കി മുടി, തൻചിറകാൽ മരച്ചു
നന്നായും തടാകനികടത്തിലുറങ്ങി മോഡാൽ.

മരമ

ആപുക്ഷിയേ നിജമുഖപ്രഭയാൽ അപിച്ച-
ക്രഷ്ണം സനാളുകനകാംബുജമെന്നമഫ്പാഡം
അപ്പുള്ളവന്നുര കനകപ്പുടിയിട്ടിന്നകി-
ചുപ്പുന്ന് ചാമരമിതെന്നമവൻ നിനച്ചു.

മരു

വാഹത്തിൽനിന്നവതരിച്ചു ചെരിപ്പുണിഞ്ഞ
ശ്രൂപന്നുര കാലിനു വനങ്ങളിലെപ്പുമായി;
നല്ലപ്പുള്ളവന്നുരാട്ടമാക്കമലപ്പേരാട്ടം
പോരാട്ടവാൻ കവചമാന്നവിധം ലാഡിച്ചു.

മരുന്ന്

താനേ റൂപൻ കൂടാവാമനമുത്തിപോലാ-
സമാനേ തന്നുമിതി ചുരക്കിയട്ടതട്ടത്രുള്ളു
മഴനേന ഗ്രൂംമട്ടിവച്ചറിയാതെ ചെന്ന
താനേവമന്നമതിനേക്കരീതാരിലാക്കി,

മരൾ

പെട്ടുന യംസവരനാ റവരന്നുര കരുതിൽ
പെട്ടുനറിഞ്ഞുളരിയുത്തുപുവമാന്ന വീണ്ണം
മുട്ടിത്തിരിഞ്ഞതാടവിലുത്തപ്പതനാൽ വിട്ട
പെംട്ടിക്കരണത്രു റൂപഹസ്തമതിൽ കട്ടിച്ചു.

മരം

പേടിച്ചു വേഗമണ്ണയും വിഹഗരുജതാൽ
മോടിപ്പേട്ടം നളിനി സോതുക്കരാനക്കും
ഡംഗങ്ങളാലിളക്കമംബുജമാം കരതാൽ
നന്നല്ലിതെന്നവനെയാളു തടങ്ങു തുന്ന.

മരന്ന്

തപിട്ടാളമീപ്പുറവയാൽ ചതിപെട്ട പോയ്ക്കു
വിട്ടായു പോകമലർമാനിനിത്തലപദത്തിൽ,
സ്വീജ്ഞം വിള്ളായിളക്കന മണിച്ചിലന്നിന്-
മട്ടിൽക്കരണത്രു കളിയംസയുമാം.

മരം

ഈ മനീചത്തിലിനിയെങ്ങോന്നു എങ്ങനെ വാഴ—
മീമടതിക്രമമിളാപതി നീ തൃടന്നാൽ;
ഈതും വഗങ്ങൾ മഹി വിച്ച നദീസ്ഥിലെത്തി—
ബോർഡിച്ചിച്ചു തുനമവനേ സ്വകനിസ്വനത്താൽ. മര വു
പക്ഷിയും നാൽക്കുകപക്ഷവുമീ മഹസ്യ—
മക്ഷിയും ലക്ഷ്യതരമെന്ന പുകഴംതി വീണ്ടും
വര്ത്തിയും മീറ്റപെന്നാടാക്കരപഞ്ചരത്തിൽ
വാനീട്ടമാക്കുന്നകഹംസമുടകൾ കമ്പിച്ചു:— മരൻ

“ഹാ! ശാതകംഭമയമെൻവിറകിങ്ങ കണ്ണി—
ട്രാഡാഡമാം തവ മനം ബഹുനിസ്ത്രമത്രേ;
അണ്ണിയും വൈദമക്കണമെന്നവിധം നിനക്കി—
തോത്തീടിലെത്രു കമലോദയമേകിട്ടനീ? മരം

രാജൻ! ഭോനിലധികം ഏദി വിശ്രസിച്ചു—
നീ ജന്മവിൻ വിഹതി കേവലഹിംസാഘസ്ത്യം;
വുംജം വെടിന്തതരിക്കെളുകിലുമാത്രയിച്ചും
രാജനു! തദ്ദീപതി ധാമ്മികയമ്മാണോ? മരം

ചേണാൻ യോധർ പലകിക്കിട്ടുമണ്ണ ഹിംസ—
യുംണക്കിലിങ്ങേവരിലായതൊത്രാക്കില്ലോ?
ക്ഷൗണിപ്പതോ! തവ കവിക്രമ, മാനുയിച്ചു—
കേണിടമിപ്പുവയിൽ തൃടനു കഴും! മരം

രാജീവമുലപ്പലമാത്രമിയുംമെന്നു—
യീ ജീവനം നിരപ്പരാധ്യമിയും തുല്യം;
അതു ജന്മവികളുമേം! തൃതദണ്ഡനാകം
ശ്രജാനി നീയിള്ളിലെങ്ങോന്നു നിസ്ത്രനാകാ?” മരം

അതു ഹംസമാ റപനേയി വചനങ്ങൾക്കാണ്ണ
മാ മാന്തി വിസ്തുയാക്കലനാക്കിയേറും;
ഒന്നുമാത്രാംബുനിധിയാം നൃഹൃതിലപ്പോരു
വുംഘാരഭ്രിക്കരണാനിയേ നയിച്ചു. മരം

“പ്രായം തിക്കത്ത ജനനിയുംവേനുകപ്പുത്രും;
ജായയും ദീനതയവരക്കിതു നവ്യസ്തി;
ഈയുള്ളവക്ക് ശതിക്കാമിവനേ വലയുംനു
നീയെന്തിവണ്ണമഞ്ചയം നിയങ്തോ തുനിന്തും? മരം

അമേരി സുഹൃത്തുകളുമെൻസവിമാനമല്ലോ
ചെമേരു കരണ്ടു സദയം ഭവഗർഹണത്താൽ
വേഗം നിവൃത്തിപദമെത്തിട്ടും; മാത്രജീവം
ശോകാംഗവം വൈതിയാലതിട്ടുംരംതാൻ

മരു 3

എൻഡേരിൽ വാചികബിസ്ക്രാം വിടാനമാനി—
ചുത്തുജൂ കുരൈയുംവോൻ പ്രിയനെന്നയേ | നീ

ചോദിയുംവേ വഗകലം കരയുന്ന കണ്ണി
ഒക്കുന്ന വിൻ ക്ഷണമത്തേങ്ങനെനയോക്കെയാവും

മരു 4

ഹാ | ദൈവമോ ദയിതനൻ മുഴുവന്തുംലില്ലി—
യാകം ഭോന്നറ കരതാ, റിവനീ വിധത്തിൽ
കാന്താവിയോഗമണ്ണയും ദുഷ്മമന്ന നേരി—
കായും കണ്ണാരലിപിയേതുവിധം വരച്ചു?

മരു 5

എന്നല്ലയിനയി | മനോഹരി | മരു ഹംസ—
വുദത്തിനൊക്കെയശനിക്കുത്താക്കുമായി
തോനിയുംമെൻസമിതിയിൽ നീ, ദയിൽക്കുവഞ്ചാ
ആനുംജൂദ്രയാദഹം | കണ്ണിട്ടുമില്ല ഭേദം.

മരു 6

മാരാത്തൊരി | വിരഹവേദനയാൽ പ്രിയേ | നീ
മാരത്തടിച്ച വിലപിച്ച മരിയുംമെകിൽ
പാരാതെ ബാലരതിനാൽ മുതരായി വീണ്ടു—
മാരാലിവൻ വിധിഹതനൻ ഹതനായും ഭവിയും.

മരു 7

കണാലത്തീവ തുശ്രായും പലനാരം കൊതിച്ചി—
ചുണ്ണായ കുട്ടികൾ വിയോഗമൊടീ വിപത്തിൽ
ക്ഷുത്താനൻ കുട്ടിനരികത്തു കിടന്നതണ്ണി—
വുത്താനമോത്തമഹം | കേണ്ണയിൽ തന്ന പോക്കം.

മരു 8

വല്ലുംജൂയും സുചിരച്ചംതുതിയാൽ വിളിച്ചും
വല്ലുംജൈ നോക്കി മുഖമാട്ടിയുമീ സുതന്നാൻ,
ചൊല്ലാവതല്ല പരം": — എന്നരവേ തു മോഹാൽ
നില്ലാതെ വീണാടനാൻം തുപാത്രുംസകാൽ.

മരു 9

പരഞ്ഞതവം കുഴം പത്രവരന്തുന്നീനക്കരണം—
പരൻ ഭേദൻ നോക്കിപ്പുരമങ്ങച്ചി വീക്കിച്ചു സരസം
പരം നീയിനെന്നാലിതിന യുതനായും സൈപ്രമിനിയും
പ്രശ്നങ്ങോ ചോശകനടന്തള്ളി വിട്ടാൻ സക്കരുക്കം. മരു 10

മോഹം തീന്നാമ ചക്രവംകുമമിഷാൽ
നീരാജനം ചെയ്തിടം
സ്നേഹം പുണം സുവ്രത്തുകരക്ഷാലിൽ ദി—
പുണ്ണായ ബാദ്ധ്യാദയം
വൃഹം ചേരന്നാഴകംവഴിയു വിരക്കാ—
ടാനങ്ങാറുക്കളു—
നീഹംസപ്രഭ പിന്തുടന്നിടവതി—
നങ്ങോട്ട് വിട്ടീടിനാൾ.

മർ

താതൻ ശ്രീഹീരസംജ്ഞതൻ ക്രവിക്കലമകട—
ക്ലൈമാമ്പു ഭേദവീ
മാതാ; ശ്രീഹഷ്ഠനേതത്സുത്തപ്പലാദേവൻ
സദ്ഗുണാതീതിയാത്മാ
സൂര്യം സേവിച്ച പിന്താമൺഡിവൈട ഫലമായ്
ചായ ശ്രൂംഗാരസാരോ—
പേതം തീന്നാല്പസ്ത്രം നൈചരിതമഹാ—
കാവ്യരതാത്തിഭലവം.

മർ

ഒ നാ നോ സ നു ദു കു അ എത്തു

രണ്ടാം സ്ത്രീം.

— — —

പുത്രഹോത്മനായിട്ടന ലോകേ—
സ്വർഗ്ഗാൽ മുക്തിപദം ലഭിച്ച ശൈലം,
പറയാൻ കഴിയാത്തവാന്നമിള്ളു—
പുരമാനന്ദമിയനിതാ പ്രിജേന്റൻ.

എ

വിരിയും ചിറകാന്തിഥം വച്ചല്ലോ—
വിധഗ്രന്റെ പിവിയം കടത്തു വീണ്ടം,
കരപീഡനഭരുത്തരത്തെ—
കലങ്ങം പക്ഷതി കൊക്കകൊണ്ടാതുകി.

രു

ഉടനേ പദമോന്ന പക്ഷതിയും—
അടിക്കിൽക്കൂടിയത്തിയാക്കണക്കാൽ
മടിയിക്കൽ നയിച്ച മെയ്യേച്ചാറിന്തൊ—
പുട്ടവാം പക്ഷി പറന്ന വാസമാന്ന്.

നു

വട്ടലം ചിറകിനിടയും പറി—
കടിക്കുടം കടക്കീടിസബ്ബയത്തെ
പട്ടവഞ്ചുടങ്ങല്ലാൽ കൊറിച്ചി—
ട്ടലിനാളു ചൊരിച്ചിലോട്ടകറി.

രു

സരസീവിധഗ്രാളീവിധംഗര—
സ്വർഗ്ഗേന വന്ന ചുഴിന തത്തുക്ക്ഷണത്തിൽ
കരപീഡനവെത്തുതാൽ ഭയക്കു—
ട്ടരുളുസപരപ്പുമ്മതുപതിച്ചു.

ദു

ആശപലപലാരിശൈവലക്ഷ്മാ—
ഖിതനാം ഭ്രഹ്മ വീണ്ടുമാ വഗ്രന്റെ
ശതപത്രയിലാ ഗമിച്ച നുനം
യുതത്രാക്ഷമിളിനമാം കരത്തിൽ.

നു

വിരലാളിനയാലിശൈലിൽ താൻ
പുത്രവിശ്രാസമിയനിതോ വഗ്രന്റെ?
അരചൻറ കരാംബുജത്തിലെത്തി—
പുരമാനന്ദമിതാ ലഭിച്ചിട്ടനാ!

രു

കതുകാളുതസ്വിന്യമഗമാകം
ക്ഷിതിപാലൻറ മന്ത്രിനെ ക്ഷണത്തിൽ
സുതരം ശ്രദ്ധിശ്ശേകലീഡത്തിൻ—
ഗതിചേത്തീവിധമോതി രാജഹംസം:—

ഖ

“നിവിലാഗമധന്മമ്മവിത്താം
ബ്രഹ്മാവേടമനിസ്ത്രേമന്നങ്കരാഞ്ചു;
ഈവനേക്കാലവെയ്യിടാത്താരാ നിൻ—
വരയമ്മം സദായാദയോജ്ജപലംതാൻ.

ന്ന

സപകലാശികളാം ദയപ്പാദഭേദം യു,
നിജനീധ്യദ്രമപീഡി പക്ഷിയേയും,
അഭനവല്ലത്താമമാം മുഹൂർ—
രതയുമ്പീപതി കൊൽക്കിലില്ല ഹാപം.

മു

അധിതം തവ ഭർപ്പ താൻ പറഞ്ഞെന്നു—
നതു തീക്കാൻ കൊതിയുണ്ടനിജ്ഞിഭാനീം;
അമിതാപമേററിട്ടം തരക്കരം—
അമൃതം നൽകിട്ടുമക്കുന്നാഡോല.

മുമ

അരികഞ്ഞിലിരന്നിടാതെ കൈവ—
നതു തള്ളിനാതയുക്തമാം നിനക്കം;
ജനബുദ്ധിയറി, തതവന്ന മുലൻ
വിധിതാൻ നൽകവതാം പ്രതിഗ്രഹിത.

മുര

ജനിശി! ഭവാന പക്ഷികിനെനു—
മുപകാരത്തിനു ശക്തനായേഭവിയ്യും?
ഈ താനറിയുണ്ട്; നമ്മുടാം പ്ര—
മുപകാരാത്തികരം വിട്ടിടന്തില്ല.

മുന

ഉപകർത്തുജനത്തിനാഞരേത്താം.
ഒട്ടേന പ്രത്യുപകാരമേകിടേണം;
ഉദ്ദേശ ലാല്ലുവോ—വിവേകികരകൾ—
പ്ലരീകാരവിശ്വേഷമിഷ്ടികൾ.

മുര

മര വാക്കിൽ നിനക്ക വൻപ്രമോദം
കരവായാലുമിതോനു കേരംക്കണം നീ;
വശവാക്കുകരം കീരവാക്കുപോത്താ—
നീളവാക്കം റസമല്ലുമായും ഭവാനം.

മുര

വിമതക്ക്രമിസാത്മസംജ്ഞതെന്നായോ താൻ
വിലസീട്ടനിതു ഭീമദ്രമിച്ചാലൻ;
വിത്രരക്ഷയിലാ വിഭംഗരാജ്യം
വിഹസിയ്ക്കുന്ന മഹാദ്രോഷവിനേയം,

മന്ത്ര

തെളിവാന്നാരു തപ്രവാണിയാക്കം—
ദമനാഭിവ്യുമഹംപിയോദവൻതാൻ
ക്രയനാളിമനന്നുലഭ്രമം സദ്—
ഗ്രാമാളിം സുതയാം വരത്തെ വാഞ്ചി.

മര

ത്രിജഗതോ സുദിഗ്രജാപ്രാപ്തമന്ദത—
ദ്രമനംചെയ്തിട്ടുമംഗസൗഖ്യവത്താൽ
വരവെവഭവലബ്യുത്യാമവരിക്കാ—
രൂപനേകീ ദമയന്തിയെന്ന നാമം.

മധ്യ

റമതാനവരം കൈവല്യം ഗ്രാമാംഡി—
നിധിയാം ഭ്രാന്തിക്കിനാദിയ്ക്കുലം;
ശിവദേവരചന്ദ്രനേരവൈത്തെന്തു—
ശ്വവധാനത്തിലും ധരിയ്ക്കില്ല?

മന്ത്ര

ശ്വരംമെംഗലിക്കിലാദരിയ്ക്കുതാലാം—
ചുക്കരൗധ്യങ്ങൾ പരം ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്;
പത്രതാനപുരസ്കരിച്ച വെൺവാ—
മരമോടാരിതു തുല്യമായോ നിന്നയ്ക്കും?

മന്ത്ര

നെടുത്താം നയനാഭദ്രയേറ്റ തോറ്റി—
ട്ടക്കയം തമിഴിക്കരം സാന്തപ്പനതെ
സൃഷ്ടമായോ പുരക്കഷ്ണമുള്ളതാ—
ചുടനേകനു മുഗ്ഗങ്ങൾ ഭീതിയോടു!

മന്ത്ര

ആതിശാമിതയാലവരംക്ക പാരം
ഹിതമാം ലോകയുഗം ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്;
അഞ്ചോരു നയനങ്ങളിം ജയിപ്പും;
ആതിശ്ശുങ്കരം വധുഗ്രാമങ്ങൾതാരം.

മന്ത്ര

ഉഴക്കമാനഴിലുന്നതായുമെന്ന—
പ്ലശകാതരാജാലരിനൊഴിപ്പുതായും,
എഴുതിടിന ലോചനങ്ങൾ താനി—
ക്രഷ്ണലേകനിതു വഞ്ജനാചലിയ്ക്കും.

മന്ത്ര

മധുരാധരവിംബമെന്നരയ്ക്ക്
പദമാച്ചുണ്ടിന്ന പേരുമാതമരു;
അദ്ദേഹം ബതാ വിംബമെന്ന ചൊല്ലു—
നാതുരാജത്തമമനപയത്തിനോത്രായി.

ര.ര

വിധുമണ്ണം ലമാവയ്യുമുഖത്തെ
വിരചിയ്ക്കുന്ന വിധി സത്തത്തുന്തരേഷം
വിലസുന്ന നടക്ക റയമേന്തു—
വിധമായും നിറ്റംവനിവനിലവലീലം.

ര.ര

ധൂതലാഞ്ചുരനശോമയങ്ങൾവേന്നാ—
സ്ഥാധാരം വെണ്മ കലൻ ചന്ദ്രനേയും
ഉവിതം വിധി തനുവത്തു നീരാ—
ജനതന്നാജനമായും ചുഴിറിട്ടം.

ര.ന

വരകാന്തിപരീക്ഷയേറുതോറി—
ടംവിന്നങ്ങൾ തഭാനതെതാട്ടുറ,
പരമിപ്പുംമംബുമഗമായുംതാൻ
മഞ്ചുനണ്ടു പരാജയാങ്ങുമോട്ടം.

ര.ര

രത്നമന്ത്രതൻ ജഗഞ്ജയത്തി—
നാതകം വില്ലുകുർത്തെന്ന വില്ലി രണ്ടും;
വരനാസകരം ശല്ലുപുളിചെയ്യു—
നാവരാളം നളിക്കങ്ങൾതന്നെയല്ലോ.

ര.വ

കരലീലകൾക്കാണ്ടു മിത്രവന്നം
കലതം ഒക്കജലക്ഷ്മി കൈയ്യുലാക്കി
ജലച്ചുറ്റഗമാം വിസത്തെവന്നാ—
സ്വീജമാളിനാവര ശ്രൂതുല്പന്നാം തേ.

ര.ൻ

വധുവിൽ സപക്ഷക്കി ഭ്രി ചേക്കാൻ
കൊതി വായ്ക്കുന്നാൽ ബാല്യയത്വനങ്ങൾ
വിധി ഹാ വിജേജിച്ചു രോമരേവാ—
വധികൊണ്ടു മുംഭാന്തില്ല തന്ത്രം.

ര.൦

വരകാന്തിരധരങ്ങളാലഗാധേര—
തതരമാം തത്തനവിക്കളുത്തരിപ്പുന്ന
സൃംഗാരവനമാം പ്രയത്തിനാപ്പോൾ—
ചില രണ്ടും പ്രവക്കംഡമായും ഭവിഷ്യു.

ര.൧

നിജങ്ങേതുക്കണ്ണിയജന്മവക്ര-
മേകാറിതപ്രസം ഘടത്തിലാമോ?
അതുതുക്കച്ചമായും ഭവിച്ചു ശോഭാ-
സ്വരവക്രമമതു ചേത്തിട്ടുണ്ട്!

നൂ. 2

യുതവേണികൾ ബർഹഗർഹണംചെ-
യുതിനാൽ സ്കൂളനേന്നയാഗ്രഹിച്ചു ബർഹി;
അതുല്യസ്കൂളകാൻതി മസ്കുത്രേണാ-
ടെതിനിട്ടി, ട്രിഡരാജനിസ്തനേയും.

നൂ. 3

ജംരംനതമല്ലപ്പുജ്ഞഭാവാൽ
പിടികൈക്കത്താള്ളിരൽവള്ളിനൊത്തമട്ടിൽ
സ്കൂളമായും, വിരൽനാലിനാദിച്ചയ്ക്കരം-
പ്ലൂച്ചമാരാവലി മുന്നമാൻ എനം.

നൂ. 4

അവരുതനൂദരത്തെ മുള്ളികൈകാണ്ടി-
ങ്ങായവൻ കഴതുക്കമോടുനിട്ടേനോ?
പിടികൈവിരൽ നാലുമെന്നപോൽ പോ-
നരണ്ണാണാത്തു വലിത്രയം ലസിപ്പു.

നൂ. 5

പുമ്പിവത്ര്ത്തുതനിന്തംവക്രത്താം
വിധിയാ സൃഷ്ടിമും ചമച്ച വായ്ക്കാം,
മികവാലുതെളാനിനാൽ ചരിയ്ക്കും
മദനത്തേക്ക് പണിവാൻ മുതിന്നിട്ടേനോ?

നൂ. 6

പരമ്പരയും ജയിച്ചു റംഭാ-
തയെവത്തനേയുമതുമാത്രമല്ല;
നളക്കുംവരുട്ടുംപുണ്യസന്ധത്-
പലമാമാത്രങ്ങൾജനത്തിനേയും.

നൂ. 7

നളിനദ്യമക്കുന്നേവയാൽതാൻ
നളിനാക്കീപദതാപദം ലഭിച്ചു;
അതിനേ വിധിവാഹയുമുമാപി-
ചുമ ശസ്ത്രിച്ചു സഹംസകീകരിപ്പു.

നൂ. 8

പല പുണ്യനാഡിനങ്ങൾ വാണം,
പലനാം രാത്രി സമാധി പൂണ്ടിനും,
ജലഞ്ചവരക്ക് പദ്മാഖേജമനും
നിലയിൽ സദ്ഗതിക്കൈനേ ലഭിയ്ക്കും?

നൂ. 9

ജലജാക്കരസേവ ചെയ്യുവാനായ്
പല ദേശങ്ങളിലും ഹർജ്ജുമീതാൻ
ലവനാജനമുല്ലിമാലയാളൈ
ചുണ്ടനാളിങ്ങോന കണ്ടിരനു നന്നായ്.

ര' 0

സുരസുന്ധരിമാരുമീവരാംഗി—
ജീവതൊപ്പും ദ്രുംഗമനേന്നിയുള്ളതോനി;
പരമേഷ്ഠിയിവരിക്കു നിഞ്ചുകുംപാ—
വരനാരായ് വരമെന്നമേത്തു എത്തിൽ.
അണ്ണാതുപനവരക്കു നീ വിശകം;
ജുവലോടുകു മമ ദ്രുംപക്ഷഭാവം
കളയാൻ കഴിയാത്തു; നിന്നിലാറോ—
പിതമായുത്തരപക്ഷമുത്തമാതമൻ!

ര' മ

തവ താഴുംസൗക്യമായ്മീക്കി—
ചുവിംഗോബോധനവാസനബലത്താൽ
അവഭോം ചിരട്ടുജയക്കിലും ത..
നാവനീതാംഗിയൈയോമ്പവനിതിപ്പോൾ.

ര' വ.

അയി! പീരി! ഭ്രാന്തിൽ മാത്രമ്പോ
ദമയന്തികിളികിഞ്ചിതം ലസിപ്പു!
ഒന്നിമുത്തണിമാലാ പെണ്ണണിപ്പോൾ—
മുലയിൽത്തനേന വിളങ്കിടുനു നന്നായ്.

ര' ര

വിഹലം തവ അപമാവരാഗീ—
രഹിതം വസ്യതരക്രമാനുല്ലും;
ദ്രുംഗമീലഗപ്പള്ളിയുള്ള നാടം
കയിൽ പാടം നിജവാടിയും നിരത്മം.

ര' ഭ

ശ്രദ്ധ ദേവകരാപോലുമാറുഹിയു—
നീവരിതൻ ദയാഗവുമത്ര ദർപ്പം തേ;
ചുകിൽ മുടിച്ചമിളകാന്തി മേല്ലാ—
വസരത്തിൽ കമുഡത്തിനേന്നാപോലെ.

ര' റ

അതിനാലുവരിതനാട്ടക്കര തോൻ പോ—
യധനാ നിന്നിസ്തുവമപ്രകാരമോതാം;
അവരിതൻ എഴയത്തിലെത്തിടം നീ—
യമദ്രോഗനമച്ചാല്പുനേന്നാവണ്ണം.

ര' റ

ପେଣାଶ୍ୟମେଳାନ ତାଙ୍କ ଗୁହ୍ୟିତ୍ୟା—
ତିପକିରେଷ୍ଟ୍ୟ ନିଵେଦନଂ ବିନିଷ୍ଟ୍ୟା;
ନିଜ ସଂଗତି, ସଞ୍ଜଗଂ ପଲାଙ୍କୋ—
ଶକ୍ତରଚତୁରୀତ, ବାକିଲପ୍ତ ତଥ୍ପୁଂ.”

୪୫

ପ୍ରିଜରାଜନିତିନିମ୍ନୀତମାତ୍ରୀ—
ଶ୍ରୀ ଚିତ୍ୟାଂ ପାଶ୍ରୁତଂ ସମାସପତିତ୍ୟ
ହୁବନୋ। ବ୍ୟାପାରକାରୀ ତତ୍ତ୍ଵଶା—
ରକମୋଦାତର; ସିତକୁତଷ୍ଠର ତୁଳି.

୪୬

ଆନନ୍ଦାଂଶୁଜମୋତି କେକକରିକେଳାନ୍ତା—
ଲୁହଣୀଜାଗି ତଲୋଚିଯା ପରତେ;
ପ୍ରିଯବାନ୍ଦୁଯାରଙ୍ଗଂ ଶ୍ରୀପିତ୍ୟା
ପରକଂ ମୁତେତାଥ ମନେବମୋତି:—

୪୭

“ତଥ ଅପମଗନ୍ୟଶୋଭେମନ୍ତା,—
ଶ୍ରୀପଦେଶୋଚରମାନ୍ୟଶୀଲଭୋବଂ;
ଗୁଣମାତ୍ରିତିଯିକଲେଖନ ସାନ୍ତ୍ଵି—
ଶ୍ରୀକଷିଳ୍ପାତ; ମତିନିଃର୍ଦ୍ଦିନଂ ନୀ.

୪୮

ଆଶକାନ୍ତ ପଦ୍ମନ୍ତ୍ର ମାତ୍ରମହିଳା,
ମେଣିଯାଂ ତେ ନିଯତଂ ନୃତ୍ୟପତଂ;
ଶିଵି ମାତ୍ରବୁଦ୍ଧି; ପକ୍ଷପାତା
ଯୁଵମନ୍ତ୍ରଶକ୍ତରାତ୍ମମାତ୍ରମତେ.

୪୯

ଶ୍ରୀପୁତ୍ରାପରମତ୍ତମାନ୍ତର
କୁଳିନ୍ଦକାରୀନାବିଧି ଭୋଗ ଦେବାନ୍ତର ଦେବାନ୍ତ;
ନିଯିତାନ ଯନ୍ତ୍ରିକରିକର; ସତ୍ତ୍ଵକରିକେଣା!
ମୁଣ୍ଡବତ୍ସନିଯିତାନ ମହାନିଯାନଂ.

୫୦.୧

ଶ୍ରୀପାତ୍ରମେରନନ୍ଦପତ୍ରି—
ନବ, ଜୀବନାଯ ପଲପୋତ୍ର କେତ୍ତିରିଷ୍ଟୁ;
ପାରମିନାଵର ନୀ ପରତତପାକାର
କରୁଣିତପ୍ରକିତ କଣତିରିତତପାଣି.

୫୦'

ତିନତାଶ୍ୟବୁଂ ନୃତ୍ୟମନ୍ତର
ପରମ ସର୍ବପୁରମିଳନିକାଂ ଶୁଯକଂ
ସବିଯତିଲୁମିକଷାନ୍ତିକାଂ—
ଶୁଭିତିରୀଲକଷ୍ମିକର ପରତ୍ରପତ୍ରଳାନ ତାଙ୍କ,

୫୧

മയുചോൽ മയുരം ജീവാഞ്ചല ചൊന്നൻ—
മനതാരിൽ സ്ഥിതമാവയു വരിതു
മദനാഗ്നിയെരിയ്ക്കുവാനെയെത്തും—
മമ ക്രഷ്ണം വഹി! വീഞ്ഞപാദിയത്രേ.

ഒന്ന്

വിരഹാനലഭാങ്കവാകമീ താൻ
വിഷമം യാളുമതാം മരഭ'ഗണത്തെ
വിചുലം മലയാഹിമണ്ഡലത്തിൻ—
വിഷപ്പീൽക്കാരകമെന്ന താൻ സൃഷ്ടി.

ബബ്ദം

പ്രതിമാസവമീസൃംഖാളു, ഭാസം—
പതിയോടാന്തണയുന്നതെന്തിനെന്നാൽ,
മതിഡെയൽമകരിട്ടം ക്രോര—
ഖൃതിയാൽ മദ്ധനത്തിനാശാതന്ന.

ബബ്ദം

മലർതാൻ മദനാശ്വം; അല്ല വഞ്ചം,
തുലയോത്താൽ വിഷപുക്ഷപുഷ്പമാകാം;
ഹലമോ! എഴി മുക്കുച്ചെന്ന, യൈന—
പ്ലവമേകനിതു ഭ്രഹ്മിതാപവും മേ.

ഒന്ന്

കരയററായ കാമസായകാത്തി—
ക്രൈവിൽ താശാലയുന്നനിയ്ക്കു നിന്നെ,
ആപയാൽ വിധിതാൻ സൗരായമാക്കി
ക്ഷൂതസാനില്ലുമയച്ച പോതമായി.

ഒന്ന്

അമവാ വഹി! പിഞ്ജപേഷമല്ലാ—
തയുനാ മേ വരികില്ല നിന്മപ്രവൃത്തി;
സുധികരക്കു നിജം പരാത്മഭാവ—
അഹണം നിത്രുയട്ടാത്മമെന്നപോലെ.

ഒന്ന്

തവ പദ്മതി ഭവ്യമായുവരദ്ദേശം;
ശ്രൂവമെന്നാലയി! പോയുവരാം ക്ഷണത്തിൽ;
ഇവനീള്ളിതസിലിഭിചേക്ക്, കാഞ്ഞും—
ഓഭവകാലം സൃഷ്ടിയരാണു നമ്മൾ.

ഒന്ന്

ധരണീപതി വാഗ്യീശനീമ—
ട്രയന്നന്തയയച്ച ദെയൽമോട്ടു,
സരസം കളംംസംസിതം കേ—
ട്രമാക്കോനന്നഗേഹമാന്ന് വാണി.

ഒന്ന്

തദനന്തരമാഡിനും വരാംഗി—

വഞ്ചം കണ്ണ മുതാത്തമാക്കവാനായു്

ജഗതീതിലകും വിഭംഗ്രേ—

നന്ദരം നോക്കിയുടൻ പറന്ന പക്ഷി.

എ

വഴിയിൽ പരമാദ്രമലപനീനു—

ക്ഷീര തീര്ത്തിപ്പിതസിലിംഗംസിയായി

മൃഗനീരണികുംഭമൊന്നു ഒന്നരെ

മിച്ചികരിക്കായവനാഗ്രയീഭവിച്ചു.

എ

നിജഗന്ധപദം അഹിയുംവാനായു്

ക്ഷണമായുള്ളുരസാൽ ഉത്രക്കെ വാനിൽ

വിവരിച്ചുവനാവന്തതിൽ നിൽക്കു—

നൃത്തേന്നാവ്യമക്ഷിലക്ഷ്മമായി.

എ

ഗഗനചരമാം ഗജാബ്ദമൊള്ളും

വിചചുപ്പുനുതരക്ഷനാഗമായും

വിലസും നാമേകമല്ലശാഖാ—

വിചുലം കണ്ണിൽ പിന്നയാ വശഗ്രന്ഥൻ.

എ

ക്ഷണമാനുംദുലമാളുവീശി—

ക്ഷണമുല്പായതിയാലലക്ഷ്മനായും

ഇളകാതെ പരത്തിയും പത്തതം

ക്ഷണമാക്കം സ്വന്മേകി യാത്രചെയ്യു.

എ

ഉതിയാലവല്ലാകിലോകന്തേരു

ഗതയാകം തന്നരദ്ദിയാരയാലെ

പത്തശ നികഷാളൈമൊത്ത വാനിൽ

ചേരുമെത്തയുരച്ചുമിനി എനം.

എ

പത്താവലി കീഴൊള്ളുങ്ങിനിനി—

ട്രിതാൻ ശ്രൂനനിപാതമെന്നരച്ചു

സ്വദയാക്കുതപ്പത്രവീംഗിം തദ്—

ഗതി വാനത്തോടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നോക്കി.

എ

ഛവി തന്നിഴൽ കണ്ണ ലോകർ ചുറ്റും

പിവി നോക്കീടുമിവപ്പെൻറാളജവത്താൽ

അവലോകനപ്പടം കടന്നപോക—

നാവനൈക്കണ്ണത്തുമില്ല തെല്ലുമെങ്ങും.

എ

ഗതിവേഗവശാൽ സുരിയിട്ടും ഒം-
സൂതിരം എംസമിതെങ്ങമാവന്തിൽ
പാമി വിന്മുമാന്ത്രിക്കില്ല; മംസി—
തതിക്കേട്ടോരതിയാടിപ്പോലുമില്ല.

രേ

ഹിമവദ്ദിരിരൈത്തസ്യഭാസ്യാൽ
വിമലം ഭീമഭ്രജാവിതം വിശാലം
സുമനോഹരമാവിഭദ്ധംരാജ്യം
കുമമാളുകണ്ണിതു പിന്നൊന്താ വഗ്രേന്തൻ.

രൈ

സ്വഹട്ടികാകൃതിയായും ശശാക്കവണ്ണം—
സുടസദ്ദിത്തിരെഴും ഗ്രഹങ്ങൾ മനിൽ,
ക്ഷീതി, തന്പതിരെക്കരിച്ചു തുകം
രതിധാസങ്ങൾ കണക്കു മിന്നി നിത്യം.

രൈ

അരച്ചവൻറ, മദ്ധ്യന്തിലഗ്രഹം—
സ്വഹരണവ്യാജവശാലിത്തതികൾ;
ശരണാഗതമായും ദിനേന്ത്രിയാൽ
സമിരമായും വാൺിതഹസ്തില്ലം വിശകം.

രൈ

സുടമായും ഗഗനാന്തജലസിഖ്യം
സ്വടികത്തുമനിഡിപ്രമദിരത്തിൽ
തുടരേതിപ്പി മപ്പതും പ്രകാമം
വടിവിൽപ്പുണ്ണകളായും വിള്ളണി രാവിൽ.

രൈ

മധീളാസ്യവനേന ക്ഷമം ചേ—
നാഹിതം ഭ്രഹ്മിക്കായമായവാഹി,
ഈഹ ചിന്നൊന്തേനകരാത്രിക്കാണ്ടം
ആഹിളാമാനിനിപ്പോൽ തെളിഞ്ഞത്തില്ല.

രൈ

നിശി തദ്ദീപി മഞ്ചമാന്നാരല്ലോ
നിജവപ്രാവലിയോഗപട്ടമേന്തി
നിരാശം മനിവേദ്ധരമുമാകു..
നോന്ത തേജസ്സിനെയുള്ളിലാവണിയ്ക്കു.

രൈ

പരിവാകപടാൽ സുടം സുരിയ്ക്കും
പ്രതിബിംബാനവലംബമംം ജലത്തിൽ
ചെത്താം ഗ്രഹമാനിനുള്ളിൽ നോ—
അനബിംബിച്ച വിധം വിള്ളണി നാകം.

രൈ

നിലയാവലിൽ ചലത്തുപതാകാ—
ഡേലഡോഡോ വാനിലോളമെത്തി
ഹരിഡൈപ്പമയദൈഹത്തളിച്ചി—
ട്രക്കണനേകിവരുന്ന വിത്രമെത്ത.

വും

അടച്ചിയോടിട്ടേൻ നിറത്തു മുപ്പു—
ടടയോരോരോ നിജാക്കാന്നന്ത്യു
ക്ഷിതിഗഞ്ച്യരാംബവരാലയന്ത്രി—
വടിവൊത്തിപ്പുരേതുരുഡേ വിചിത്രം.

വുച്ച

സുടമംബുദനീലക്കണ്ണേവ—
തെനാട്, മത്രാക്ഷുദ്ധയാളജ്പലാംഗമാന്നം,
ടക്കവനിയെയിന്നേവരത്പു
ടകവിത്തനു വിളങ്ങി രാജഗേഹം.

വുരു

അരഭരം ബഹുത്രഘച്ചതികാളി—
വദനേന്നുകളിലക്കമാം മുഹത്ത
അരതിലുള്ളിംഗനേകസ്ത്രയക്കണ്ണ—
സ്ഥിതിസ്ഥിരമാക്കാ വിഴ്ചക്കിരുന്ന തോന്നം.

വുരു

ബലവിസദ്ഗമിവം ത്രിവിഷ്ണുപോല്ല—
സ്ഥിതമെന്നാമുനി നാരഭൻ കാമിച്ച;
ക്ഷിതിമണ്ഡനമിപ്പുരം മരിച്ചി—
നന്തിനെന്നതാനധരികരിച്ചിട്ടുന്ന.

വുരു

വറത്തു മണമോത്തു പാന്നമരത്തും
തൈവിൻവീമികരംതോരമാപ്പുരത്തിൽ;
തിരികല്ലുകൾത്തു വരസപരം കാഞ്ഞ—
നിരയിന്നം കലഹാൽ വിട്ടന്തില്ല.

വുരു

കനകാപുതി മേരക്കൈലമകാ—
ഗതയാം മാനിനിയായ വാനിനൊപ്പും
പുരിയേ, ഘനരത്തമാം കവാട—
ക്ഷുദ്ധമാന്നതു പരിഷ്പച്ചിച്ച വാണം.
പക്കലാക്കൈഞ്ഞുമാളജ്പലിയ്ക്കുമക്കു—
പലവപ്രക്കാളിൽനിന്നയൻ വരനി
പരമിപ്പരിയെച്ചുഴുന്ന വാണാ—
സുരംട്ടിൽ നഗരത്തിനൊപ്പുമാക്കി.

വുന്ന

വുരു

പരലെണ്ണകയാൽ വിലങ്ങേ നീങ്കും
കരമാം എന്തുകൾ, ശംഖരതാജാലം,
എനസാരമണ്ണപ്രദേശമേവം
തെരുവാം വക്കടളച്ചുമായും നബിച്ച.

വുവ

പല വീടുകളിൽപ്പുട്ടക്കമിന്നു -
പലമൊരുപ്പസദ്ധക്കിമത്തിൽ
ജലമേററിട്ടമഞ്ചുംഗ സാധപ്പീ -
നില വിച്ചിപ്പ് വിധു ദയങ്ങൾതോടും.

വുന്ന

പുതിയേപനരാശി വിററിടന്നാം -
തെരുവിൽപ്പെട്ടണിക്കുക്കമാപണങ്ങരു
ചരമാക്കന്തിൽനിന്നും വിട്ടു താനെ
വക്കമാച്ചുകതിരായും വിളക്കി തുനം.

ന്നം

മുതലാളികൾ വിപ്പനയ്ക്കു വയ്ക്കും
പല വസ്തുക്കളുമാതൃ കണ്ണ ലോകർ;
ഹരിതനാഭരത്തിനിളിൽ വിശ്ര -
സമിതിയാദിവ്യമുകണ്ണഡോപാലു.

ന്നത

മണമോത്തു കുടതിന്തണ്ണ ലോഭാ -
ഉന്നയം വണ്ണിനെന്നേണനാഡിയോപ്പും;
പണിതാവറിയാതെ തുക്കി; ലോക -
ധപനിയാൽ കേട്ടതുമില്ല മുള്ളുപോലും.

ന്നര

പക്കലൂഡക്കൈരിഞ്ഞു ചുട്ടത്കു -
പുരമാളം രവികാന്തസ്തമാദ്രേ
കളിനിളിരവിൽ ചരിപ്പുവക്കാം -
ഹിമഫേമരും ചരണാത്മി ചേത്തതില്ല.

ന്നന്ന

ശശിരഘ്നികളേരറാഴും പയറ്റുായ
ഗിഗിരം ചാട്ടുപ്പത്തുപുക്കംപ്പുമാഴും
നൂലാലസമം തപത്തിലാളം
കലിതീരും കട്ടവേനൽ വാട്ടിക്കില്ല.

ന്നര

പരിവാവലയുട്ടുലേന ചുഴിം
വരയാന്നി നഗരം പരാനവാപ്പും
വിഷമം വിലസുനിതതു പാത -
ഞജലാശ്വസ്മിതകണ്ണഡീസമാനം.

ന്നര

കരവും, കഴിയുമെന്നുവെന്നും തണ്ടാർ—
നിരയാൽ; മറവ ചന്ദകങ്ങൾക്കാണും
വിരചിച്ച വിഭർജ്ജന്യ താനേ
സുരപ്പജാലലർമാലപോലെ മിനീ.

എന്ന

ജലന്നുന്നോരഗ്രഹവത്താൽ
ഗരന്തിയകളി ഭിവമെന്ന തോന്തി,
അമരീജനമിപ്പുരത്തിലെത്തി..
ടവരതൻ തോഴികളായിതെന്ന തോന്തം.

എന്ന

നഗരാ ബഹുചിത്രമെത്തും നൽ—
സ്ഥിതി വായ്തും ബഹുവിള്ളപ്പിങ്കയും
കലിതാധികവക്രുദ്ധാഷമാന്നാ—
സ്പരശങ്ങതയുമെങ്ങനേ വഹിയും?

എന്ന

ദിവസംപ്രതി പദ്മരാഗഗേഹം—
വലി വെയ്ക്കേരു പിപാസ പുണ്ട് പിന്നു
നിരി ചെക്കതിർക്കാനി ചിന്തിച്ചു നൽ—
ക്കൊടിയാൽ ചുദനേന്തയറവും സ്പദിപ്പു.

എന്ന

വിമലം രൂപപദ്മരാഗഗേഹം
വിതൻ ഒരുമിക്കേരു തുള്ളയോട്,
നിശ്ചിതനോളി ചിന്നി നാവിനോക്കം—
കൊടി കൊണ്ടിട്ടവിനേ നക്കിട്ടും.

മൂന്ന്

വള്ളീമിവശാദിയാൽ മരത—
ക്കൊടിയാൽ മിത്രിതമാം, സുധാദ്രുവിയാം
വലകായിത്തേജംശായി പീതാം—
ബരനാം ദേവൻ സാമുമാന്നിതും.

മൂന്ന്

എന്നം വേദങ്ങളോഞ്ഞാ ഗ്രചിമവമതിൽനി—
നാളു നേക്കപ്പുവത്തിൽ
സന്നാലൻ നാമുവൻതാൻ പുതിയ സുരപ്പരീ—
സുപ്പി മട്ടിച്ചുമുലം
മുന്നാം ഗാമ്പേയനല്ലം പണിതവിടെ വെടിന്തും—
വിയദ്ദംഗംഗയെന്നായു
തോന്തം തന്മാളികപ്പുക്കൊടിപ്പവനനിളി—
ക്കീട്ട് വിത്രുന്ന വാനിൽ.

മൂന്ന്

വിമലമഹേദ്രനീലമണിമദിരകാന്തികളാൽ
ഭേദിതഭാഗ്യശം ധവളസദയപതാക പരം
ഭൂമണിവരാകമാൻ വിഹരിച്ച ചവിച്ച തബാ
ശമനസങ്കരാദരീശിന്മിത പൂണി വിള്ളം ദുഷം. മംസ

മനവര കുറിക്കുമെന്തനനരികിൽ വിഞ്ഞ-

മാത്രമണ്ണയം ഘനം-

തനനിലാ നഗരനാരിതനനരിയക്കുളി-

സംശയിവരംവഴി

ചെന്നകേരി ദിവി ഭേദഗുണരി വിമാന-

മേരിയവിയം രസം

വിനി മേഖജവമൊത്തു പാഞ്ചിമയടപ്പിൽ
മാത്രമവർ ദിനരായും.

മംസ

ഒളമീലീലാചലത്തിന്മരതകൾഡിവരാൽ

പോത്രമകാനിശ്ചയം

ബുഹാണ്യത്തട്ടിൽ മുടിജ്ജവമദഗതി പോയു്

സത്രപം താഴുന്തി വഞ്ഞും

ചെമേരു പോന്തും പവക്കുതെന്താടി ദിവി മതവും

ഗോകരിതന്നവായിലെത്തി-

ഈമ്പ്രഭുക്കിട്ടു നൽസുത്തമധികമായു്

തതു വർലിച്ച നിന്തും.

മംസ

ശാഖകരമേള്ളുയാൽ ശരിപ്പശ്രൂപകും ശ്രൂപജ്ഞാം

വിശാലതയജാതിതന്ത്രകരം തോയപൂണ്ടിജ്ഞാം

കണാധികനിശ്ചക്യുക്കുഹത വസ്ത്രമാക്കിട്ടും

ക്ഷുശാംഗിയുടെ വാടിയാൽ വഗമനം ഹരാത്തുജ്ഞമായു്. മംസ

സപാദി കനകഹംസം തുല്യഭാസ്പുണ്ണിക്കം

സവികളുംതയിട്ടും മിനമകന്നുയേത്താൻ

സരസമുഖംശാത്തിന്മല്ലുസംശാഖംഭേദവാ-

സാശ്രമരിയ തേജസ്സാന്മ കണ്ണാനക്കണ്ണം.

മംസ

എവിടെയിനിയിരിക്കാമെന്ന ചോർക്കാൻ ചിന്തി-
ച്ചിവി ജവമൊട്ട് ചുററിസ്സുണ്ടിച്ചുപ്പിജേദ്രൻ
ഇവഴ്ചെ ദിവചന്ത്രാരാധനയ്ക്കും എത്തിരഞ്ഞം
വിചുപരിയിരൈഞ്ഞാക്കം മന്യലീംവമാന്നാൻ. മംഗ

അതരാമത്തിലുന്നകലം സവികളോ—

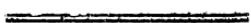
കൊന്തിച്ചു തന്ത്രിപ്പുരൈ—
തനാരാൽ ലീലകൾ ചെയ്യുമല്ലെത്തിരെ
വീക്ഷിച്ചു പങ്കിംപരൻ;
അതു റംഭാദിസവീജനങ്ങളുാതമി—

ചീത്രാണിയും നദന—
സൂര്യാനന്ദമിവണ്ണമിങ്ങന്തവിക്ക—
നില്പ, രയനോത്രുതേ.

മംഗ

താതൻ ഗ്രീഹീരസംജ്ഞനൻ കവികളമകടി—
മശലി, മാമല്ലേവീ
മാതാ, ഗ്രീഹംനേതയ്ക്കുത്തച്ചലവിഭവൻ
സബ്രഹ്മാതീര്ത്തിയാത്മാ
സൂര്യിനം തന്നെനാശയിയംചരിതമിഹ മഹാ—
കംവുമവ്യാജന്മംഗ—
രോഭഗ്രം പ്രാന്തുമിപ്പുംളിതിലിവിടെയിതാ
രണ്ട് സർക്കുങ്ങളായീ.

രംഗം സർക്കും കുഴി തന്ത്ര.

മുന്നാം സൃം.

—മുഖ്യം—

ചുരക്കിയപ്പുക്കുതി രണ്ടുമട്ടം—
നീരതിൽനിന്നൊന്ന് ചുഴിനു വേഗം
പരതി പീരിച്ചിരിക്കാണുമല്ലെ
പതിച്ചു ദൈഹിനിക്കത്തിലന്നു.

സ

ഗരക്കിനാൽ താഡിത്തുവിൽനിന്നു—
ചുരിച്ചിതപ്പോൾ സ്വന്നമൊന്നുണ്ടാൽ;
തരതിൽ മറേറാമ്പയിലാണു ശാന്തോ—
ദരിജ്ഞമപ്പോളും ദൈന്യത തട്ടി.

൧

പെട്ടുന്ന തത്തപിഷയെപ്പു തീരെ
വിട്ടുള്ള തന്നാളിജനേക്ഷണങ്ങൾ
പുജ്ഞം വിരാധ്യപമഹണ്ണമേകാൽ—
കുഞ്ഞം മുജിച്ചു യതിയീകരഘോലെ.

൩

സ്വന്നമുമസാനില്ലുമിയന്ന ദയാഗി—
മനസ്മിതിയേളാത്തണായുന്ന ഹംസം
ഗ്രാഹ്യം പരം സാദരമാരൈത്തോ—
ബൈന്നാത്തനാഭാതവരം നിന്നു യത്താൽ.

ര

തദ്ദേശുജ്ഞിതംകൊണ്ടിരു കൂളിമെന്നോ—
ത്രംചുരുക്കിലേയ്ക്കാമണംതത്തില്ല;
വച്ചു, കരം മേനീയിൽ; ഒന്ന് ചാടി
സപ്പൂരു;മപ്പോൾ പിടിവിട്ട മാറി.

ര

സരിയുമന്നഗരഹണത്തിലുള്ളോ—
പ്രരിതുമം നിഷ്ഠമലമെന്ന കണ്ണു
പാല്പുരം കൈകളുടിച്ചുറക്കേ—
ചുരിച്ചു തന്നാളികരം ഹംസ്യമായും താൻ.

൩

“നിഷ്ടാരണം കയ്യടിയാൽ വഗത്തിന്—
നിഷ്ടാസനംചെയ്യതിതെന്തു നിങ്ങൾ?
ധിക്കാരമിഞ്ഞറവർത്തന ചെയ്യ—
നിക്കാല”മെന്നാളിക്കളുള്ളച്ചുംഡി.

ര

ഹാസ്യത്തിലല്ലോ മുഴിവാന്നിനന്നർ
നേക്ക്രത്തോന്തന്നൻിശലേനപോലെ;
അതു ശ്രാമയോ! ഹംസകരാച്ചി കിട്ടാ—
തൊന്ത്രും സമരാക്ഷമന്ത്രവിച്ചു.

ഒ

തന്നാളിമാ“രീപ്രതിഹംസയാനം
നന്നല്ലോ”യെനോൽക്കി മിശാൽ ഹസിക്കേ
അന്നാരി ചൊന്നാറി;—ശകനം നമുക്കി—
തൊന്നാന്തരം മത്രുപ്രിയദേഖാധി മേലിൽ.

എ

അന്നാത്തിനൊപ്പും നടയുള്ളവർക്കു
മുന്നിൽസ്ഥലീലിലും വിചലിക്കുമനം
അനന്ത്രതാം തദ്ദതി പിറ്റുടൻ
നന്നായോ ഹസിക്കുവിധമല്ലസ്ഥിച്ചു.

മു

അട്ടത്തട്ടതെത്തത്തിവരുന്നു, കയ്യി—
ലെട്ടതിടാമെന്നു നിന്നും തുനം
നടക്കുമതുനപിരൈ മുംസ്തക്കളി—
നിടയുണ്ടും കളിയാക്കിയനാം.

മഹ

അയച്ചു കോഡാൽ സവിമാരെ; ദേക്കാ—
ഗ്രാമത്തിലെത്തീ നിശ്ചൽപോലെ നല്ലാർ;
വിയപ്പിപ്പിപ്പുവടലാഭോട്ടപ്പാറി
കമ്പിച്ചു ഹംസം കിളിപോൽ രുവാകാൽ.

മഹ

“ഹന്താതിരുരം പുരകേ നടന്നി—
ചെന്താണമോ വൃത്തമിഡം അമും തേ;
പിറ്റും ഘനാരണ്യതലങ്ങൾ കണ്ട്
വൻതുംസവും നിന്നപ്പുണി തെള്ളമില്ലേ?

മന

നൽതെന്നലാട്ടം തളിർക്കുകകരകൊണ്ടിം;
പ്രാവിന്നീരയാ മുക്കുതിഗീരിക്കൊണ്ടിം;
വനാളി രോധിപ്പുതു കാണാക നീതാൻ
വുമാച്ചപ്പേരു വച്ച പദത്തെയിപ്പോറു.

മര

സ്വയം ധരിത്രിഗതിയാണു നീ; തൊന്ന
വിയച്ചും; ഉദ്ദേശമെങ്കു സാധ്യം?
പ്രിയപ്പെട്ടം മനമാർത്തി—
വയസ്സിലും ബാഖത വിട്ടതില്ലേ?

മര

യാതാവുതൻവാഹനഹംസവംഗ-
മേതാ,ഞതിൻപത്രപത്രതിയീ നാം;

ഇഴ,ജാതിതന്മചാട്ടരസാളുതങ്ങൾ
രാജിച്ചിട്ടുണ്ട്; ത്രിഭിവത്തിൽ മാത്രം.

മന

സപ്രക്കൂറ്യംഗയിൽ സപ്രണ്ടിസരാജിനീഷ്ട
വായ്യേം നമുക്കുണ്ണ മുന്നാളുനായോ;
ഭക്തിക്ക പ്രേരം തന്ത്രാസ്ഥിതത്വേ,
വ്യക്തം ഗ്രണ്ണ ഹേതുവിൽനിന്ന കാണ്ടു.

മര

പൊത്തതാർമകൻ ചൗല്ലുകയാൽ നാളൻറ
നാൽത്താമരത്താരണിവോയ്യു പുൽക്കാൻ,
എത്തുനാ ഹംസങ്കുലേകനീ തൊൻ
ചുറവന്ന; ഭ്രാദോകവിലോകനാത്മം.

മവ

എട്ടു വേയസ്സിനെ മുൻപു ചുറി-
നടക്കമെൻകുട്ടക് തള്ളൻനേരം
കൊട്ടു തൊൻ വിത്രുമ; മനതൊട്ടീ-
നടപ്പിലേതും മമ വേദമില്ല.

മൻ

ഹന്താതിവേലം വിരളോദയത്ര-
മേതും നരൻ തൻ ദിവി ഭോഗഭാഗ്യം
അതൊന്നാഴിച്ചുന്നവലയ്ക്കു കൂതു
കട്ടണ്ണിടാ മദ്ധിയദിവ്യമാം.

രൂ

ചേതേതവമീസപ്രസ്തുവം നാളന്ന
പുതേത്ത്വസംഗ്രഹംക്രമക്രമത്തുകാട്ടിൽ
പീശ്ചും ജലം ഭോഗദവം ഗ്രഹിച്ച
പുത്രല്ലസിക്കന്ന തരക്കെള്ളനം.

രൂ

ഖരണ്ണി നാം മേതവിൽനിന്ന ഗംഗാ-
തരംഗസംപ്രകതതന്ത്രയുംഡാഡാ
നിരന്തരം ചാമരചാത വീശി-
വങ്ങന രാട്ടിൻരതികേളിയിക്കൽ.

രൂ

വിന്തിച്ചിട്ടും സാധുവിക്കെതിയെക്കി-
ലെന്നാലതിന്റുപ്രകതിയെയയാളുമോക്ക്,
ഭ്രിങ്കിയാനാമപാദം ലഭിക്കാൻ
സ്സുസപ്പജതന്മവ്യാസ്തികരം പോരമദ്ദൈം.

രൂ

അന്തർമ്മങ്ങളുടെത്തക്കുള്ളനാ യജ്ഞം-
വവൻ മവാജ്ഞാപമമാം സ്വപരാജ്ഞം
ബുധഗ്രാജിനമതാക്കി പുവ്വം
പരം ഭജിപ്പു തദ്ദേശപ്പേജം.

൧.४

ഭാരിപ്പുരാത്നയില്ലെന്നതിൽ മേഖ-
മാരിപ്പട്ടിക്കെത്തംമേഖമേകി
പാരിച്ച ലോകേശനാലീപ്പുഡേവൻ
പുരിച്ചതില്ലാതുവഹമാക്കി എഴുന്ന്?

൧.५

നൃജിനിന്റെ നിസ്തുലവകിൽനിന്ന് ശാന്തം ചൊ-
നന്നിന്തുടന്ന് രംഭ കൊതിച്ചുവക്കൽ
ചീരം ഭേദിച്ചു; പാലിയാതെ, യാദ്യു-
വതന മറിന്നുനേരുന്നു പോലും.

൧.६

നൃജിനിന്റെ നക്കുംഡില്ലും പാട്ടിന്-
നല്ലും ഗ്രഹിച്ചുവൈള്ളുന്നതു വിശ്വാസിക
നടിക്കവേ ഒരുവത്രഹാനി ഹാഹാ!
നമിച്ച പാട്ടിട്ടുതനെ പേരായ്.

൧.७

സദാരനിന്നും നൃജിനിൽനിന്ന് കേട്ട്
മുഡാത്തുവാലക്ഷികരം ദൃഢി നന്നായു്
താഴെ ചിക്കജ്ജിനെന്ന കൊരംമയിർക്കൊ-
ണ്ടൊ, മഹാൻ കണ്ണതുമില്ല ഭാഗ്യാത്.

൧.८

മഹാത്മില്ലുംതന്നാർ കവരം നൃജിന്തന്ന്-
സ്ത്രീക്കലുവാം മഹരം ത്രാവിയേണ്ടി,
ഇടത്തെഴും പാവ്തിയും ചൊരിച്ചിൽ-
നടിച്ചുടന്ന് കൈവിരൽ കാതിലിട്ടാരം.

൧.९

ധന്മിഷ്ടനാം ബ്രഹ്മനമരു മണന-
വ്യാജേന താൻ വയ്ക്കിയു, വാദ്യനിരോധം
തക്കണ്ണുമല്ലുദ്രസമാന്ന് വാക്കിന്-
വകുതപമാദയാത്തനറിഞ്ഞുമില്ല.

൧.१०

സമത്മയാം ശ്രീ സതി, തന്നല്ലിയന്നറ
സമസ്തുതാത്മതയാൽ നൃജിക്ക
ഭേദിക്കില്ലോ കുഷണമാന്നതില്ലാ-
ങ്ങമത്തിനാഥമുശ്രാന്നീഷ്ടപോലും.

൧.११

നൃാസ്യഭാജന്നുവത്തപലജജമല്ല—
പ്രാക്കേഡക്കുത്താം വിധിപാണി നിന്മം;
തദർബലമുണ്ടാക്കി ഘരഞ്ഞറ മലവണ
തുജിച്ച കൈത്താൻ വരമെന്ന തോനം.

രം 2

നൃാഞ്ഞ വക്രം നിജബൈജത്രമായ് കേ-
ട്ടലം മഴക്കും ശ്രീ നാണമോട
കളിപ്പുതാനക്കനിലും, പദ്യാധി-
ജലത്തിലും, വാർമ്മകിർഘാനിടയ്ക്കും.

രം 3

ഒദ്ദും, താർക്ക്ഷ്യാനഗർ തങ്ങദ്ദോത്തം
നീർത്താർത്തൊഴം തദ്ദേശനസ്വവത്താൽ
നാഭീസരോജത്തിലജൻ മരണതി-
ട്ടലജമാ ലക്ഷ്മിയിലാരമിപ്പു.

രം 4

കല്പിച്ച കഞ്ഞൻ വര തന്നുവത്തിൽ
മുപ്പത്തിരഞ്ഞാത്ത രജ്ഞരാ മട്ടിൽ
പ്പും ചതിനാൽ പതിനെട്ടതാനി-
ഞേദഹ്പ്രചോൽ വില്ലകളുതു തുനം.

രം 5

വായ്ക്കും നൃഗ്രീനില കണ്ട നാമി-
നോക്കാതെയായ് മാരമ്പേരുരേയും,
പാക്കം ക്ഷമാസംസ്ഥിതി കണ്ട എത്താൽ
നോക്കാതെയായ് ബുദ്ധപണിപ്രേരേയും.

രം 6

അപക്ഷഭാർക്ഷ്യാഖിതമക്ഷിലക്ഷ്യ-
മരജജവം നെന്നഷ്യവാജിജാലം
അണ്ണപ്രമാണേതര വിത്തഭവഗ-
മതിക്രമിക്കാതെടുമങ്കു പാരിൽ?

രം 7

രണസമലം ശാത്രവദ്ധാനിതങ്ങരാ
വീണാ, നദീമാത്രകഭാവമേന്തി
ശ്വാണാദശാകം പണികൾക്കു ഭേദത്-
പ്രാണാദശാകു വേദത്രു നൃഞ്ഞ സുഖിക്ഷം.

രം 8

നരിപ്പും തദ്ദേശക്കതികൊണ്ടം-
ഹരിച്ചിട്ടും നെന്നഷ്യയുലകീത്തി
ഹരിയ്ക്കുവന്നുഛിത്തം തകക്കം
പരിഗ്രമം ഘേതുമണാഗതംതാൻ.

രം 9

മപ്പാതമൊപ്പും വിഗണിച്ചിട്ടേണ്,-
മെപ്പേരുമായെല്ലാച്ചിയാതെ വേണും,
നന്നായും പരാർല്ലാധികസംഖ്യ വേണും—
മെന്നാൽ നീളാദ്ദേശങ്ങൾണ്ണം ശണിക്കാം.

ര' ०

തട്ടിടികാ പൊരി വശത്തെയെന
നടപ്പിനാവെത്തിക്കുത്തു തെങ്ങൾ;
പട്ടപമനിപ്പരനാരിമാർത്തൻ—
നടത്തയിൽ വേത്തു പരം വിശ്രേഷാൽ.

ര' മ

സുധാസമാനം കവി കാവുള്ളത്തും
വാഴുംവിധം തൽചുരനാരിമാരേ
രംഭാദിസൗഖ്യാഗ്രഹംസ്വേമാതി
രസാദ്ധീയിൽത്തനാഴിവിച്ചനം തെങ്ങൾ.

ര' ഒ

പുതൻ മനോജാജ്ഞതകര വിശ്രപണിച്ചി—
ങ്ങെത്തിക്കൈയില്ലേതവ, ഇപ്പുരത്തിൽ?
ലജിച്ചിടികാ മർത്തുനിൽനിന്ന പക്ഷി—
യാ മർത്തുനോ പക്ഷിയിൽനിന്നമേവം.

ര' ഒ

നിരന്തരം മ്രുവമുവാൽ സമാധി—
പരവ്യരാജിജ്ഞതനിവൻ സുരയാഗാൽ
അരംബ്യുള്ളത്തികലടക്കമാച്ചുാൽ
പരന്ന സത്യാഴ്ചയിലും ഭരാവം.

ര' ര

സരോജിനീചുർല്ലുഡമാകമിച്ച—
കരോസവം കൈരവിണിക്ക തുല്യം
വരാം ഭവച്ചർല്ലുഡനാകദോഗം
നീളാത്രയാൽ മരൊജവർക്ക കഷ്ടം.

ര' ഓ

വരാമമ ദ്രോധയിലാറ്റുവം തേ
മിരാനാളാന്തുംതമുലമീപ്പും;—
വരാതെ വാസനത്തസം രസാല—
വരാഗമം വണ്ണിനതെന്നപോലെ.

ര' സ

ഗ്രഹിക്കയില്ലെ നീളമുള്ള; മേവൻ
ഗ്രഹിപ്പ കാച്ചും വിധിയുള്ളതിലെത്തി?
അരഹോ കഴിഞ്ഞതിലു വിവാഹം; തുനം
വഹിപ്പ കൈസർട്ടികസൗഭഗ്യം നീ.

ര' ഞ

ഉമയ്യു ശവൻ, രജനിക്ക ചതുൻ,
രമയ്യുജൻ, തെവമിണങ്ങിയേവം
അമിക്കമിസപാരസികപ്രപുത്രി

സമസ്യവം സദാചടനയ്ക്കതന്ന.

ര വ

നിരന്തരം തെന്മുഖം സാദാ തിങ്കം
പുരസ്യി നീയന്മാനയോഗ്യതന്ന;
പതന്ത ദിക്കയർക്കൊണ്ട് കെട്ടി-
മുറക്കുമോ നന്മുളമല്ലിമാല്പം.

ര സ

പുഷ്ടിക്കവേ, മുഹമ്മദനാ “ടാ നളന്തർ-
ഒച്ചയ്യു പേണ്ണാ” രിതി തദ്ദേശൻ ഞാൻ
തച്ചുക്കിചകുലപനികരക്കിടയ്ക്കാ-
യ തുത്തിൽ നിന്നപേരുകരാഫോലെ കേടുന്ന.

ര റ

നിന്നെപ്പറ്റ വേട്ടിടമെങ്കിൽ വിജയ-
നന്നാജിക പേരാൽ ഭേദഗതിജനം
ബോകാപവാദാംബുധിയെക്കെന്ന-
പോകന്നതിനേതായ ക്ഷുദ്ധണ്ണാം.

ര ട

നിൽക്കെട്ടി; നാലുകുഴതാക്കി പോയം;
വേക്കണ ഞാൻ നിന്നിലഭം ഗ്രമത്തേ;
അക്കരംമീണ്ടാനിനി തീര്ത്തകൊള്ളു-
മുരക്കാവിലെന്തിപ്പുമരയ്ക്ക്; ഏപ്പും.

ര റ

ആ രാജകന്മാരുള്ളതയം അമ്പിപ്പാൻ
പറത്തിവണ്ണം വിരമിച്ച ഹംസം;”
ഗ്രഭത്തിലും എത്തിലുമാഴമാരാ-
ഞതാരുന്ന; കാത്താവതരം മഹാന്മാർ.

ര റ

ശിരസ്സിളക്കി സപയമല്ലനേരം
കരഡകക്കത്തിങ്കിനെയോർത്തിതന്ന്
സൃജിയ്ക്കമാസ്യലൈത്തിയാൽ വിധുഗ്രീ-
ഹരിച്ചിട്ടും തെളി ധരണതിനേവം.

ര റ

“ഹാ! ബാല്യമാപല്ലമിതേരെ നിന്തു-
മാ വാസനക്കാരിട്ടിയേരു പൊതി
കാവും തരംഗസ്ത്രി കഷ്ടമെന്നാ-
ഭേദവം ഭവാൻ പീഡിതനായ തന്മാർ.

ര റ

സന്നദ്ധമല്ലെങ്കാം ദിനീയൻ
നീ താൻ സദാദർത്തങ്ങൾ വഹിപ്പും;
അതുകൂടിലും നമ്മെയനാഭരിക്കാ—
തന്ത്രാത്മാവിബേൻ തെററണബിനം തേ.

ഒന്ന്

കമാരി തോൻ ചെരുള്ളാരനാൽ തുട്ടാം
ക്ഷമാർമ്മത്തേ പ്രമാം ഭവാനാൽ;
സുരാംശങ്ങൻ നീ വഗ്രമകിലും ത്രീ—
സ്യഹാത്മകൻ ശരിക്കണക്ക മാനുന്ന്.

ഒരു

എൻകാംക്ഷ മരറാളു നിനക്ക ചെയ്യാൻ?
നിന്നുകാഴ്ത്താണായതിലും രസം മുള;
തൻകാന്തിയാൽ കണ്ണകളിരാക്കംമേകം
തികരക്കത്തിൽ ക്രുട്ടലൈറിപ്പും

ഒരു

മനംവിഭാത്തങ്ങിനെയുള്ളിൽ നിന്നെൻ—
മനോരമം കണ്ണപട്ടാലെത്തും?
അമോ വിലജം പ്രിജരാജപാണി—
ഗരേഷ്ട്യിനേതൊങ്ക ബാലയോരും?"

ഒൻ

സ്പാരസ്യമേറും നൃക്കന്തിരിങ്ങാ—
ചൂരാക്കമീ ഗീത റക്കന്വന്നു
വാതരം വിണ്ണാരവവും പിക്കാഡം—
പേരും വച്ചും അചിയാതെ തോന്നി.

നൂറ്റ്

നാണിച്ചിവണ്ണം ദിരമസ്തുതാത്മം
കാണിച്ചുരച്ചാളവരി; പിന്നുയന്നാം,
ആനിത്തരം സംശയമാ വച്ചും
മാനിച്ചുടൻ വീണാളമിവണ്ണമോതി;—

നൂഫ്

“കരും ഗ്രഹിക്കാൻ കൊതി ചുറ്റേനു”യെ—
നീയത്തംമോ ചൊന്നിതു സാഭരം നീ?
അരുത്തംമെന്നാൽ വുഷലനു വേണ—
പ്രായം നമ്മക്കെന്തിരി കേരാക്കവയ്ക്കു?

നൂറ്റ്

പിതെതക്കുട്ടാമത്തിലെഴും തകത്മം
ബോഖവുമെന്തിതു മറച്ചിട്ടുണ്ടു?
എത്തിനുമജേഞ്ഞയമജിവമരായ്ക്കാൻ
ബോഖും പരമ്പരവുമില്ലെന്താൽ,

നൂറ്റ്

വിജയൻ യമാത്മം പറയും രസങ്ങളോ—
പജനസ്‌ഹരണ്ട്രിസമജനനീ ഞാൻ
അജനൻ വെടം വിഷ്ണീരമെക്കിലും ധാ
പുജ്ഞൻ പരം തന്നി ജഗന്തിലെനം.

നൃദ

ബാതിനിടയ്ക്കാന്നിടമെന്നമുഖത്തു
ലാത്തന്നതാം വാണിയതിൽപ്പുഭാവാൽ
ലജ്ജിച്ചുതാൻ സത്യപമം വിടാതെ
വത്തിപ്പു, സത്യസംഗരണാംബലം.

നൃമ

നിന്നകാംക്ഷിതം പാഞ്ചകിലാഴിച്ചും
ലക്കാപുരംതന്നിലതെക്കിലും താൻ
വകാമമന്നുതു ഭവിക്കിലും തേ
ശകാപധം കൈവശമാം ധരിക്കു.”

നൃന

തന്നപംഗിയീ ഹാസവച്ചു കേട്ട
മദാക്ഷവും മോദവമാൻ ചൊന്നാർ
ലക്കാശയങ്ങിലും; നരാശതാനി—
ങൈകാംക്ഷ മരേരാന്നിലുമല്ലെയനായ്.

നൃഒ

വരാംഗിതൻശീലനഗരതെ, ലജ്ജാ—
സരല്ലിൽ മുങ്ങും സുരനാഗമമനായ്
പരം നിന്ത്യാ വഗമസ്‌ഹടാത്മം
പരബ്രഹ്മതാരാ ഭേദമിരൈണാതി വീണ്ടും.

നൃവ

“ആ രാജപാണിഗ്രഹണേയുംയെന്ന—
മാരാലിനിക്കാശ നരകലെനം
നേരോതി നീ ദ്രോഷമൊടാ ദപിപല്ല—
സാരം ബുധൻ താനറിയിലുംയെന്നാ?

നൃന

ഉരത്താർ നിനക്കന്നധിരമെന്ന കണ്ണി—
യത്മത്തിൽ താനജത്തതാൻ നടിച്ചേൻ
ഫിത്തോത്തമനാ ബാലികതൻ ചലിക്കം
എത്താം സപ്ലക്ഷ്യത്തിലോരന്തു തെററാം.

രീ

മാദഗഞ്ജനം പ്രാതിതരന്നപോലെ—
യീദുഗ്രിയം സംശയമുള്ള കാൽം
ക്ഷൂഢിത്രുരാട്ടാം നഷ്ടച്ചന്തളിൽ
ഒബാധിക്കവാനങ്ങിനെ ചെന്ന ചൊല്ലും?

ചൈ

തന്നില്ലെങ്കാൽ താൻ പിതൃവാക്കിനാൽ താൻ
പിന്നന്നുനേ നീ വരനായോവരിക്കിൽ
എന്നിൽ തപദത്മിതപത്രതിപ്രതീതി-
യനെന്നാശ്വരിനേ സംഭവിക്കും?

രൂ

സ്ഥിരതപമില്ലാതെ, നിനക്ക് ഞാനാ-
വബില്ലേതന്നാണിതിലെല്ലറ മുത്തും?
ശരിക്ക് മരുന്നാണ് കമിക്കിലെല്ലാം
മുറയ്ക്കു ഞാൻ ചെയ്യുവനില്ല ദേഹം.”

രൂ

കടന്ന കള്ളംകളിൽ വാക്കിതഴ്ചും
കടന്തു താൻ മെരുലി വിസമ്മതത്താൽ
വെച്ചിന്താപോരു ശ്രീയകലത്തിലാക്കി-
യുടൻ പറന്തൊഴുവരു ഭീമപുത്രി.

രൂ

“ഇന്നന്നുനിക്കുണ്ടെങ്കാട്ടെന്ന ഒക്ക്
നിന്നജ്ഞിഭേദാന്തകിലതിനുമുഖ്യായും
വിനീച്ചമോകാരമതായും നിരുയ്ക്കും
വഞ്ഞതരപ്രാപ്തിവിശക്താക്കി!

രൂ

മനോനരാഗത്തിനു പ്രശ്നിനിയുട്ടി-
ങ്ങിനെതരപ്രാപ്തിക്കൈശ്വരത്തിനാതെ
ഇനിയുട്ടു മരിന്നുവിവാഹമെന്നു
നിന്നു നിന്ന് സാഹസമോ കട്ടപ്പോ!

രൂ

താനേ ഭജിക്കാണനലും നമുക്കെ-
നീ നിന്ന് വിചാരം ശരിതനെന്നെന്നാൽ,
നുനം തജപ്രാപ്തിക്കിലായതാതു-
മാനിക്കതാൻ; പാഴുവവന്തതിനല്ല.

രൂ

കമിക്കമുഹം മമ വഞ്ചനീയ-
മതിന്റെലും ചോൽവതിനെന്നെങ്കതാൻ?

അതക്കിതാച്ഛാവചാല്ലും വേദ-

പ്രധാനമല്ലക്കിലവത്തു പിനെ?

രൂ

പിതാവുമന്നുനിവക്കൈഞ്ചാട്ടത്താൽ
നിതാന്തമഗ്നിയുട്ടിരതാൻ ശരീരം;

ഉകൾക്കെഴും മെയ്ക്കുക്കൈയാൻ പിതാവാം?
മന്ത്രപ്രാണങ്ങാ ഏന്നാശ്വരാണു നാമൻ.

രൂ

തദ്ദേശവാസിനിലെ വിച്ഛിദഗ്ര-
പദ്ധതിനിങ്ങളു നീ വിധിയ്ക്ക്!
സുധാവ്യുനനാലുമനുത്തനാകം
സുധാംതു ഫോരാ, നളിനിയ്ക്ക് നുനം.

വും

എനിയ്ക്ക് തദ്ദേശത്തെന്നും ലിനി-
ലുനർത്തുവിനാമണിവാരത്തോബും;
ധനത്തിലും സന്നിധിതാൻ ജഗത്തി-
ലന്തത്തെ പത്മമുഖൻ പ്രിയൻ മേ.

വും

കേട്ടം ഭേദത്താൽ ദിശി, കണ്ണമുള്ളിൽ,
കൊട്ടം വരാതോത്തുമിവർക്കു പാത്താൽ
തങ്ക്രൂപ്പിയല്ലകിലാസുവ്യയം താൻ
രണ്ടം തപദായത്തെ വഹക്കേണ്ണം.

വും

എന്നപ്രാണസംരക്ഷണം കരാറിന്-
സവാലുമീ, ഉണ്ണിതിലുണ്ട് പുണ്യം
എന്നപേരിൽ വേദാഭാ തവ ശക്ക; ദയനാ-
ലവതാശാസിനതയീ ഗ്രൂപ്പത്തിൽ?

വും

ഒങ്ങിക്കാലാ മതപ്രിയവിജ്ഞാ യാഹ്വേ;
രജിപ്പിലും ചെയ്യുതത്തരു വാലും;
ചക്രനാകത്തിയെന്നു ഭവദാത്രവത്പാൽ
മിനം യശസ്സിന്വഴിയും വിടോല്ലാ.

വും

ആത്തനം തന്ത്തിവന്മേകവോരെ-
യോത്തില്ലയോ ലുഖ്യാ! നിന്കു നാണം?
ധനമം യഥപാശ്യരമെന്ന് ജീവൻ
നൽകാത്ത നിന്ന് ഹസ്തതലാൽ പതിപ്പു.

വും

പ്രാണങ്ങളുക്കാരം വരമാമവൻറു-
ഭാനത്തിനാൽ ജീവിം നിന്നൊടി താൻ
ഹാ! നദി ചെള്ളാൻ പട്ടവോ? സ്വീഘ്രത-
ഭാനങ്ങളാശ്വിയിൽ മുക്കെക്കുന്ന.

വും

വാങ്ങിയ്ക്കു മജ്ജിവിതമായ പണ്യം;
പാങ്ങില്ല മരറക്കിലത്തുണ്ട് പുണ്യം;
അങ്ങേയ്ക്കു താനെന്നതു തയനി, തനനാ-
ലങ്ങേയ്ക്കു കംതാമസുനാമദായിനി!

വും

കപർഡികാസശ്ജനല്ലരാകം
മുതജ്ഞത്രേര സപാമികളാദരിക്കാ;
സത്ത്വക്കോ! പ്രാണവന്നങ്ങളാൽ തന്ന
നെന്നപുണ്യമോതുനാവരേ മുയിപ്പ്.

പുഡ

ഒക്കപാലരട്ടാണവനിന്ത,നെന്നാൽ
തല്ലാനയോഗാലവർ തുജ്ജരാകം
അതെന്നിയേ നീയിധ വന്ന താനേ
അമിക്കിലും സംഗതി സംബന്ധമല്ല.

പുന്ന

അകാണ്യമീ വീരണ്ണരുലമായ-
മാത്രമാതഭവാകല്ലിതമായ,നെന്നാൽ
അയ്യോ! ദ്വാനാ നൃഥപമാൻ
ചെയ്യിപ്പുയോ ചന്ദനലിപ്പി ഹത്തിൽ.

ന്നം

വേണ്ടം, വിളംബം; തപരിതം ഗമിക്കാ,-
മമാന്തമെന്നാലിധ സഹ്യമല്ല;
നിശാതയീശക്കി തുറുപദേശം-
പോലാത്തി,കാലായതി കാത്തിരിക്കാ.

ന്നത്ര

നീ പോയോ നിജാന്തിച്ചുരസംസ്ഥനാകം
ഭ്രാലനോടോത്തുതെന്നു കാഞ്ഞം
ഡോഡാലവന്നാ പ്രിയമാരിലപ്പു-
സ്ത്രീഭാവമദ്ദോഷിതം വരുത്താം.

ന്നവ

അന്തിപുരസ്തീകളിലാരമിച്ച
സംത്രഷ്ണനെന്നാലുമിതൊതിംഭാല്ല;
സന്താപമില്ലാത്തവനോ! തണ്ണത്ര
ഗന്ധംപെട്ടം സപാദജലം കട്ടിക്കാ.

ന്നന്ന

കുല്പിച്ചുകം കാഞ്ഞതവന്നങ്ങിരിക്കം
മധ്യത്തിലും നീയിത്തുരച്ചിംഭാല്ല;
പിത്തം ഭഷിച്ചുംലിറ്റ പണ്ണസാര-
സ്ത്രീഞ്ഞം രസജ്ഞയ്ക്കു തച്ചിക്കയില്ല.

ന്നര

ഉടക്കാവിൽ മരോന്നാവനോത്തിരിയ്ക്കി-
ലിക്കാന്തുമദ്ദോഷിതിയാടിംഭാല്ല;
അക്കാലമീ വസ്തുത താൻ ഗ്രഹിക്കാ-
നാക്കായ്ക്കും തുഡിലവജ്ഞ തോന്നാം.

ന്നര

അസംശയം തത്സയമത്തെ നോക്കി—

സ്വസമതം നീയുംവെള്ള സർം

അസില്ലിരെക്കാറു ചിരകാലസാല്പം

പ്രഞ്ജുമത്രേ,പത്രഗൈ! തുനം.”

ന്നന്ന

എന്നോതിനായ, ഒഭ്രി വിലജ്ജ,മഴ്ത്തിൽ

ഞൊന്നാമന്തചിത്രമിതികലാക്കം.

തെറിപ്പുതിനാ സുരന്നേടു സാക്ഷി

പരിച്ഛിരെപ്പാം പറയിച്ചുവൻ താൻ.

ന്നന്ന

ഉന്നതലവബ്യൂ ഹരമനമനാർ

സദ്ധോദമേറു സമമാവധിപ്പി;

ഹരനു ഷുഡാമത്രു കാമവെവരാൽ,

പരനു തുനം വിരഹാധിപ്പനം.

ന്നവ

അനന്തരം താനവഴേ നൃക്ക—

ഭനന്തരാഗാധികരെനാറിഞ്ഞു

അനന്തരസഞ്ചാരിയവൻ കമിച്ചു—

നന്തരായം ചിരി ഷുണ്ടു വിശ്വാം.

ന്നൻ

“എനാലിരെപ്പാം പരമാത്മമെക്കിൽ

തോന്നന്നതിപ്പുതു വിയേരുമൊന്നം

നിന്നേയുമാ മനനനയം തപിച്ചു—

ക്കനാ സുരൻ താൻ ഘടനാർഹനഗ്രു.

മുംബ

തപശ്ചവലധിയിരാ പ്രഥ,സോപവാസ—

തപോപ്പുതംകൊണ്ടു ലഭിച്ചു നിന്നോ;

തുഞ്ചപ്രാഥതപാൽ വെഹിരിദിയക്കരം—

ക്കഞ്ചേരുച്ചുയം സഹലം വരട്ടു.

മുംബ

‘ഈ നമ്മൾ തൻമെയും,മെൻവപ്പൻ്നു

ഡഹിച്ചു, മരോതു ചട്ടനമില്ല’

എന്നോത്രു സേഷ്യം സുരനാ നാള്റംഗര

നന്നായ് തപിച്ചുച്ചു; ഭവദ്വിയോഗാൽ.

മുംബ

സപ്ത്തും നൃൻ ഭിത്തിയിൽ നിന്നെറ ചിത്ര—

മത്രാന്തമീക്ഷിച്ചിമവുലെന്നു

അതുക്കളുാലാഞ്ചിതനേന്തന്തരാഗം

സുഗ്രോണി! നിന്നാൽ തുതമാവധിച്ചു.

മുംന്ന

നേത്രം മിച്ചിച്ചുങ്ങിനെ നീനേൻറെ ചിത്ര-
മാത്രാദം നോക്കിട്ടും രൂപനേൻറെ
നേത്രപ്രമോഭാലിമവെട്ടിയായും,
വാത്തനേൻറെയെന്നായും വിവർിച്ചു തമ്മിൽ.

മംഗ

നീയുള്ളിലെന്നായും വെള്ളിയിൽ സൂര്യരിച്ചു
നാസാസ്യമായും പ്രാണസമാധിയോഗായും
വിഹിതമച്ചിത്രമിതാക്രമിച്ചി-
ല്ലംഗ്രേ, അവദപ്പുത്തി തദാരയംതാൻ.

മംഗ

നീതാൻ കരേരുന്ന സുസ്ഥരമാം തത്സകല്ലേസാപാനപമത്തിലെന്നം;
എററം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന നൃന്ന് തപാലീയ-
യ്യാനത്തിനായും നിന്നവട്ടിവാൻതന്നെ.

മംഗ

രഹസ്യിൽനിന്നേ നൃവാത്രു മന്ത്രം
ചെയ്യുന്നതാംസ്യം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ;
അതാ മുഖത്തിൽ നൃവെവരികാമ-
മിത്രേജസവ്യംചിത്രിതനൈ എന്നം.

മംഗ

നമേത്തമേൽ രാത്രി കിടക്കമ്പേഡാർ-
തമാനസം മോഹനിമശമാക്കി,
ചുംബിച്ചു കണ്ണിൽ പുണരാൻ തപദന്ത്ര-
പ്രസംഗലിയും നിദ്രയമില്ലയിപ്പോാം.

മംഗ

ശരത്തിനായും തച്ചു മുമാ ശരീരം
സൂര്യൻ ചട്ടപ്പിച്ചുംളി മാത്രമാക്കി
യരിച്ചുനന്നതപരവുമെങ്കിലും താൻ
പരം സൂര്യൂർജ്ജവും വെകിഞ്ഞത്തില്ല.

മംഗ

ഇല്ലാ, അവത്രുംപക്ഷാപദിയും,
മില്ലാ, അവല്ലാസ്യവിലഭജപോാലും,
മല്ലാര്യുനത്തീക്കൂണ്ടരാഹത്തായും
ആല്ലിട്ടിരോ തൽപ്പുത്തണ്ണരംപോാലും.

മംഗ

സൂരജപരം ഓലാരമതിൽചികിത്സ-
യ്യും അനുഭവം വെബ്ലും നിഭാനമന്തനായും
പരക്കണ്ണിയാ സാംകുമികാത്തിപോാലു
പരം നൃന്നതൻ്നുപയാന്നിതേരും.

മംഗ

നീ, തസ്മൈയെനാത്രു ഭയൻ, മനോ-
ലും പ്രിച്ചപോൽ വൃത്തമവൻ ചിരിച്ചും,
പോകന നീയെനന്നയാത്രെചെയ്യും
തപഞ്ചതനെന്നേപ്പാൽ പറയുന്ന മോഘം.

മഹ

കാഴ്കം ഭവദ്ധർച്ചിരഹാത്തിയാണ-
കാളിപ്പിതൻമുർച്ചയതാം തുടത്തിൽ
ചുഴം മഹാസ്യചുളിയിക്കലഞ്ഞും
വീഴ്ന ഭൂത്യകരി നില്ലരഞ്ഞൻ.

മഹ

ഇടം വലം തുകകയാലിരട്ടി-
ചീഴം സുരബേൻരക്ഷണയിങ്ങാരോനായു്
തേടം ഭാവരാഷ്ട്രിയിലന്തുമാകം
നനോട്ടിനാൽ ഭ്രൂവിധ ചുത്തിക്കെട്ട്.

മഹര

സുരാധിയാലാത്തി മുഴുള്ള നമേ
നരാധിപൻ വിട്ടിവിടേയ്ക്കിവണ്ണം
വരാംഗി നിന്റും ശ്രദ്ധിക്കാശയും ക-
ണ്ണറിഞ്ഞു എനിന്ന കുതാത്മനാദേഹൻ.

മഹര

വെവഭംഗി ധന്മുഖ തവ സദ്ഗുണത്വാ-
ലാതുജ്ഞനായീനീന്നിതു കൈഷയൻ താൻ
ഓംഭോധിരയത്തനെയിള്ളക്കിടന-
നൽചുദ്രുതിക്കയ്ക്കുന്നിതിലും പ്രശ്നീ?

മഹ

ത്രിയാമയാൽ ചപ്പുന; മിസ്ത്രവാരേ നൽ-
ത്രിയാമയും പോൽ വിലസട്ട നിങ്ങൾ
മിഡ്യൂതിനീയിണ ചേത്രു ശീലി-
ചീരിപ്പു; യഷ്മദ്ദിലാടനയ്ക്കുജൻ താൻ.

മഹര

അത്യന്തവെശഭ്യുമൊടാ നൃന
പത്രാവലീനിമ്മിതി ചുത്തിയാക്കാൻ
കത്തനു വന്നാലതു നിന്മഹത്പ-
മൊത്രുജ്ഞ വാർക്കൊക്കയിൽ മാത്രമണ്ണേ.

മഹവ

കരിഞ്ഞതാൻ നിന്നിതക്കണ്ണുകരംക-
മൊരിക്കലും തുള്ളിഭന്നലു തുനു
ധരിച്ചിം ഭ്രഹ്മവന്മാവോ-
വരച്ചിടട്ട വേദക്ഷിയാശം.

മഹൻ

നവഞ്ചും നാമുള്ള, വില്ലി രണ്ടാം
മുവയ്ക്കും, ചെവേബാടിയാം കള്ളംബം,
നൃഗൾന്റെയാ സദ്ഗുതകല്ലുവുക്കണ്ണം
ഭവനയം സർവ്വമാളംതാൻ.

മര ۱

കരങ്ങും ചെന്തളിരേതിയും നിന്ത-
സുംതങ്ങും മൊട്ടകളിട്ടുമേഖം
മിന്തത നിന്തമെയ് മലരാന്തമല്ലത്-
സുനങ്ങും കായോട്ടമല്ലുസിപ്പു.

മര ۲

അങ്ങോന്നുമീ നിങ്ങടെ രാഗസാന്ത്ര-
ത്തിനാപ്പേരേക്കൊലിഹ ദണ്ഡമാക്കി
സന്നല്ലരണ്ടിസ്പ്പുരാഡിന്തബിംബം
പിനെന്നാളുജനമാക്കി മാരൻ.

മര ۳

രതതിലുള്ളടക്കിവിഴം വിയുപ്പാ-
മരയുള്ളം തൽക്കരതാരിൽ മട്ടി
പുറപ്പേച്ചം തപത്ക്കചവചവിത്തും തൽ-
ക്കരോത്തുമെത്തട്ടുയതിക്കൽ വീണ്ടം.

മര ۴

ബന്ധത്തിലാസ്സുദതമല്ലുയല്ല-
സസ്തുജുനായ് വാടിയിൽ വായുദേഹൻ
കാന്തും പൊഴിക്കം മലർമാരി നന്നാ-
യേന്തീട്ടുവിന് തെമീ യുവാക്കര നിങ്ങരും.

മര ۵

തുരത്തിലിമ നിന്റെന്നും നൃഗ്രഹംന്നും ഘൃഷ്ടപയം
പരദ്ദുരസമാഗമാൽ പുതവിലാസമാന്ത്രിക്കി
സുരക്കൻ അന്നസ്ത്രിയിൽ ഒപ്പംകമാലുമായ് തീപ്പുതം-
മീരണ്ട പരമാണ്ടതാനിലയിലുല്ലുസിക്കട്ട മേൽ.

മര ۶

പുവിപ്പേശാത്ത ഭ്രമനാഭിഭവമതള്ളാൻ
സ്രൂലവംശാത്മയായ്-
താവും സിന്തുരണാസ്സാന്തികാട കഷ്ഠരേ-
വാദമായ് സദ്ഗുണാവള്ളം
ആവാലക്കാരമായ് തൊന്തിഹ ചുറകിലെഴം
പട്ടനുത്തിനാലേ
ആ വായും മരപവല്ലിഭവതിരെ മഭന്ത്
ചൂണ്ടകൊണ്ടാടിട്ടനു.

മര ۷

കരപ്പുന്താൻ പ്രധനാവിഹ; റവതിവരൻ
ബക്ഷുമാം; നിന്റെ ധാരം

തനിൽ ചിന്നന നൃത്യകരം ഇളികകരതാൻ
നീ യന്വല്ലിതനെ;

എന്നല്ലുക്കണിക്കി നിത്യം മതവുമരിയ ഞാ-
ണേതുമന്ത്രാന്തരോച്ചി—

സ്ഥിനാജ്ജിക്കന്ന നാലുതരവിലമണിയും
കേമമാം രോമരാജി.

മഹാ

മാരൻ തജ്ജിതനായി നിന്മടികളിൽ
ബാണങ്ങളിൽ, ഭൂക്കളിൽ

ഒസപരം കാർഷകവും, വൈകിഞ്ഞ പുരജി—
സൗത്രാഗ്നിയിൽ ദേഹവും,

നെനരാശ്രതതാടനംഗനിനമവനേ
വെൽവാൻ തപിപ്പു ഭവദ്—

പ്രാരാ കാമന നിർക്കചാദ്രിയണിയും
പത്രാളിതാനായുമാം!

മഹാവ

എന്നൊവം വഗവരനോതി നിന്മിച്ചേം—
ഇന്നേപശിച്ചവിനെയണ്ണത്തു തോഴിപ്പും,
വനീച്ചിം തവ ഗ്രാമേന്ന യാതു ചൊല്ലി—
സ്ഥിനന്നം നൃനഗരരിജ്ഞതാൻ നടന്ന.

മഹാക്ക

മുഖ്യം സ്വരഭരമുമംഗജനെഴും പൂവ—
വിലേ നമ്മു—

ശ്രീജ്യം തന്ത്രിയക്ഷുതമഹംസമാഴിയാം
മയ്യുംഗവീനം സപയം;

സ്കൂജ്യം പിനെന്നയമാസപദിച്ചവര പരം
സംത്രഷ്ടിജ്ഞന്നു മനി—

സ്ത്രീജ്യം താപവുമത്രയല്ലധികമായു്
സമേമാധവും തേടിനാം.

മഹാം

വിയതി റചസുവളത്തിനെനാപ്പുമെന്തും വരാംഗീ—
നയനമുതവിയോഗാൽ ബാജ്ഞമാന്നപ്പുണ്ടറിറം

സപയമവനരികിൽത്താനെക്കിലും കണ്ണതില്ലാ—
പ്രിയന്ത്ര കരം ഏകവിട്ടങ്ങൾ താൻ ദോയുഡില്ല. മഹാ

പിന്നേകാൻ കാൽനിലിയ്യുമു ചിരക്കിയാൽ
സ്വജ്ഞമൊത്രംപ്രകാരം—

തന്നേ തദ്ദൈത്തമല്ലാം രൂപതിരൈയറിയി—
ക്കന്നതിനായ് നടന്നാൻ

“യന്നേ! നീതാൻ മരന്നോ വഴി? കരയാൽതേ,
കാട്ടിലുംപ്രേക്ഷിതോ നീ?

വനാലുംചോക്”യെന്നായതളി സവികരം താ—
നന്നുയേയും നയിച്ചാൽ.

മനൂ

അനന്നം തെന്നേയസംഗമാനന്നാൽ സര—
സീരത്തിലാ മന്മഹൻ—

തന്നവിന്നമഭരമാക്കേ നീക്കി വിലനും
പ്രജ്ഞങ്ങൾ പൂണ്ടിത്തരുയും

മിന്നം നല്ലാരഗോകരുക്ക്ഷസവിധേ
നൽക ചുന്നളിക്കുന്നവിരി—

പ്രൗഢിക്കതാൻ സൂരചീഡിഡയാന്നമരമാ—
ക്രോലഗനക്കണ്ടിതേ.

മനൂ

ചൊല്ലനില്ലയി! നിന്നനാടുനമിതരാ—
യീനേ! പ്രിയേ! ഭേദമീ! താൻ;

കില്ലേന്നേ വരികിങ്ങേ ഘേഗം; അവരാതാ—
നെന്നേതാൽ ചൊൽക്കനമേ!

തെല്ലുഡോന്തിതു ചൊല്ലുമാ രൂപതിരൈ—
ടെല്ലാം പറഞ്ഞു വഗം;

കല്ലുക്കം നീജകാൽനിലിയിൽ വിളംബും
സപ്പസ്തുഹയ്യല്ലയോ?

മനൂ

അനന്നം സ്വജ്ഞമുരയ്യിലും “ദയിതരാ—
നെന്നെന്നു ചൊന്നു”നടൻ—

തന്നേ ചൊല്ലുമവൻ കൊട്ടത്ത സമയം
വീണ്ടും പറഞ്ഞതാനിം

എന്നല്ലാക്കയറിഞ്ഞിതെക്കിലുമതീ—
വാനന്ദമാധ്യ പ്രീരിസം

പിന്നിത്താൻ സപയങ്ങേ പറഞ്ഞു പറയി—
പ്രീച്ചാൻ പാലേവടവും.

മനൂ

താതൻ ശ്രീഹീരസംജ്ഞതൻ : കവിക്കുമകട്ടി
മഴലി, മാഞ്ഞുഡേഹി
താതാ, ശ്രീഹഷ്ഠനേത്രത്സുത്തപ്പളഭവൻ :
സദ്ഗുണാതീര്ത്തിയാഞ്ചം
സുഖിതം തന്നെനാശയീയം ചരിതമിഹ മഹാ-
കാവ്യമഹുജന്മംഗം
രോദനം പ്രാഗ്രചിപ്പോളിതിലിവിടെയിതാ
മൃന്മാസർപ്പം കഴിഞ്ഞു.

മന്ത്ര

(മൃന്മാസർപ്പം കഴിഞ്ഞ)

നാലും നർപ്പം.

നൃഗുണം മുണ്മാക്കി, മനോജന-
സ്വരഭികീത്തിസുമം ധനവാക്കിയും
ആതിഥനാമവന്നുമനസ്തയാൽ
ശരവുമാക്കി ജയിച്ചിത്തു ദൈഡിയേ.

എ

അതന്നുസജ്പരമാന്ന് പരം ചെങ്കു ഹാ!
ചത്തികമാസരസീരസമജ്ജനം
അതിലുടൻ ചിരമാനരതാപമാ-
ന്നധികമാം വിഷമസ്ഥിതി തേടിനാം.

ര

സതി നിജപ്രിയക്കുത്തഗതിസ്പ്രഭാം
സ്ഥിതിവിരോധകരം ബുദ്ധ ചാപലം
മതിബലേന പരിച്ചിത്തു; —പാരിലേ-
തെതിനശ്രേഷ്ഠ, മതായതിൽ വന്നതാം.

ര

സ്വിതലവസ്തുരണ്ടാതിലും വയു-
വദനമേറവുമാഞ്ഞതയാന്നുതെ
അപച്ചവായിത്തുംഗനിജാംഗനം-
ഭ്രമിക്കണ്ണതിലുമീക്കിങ്ങണവഞ്ഞനം,

ര'

തദ്ദീകൾ ക്രമപ്പെട്ട വികിതസ്വച്ഛ-
ഫ്രിന്റം വിഭാഗപ്രിക്കളും പോലെ
മറ്റൊന്നും നിഭാനമോ—
പ്രതിനവധകക്രമാന്തരിക്കുന്നതം.

③

സുരജാകലമായും പരമംഗ്രമത്—
ക്രഹതൻ മതിൽ ചുരുവായിരിക്കുന്ന
അരിയ തണ്ടലരാത്രവരം തന്മുഖം
ചുരുവിവർന്നത് പുഞ്ചിക കണ്ടുതേ.

၅

അനഘവയ്യവനമാം വെച്ചിലേറു നൽ—
ഘനമനംഗകലാലവിലാസജം
സുനഘടപ്രയമിങ്ങനലാപ്പിയാ—
ലനബിനം ബഹുതാപമിയനിതോ?

၆

സുന്ദരം വിരഹാഗ്രിയിൽ വാച്ചമാ—
ത്രടകളുനവരം പുഞ്ചിതനംഗനാൽ
കഡളി കാനലിലെ ആച്ചമണിയിൽനി—
നങ്കമെക്കിലിതിന്നുമ്പയേറ്റിട്ടു.

၇

സുരശരാഹതിയേറുതതാപമാ—
ന്നങ്കമസ്തിതൻകരമെത്തുയും
തരണിരളിനിരന്തരമേറു നീർ—
നിവരണഃ മംബുജമൊത്തുതേ.

၈

സുതനവിൽ എഴയം സുരതാപമാ—
ന്തരു പിളന്നണയാത്രവിയം തഭാ
ചത്രമാം ഘനപീനകച്ചങ്ങരിതൻ—
ഗ്രമന തന്നെ തട്ടത്തപരായിയായും.

၉

അവഗമങ്ങാൽ മുരംഡന കാലിലേറി—
പ്രവന വേദനയെത്തു ഭയകരം?
അവനിട്ടത്തെ എത്തിനകത്രു പു—
കവളിലാ പ്രമയങ്ങിനെ നൽകിടാ?

၁၀

സപ്രഹി വാഴമവൻറു സമീക്ഷയിൽ
സ്വീകരണാട്ടളിലണ്ണതെ വിയം തഭാ
ഈരു തക്കണി പുരോഗതവസ്തുവിൽ—
ഗ്രംണംകതിയുമായും വെടിത്തുതേ,

၁၁

വിരഹംസാത്തിഹ താഴ്മിയ രേഖമിതൻ-
വദനമാ മിചിനീരണിപ്പുത്തതിൽ
പ്രതിഫലിച്ചുക്കുയു എഴിസ്ഥനാം
പതിയിലേക്കിട്ടുമാര ലസിച്ചുതേ.

മന

ശപസനന്നുവിയാം മദനാഗ്രിയെ-
സ്വഭതിതൻമനതാരിലെരിക്ഷവാൻ
സപയമകത്തുകടന്നാൽ കള്ളുമാ-
ശപസിതനിർത്തികൊണ്ടുമിച്ചിടാം.

മര

വിരഹപാണ്യുത, രാഗദരം, തമ-
ഴ്മിതിമ,പൊന്നടക്കവാൺമിവററയാൽ
നൃതനയാ മിചിലേവിനികൊണ്ടു-
നെഴ്തി നല്ല പചം ദശാഖിലും.

മര

സുരങ്ഗതം എഞ്ചയാത്തിഡരം മര-
യൂജളിട്ടുപടി നിശപസിതാനിലും
ചരമിള്ളക്കി റവക്കയു;--മാക്കതാൻ
വിരയലില്ല നിജാനുരയബാധയിൽ?

മന

കര,പദം, മുവ,മക്ഷികക്കൂന നൽ-
സരസിജം ബഹുമുന്നു നകന്താം,
തരണിരഫ്റ്റിയെയാ വിരഹംജപര-
സ്തുരണ്ടാപമിഞ്ഞു വമിച്ചുതേ.

മര

തിരയുമാളികര ഭ്രയരഭ്രവില-
നാരിയബാഘ്യത കണ്ണ എഞ്ചനലും
അനമിതൻ ബഹുതാപമനായും; തഭാ-
ഗതിയുമില്ലിഹ ചിത്രമിതെത്തരയും.

മര

നൃതനവേണ്ടി വിഭംജതനെറ എൽ-
സമലിയിലുന്നുകക്കൂളിട്ടുമംഗജൻ
ഫലിതച്ചന്നയമുള്ളണയും തനി-
യൂലമിതാടലണച്ചിതു മുർച്ചയും.

മന

മത്തിയെയാ രവിയെന്നവളോങ്കിലെ-
നത്തിന തെററ;വനാ വിരഹാത്തിയാൽ,
ക്ഷതി പെടാതെ ശിലാസമമാവയു-
എഞ്ചയമോരമെരിച്ചിതു രഫ്റ്റിയാൽ.

രണ്ട്

വിരഹമോടവര തണ്ടലർമാറണ—
ചുള്ളിയെന്നതു, കുട മരിയുവാൻ
സുരധനസ്സു എന്നതാട് പെത്ത് തീ—
ക്കൊരയെഴു രതിതൻ കിടക്കാത്തതേ.

23

തനതു ഭവിരഹത്തിൽ നിറുദ്ധമാ—
മനലഭാവമതിങ്ങറിയാത്തവര
എരിയുമാക്കെനലായു കൈചുത്തുവാൻ
കജതിയില്ലയിൽ പുല്ലകളാക്കവാൻ.

24

മുട്ടരം മടവാർമമനമാസ്യപത—
സ്യപത്രംമെങ്ങിനെ ദേശമിയിൽ വന്നിട്ട?
ബുധനനംഗനലക്കണയാൽ സ്ഥാം
വിധുതമായു വിവരിച്ചിതു നിന്നുംയം.

25

അവരു പുരത്തണയാത്തരിഭാവമോ—
ടനിനിലാവശൽ ചേപ്പ്രതിനന്നുമാ
അത്തിതെന നിനച്ചു വിസാംഗമാ—
ന്നകമണ്ണത്തു ഗവാക്ഷവിലംവഴി.

26

സ്ഥൂമദയാമിവമാന്നവര കള്ളനീ—
യടയ നെമ്പിലലം നിശലിച്ചടക്ക
ചൊട്ടികൾ, കള്ളുകൾ; വക്രമനംഗനീ—
വടിവിലാന്നിതു പുക്കണയമുമേ.

27

യുവതിതന്നവിരഹായ വിളരിച്ചമാ—
ക്കവിളിലായു നിശലിച്ചു നിശാകരൻ
ധവളകാൺ കലൻ സുവേന മാൻ—
മരവണച്ചു മുവോപമ പെത്ത് തേ.

28

കട്ടരം വിരഹാലവര പദന—
ചെപ്പാടികൾ മെരുംലണിഞ്ഞമ വെഞ്ഞയിൽ
സെട്ടമഹീന്ത്രവിസങ്ങരം ധരിച്ചു ധു—
ഖജടിബിഡിഷിക മനമനേകിനാർ.

29

സുരനെയുള്ളിലണ്ണതിച്ചമകൾ—
സ്ഥൂരഭയുകൾ ചുഴനെന്നുമിന്ത പോൽ
വിരഹമുലമുരസ്സിച്ചപദനം
സരസബ്രംഖമാൻ വിളങ്ങിനാൻ,

30

സുരഹ്യതാശനനരിഞ്ഞിട്ടുമാത്തിയാൽ
സരസസാരസസാത്മമണിഞ്ഞവരാം
പരമതാക്കയിടയ്ക്കുമ നിശ്ചപസി-
ചുരുളണക്കി നൃക്കി വെട്ടിഞ്ഞതെ.

രം

ഉസി ചേത്ത സരോജയുഗം ദ്രും-
ഗ്രഹണമാ“ന്ന് കിന്നുക പമീറിയം
പ്രിയകരഗ്രഹമാന്നിട്ടെമനിനീ-
വ്യസന”? മെന്നാരചെയ്തിരു നിശ്ചയം.

നൂ. ०

കരളിലേ നൃനോട്ടവരാം—‘കാനനായ’
കരതിയില്ല മനസ്സിലുമന്നുനേനു’
വിരഹപാണ്ഡിതയാൽ സപവിത്രുലിയെ
സുരഹ്യതാശനിലിങ്ങിനെ കാട്ടിനാം.

നൂ. ३

വിരഹത്തുവപ്പുലിലണ്ണത്തിട്ടം
വിസിനി സങ്കച്ചിതത്തുഭദ്ധിയാൽ
വിപുലതാപമാഴിപ്പുതിനോ പരാ-
ഭവത ചേർപ്പുതിനോ കരതീ ദ്രും?

നൂ. २

ഖവളനംഗരാധികരിതൻക്ഷതാൽ
വിവരമായു വിയോഗവിഷാത്തയായു
രവികരാർഭിതയാം ശ്രീലേവചോ-
ഭവവനെയും കരണാബോധിയിൽ മക്കിനാം.

നൂ. २

സരസമാം വിസവല്ലി മനോഭേ-
ജപരമിയനൊരിയും എഴി വച്ചുവരി;
അരികിലുള്ള ത്രജല്ലതി കണ്ണതി-
നാരവിവർണ്ണത വന്നിരു ലജ്ജയാൽ.

നൂ. ४

പരഞ്ഞതലുപനി കേട്ടിളകം എഴി
പ്രധിതരൈവലമഞ്ചിലുതമ്മിടം,
കരളിലേ സുരക്കേതുദ്യശം മനി-
ചുത്രവിയം വിചവിച്ചു വിളങ്ങിനാൻ.

നൂ. ५

തരണിതൻവകനം ശ്രീകാരനതമായു
കരതിയോ എഴി മോഹവരാൽ നൃനു?
ശരിയിതോക്കിയ വിധുദയവേളയിൽ
ചൊത്രകിട്ടനു തഭന്തുമയം ജലം,

നൂ. ६

മദനനാ വിജയായുധമനുതാൻ
സൗതിയും വിലസുന്ന തമാവിയം;
അതിലവരക്കിട്ടു പദ്ധത ചെക്കുവാൻ
കയ്ക്കിയോ? സുരനാതമരണങ്ങൾപോത്.

ര' റ

മദനനാളു നലാസ്തു മിത്രന്നതാ—
സംശിച്ചവദ്രുതന്നേയുള്ളതു വിഭ്യാഗിനി
ഉദ്യിപ്പേവതമന്ത്രമിശ്ചാലുടൻ
തഭവിതം പ്രതിശസ്തു മെട്ടുള്ളതേ.

രവ

അസിതനീരംമാംബുദ്ധമസ്തു—
ക്ഷസുമഖാണനയ ചുത്രക്കണ്ഠവരം
ഈപുനശ്ശു മെട്ടുള്ളിതു ശീർഷനി—
ഈപസിതമെന്ന മിശ്ചേണ യദോച്ചിതം.

ര' റ

മലയവായുവിതകിനിനിലാസ്തു—
മലക്കണ്ഠൻ ബത വിട്ടു കണ്ഠവരം
അലയുതാപമൊടാളു മുണ്ണാളിക്കാ—
വിലസിതം ത്രജഗാസ്തു മെട്ടുള്ളതേ.

ര' റ

തത്സിതന്നുളി ജീവിതവും സുരൻ
വിരഹവും നിവനിച്ചിത്തു ശല്ലായു
പരമവൻ സുനവിപ്പുച്ചലങ്ങളുാൽ
മുരു മുടിയറപ്പുവരുത്തിനാൻ.

ര' റ

അതിരൈവുസമര്മ്മനനംഗന—
സാധികപ്പെട്ടു ശരണങ്ങൾ പോഴിക്കേണ്ട
അന്തു നശിച്ചു ഫലങ്ങൾക്കിന്തു എ—
തത്തിലണച്ചു ക്കുപ്പയതാലവും.”

ര' റ

ഇതി പരം വിചുനിഡയുമാത്രമാണ്—
സുതിയുമങ്ങവള്ളും ഗജത്തണ്ണയായു
ആതിശിനം ബത ചെങ്കുമ ബാജ്ഞമാം—
സൗതിരിച്ചും സവിയോടിക്കുമോതിനാരം.

ര' റ

നരസുരാജസമം യുദ്ധമിത്രക്കാ—
ശണ്ണായവനന്നാഡിതം ശണ്ണിതങ്ങളിൽ;
വിരഹിതന്നുയുഗമാ രതവല്ലവ—
ക്ഷണമിതം പറയാണത്തിനെന്നുവാൻ?

ര' റ

സതി ജനിച്ച ഹിമാദ്രിയിലംഗജ-
വുമരൈംകാദ്രത്തക്കുണ്ടിലം;
എരിയുമാറ്റിവഹാലവിലേവനം
വിരഹമാണ്ടു ലോചനമല്ലതാൻ.

ര' ഭ

എരിയുമഗ്നികിലിലിലം താപം; മുഖ
വിരഹമാം വലുത; ലൈത്തൈക്കിലോ
തങ്ങിമാർ മുതകാന്തനിശ്ചവയിൽ
തപരയാടഗ്നികിലേങ്ങിനെ ചാടിച്ചും?

ര' സ്രീ

വിരഹിണീവയപക്കകളുകമാ—
ക്കലകരിതാൻ മരവുന്ന ഏഡി സ്ത്രീം;
കമ്മണ്ണസ്വൃതമഴനവ സന്തൃജി—
ചുമരമിറ്റശിഛുത കാണ്ണക നീ.

ര' ര

നാശിയൈഡിക്കിനെ ചെതുക ചോല്ലും, അ—
ക്കടലിലേബ്രൂധവാഗ്നികിലോ, പരം
തിവഗളുസ്ഥഗരങ്ങളിലോ, ദേവം—
നുത്തവെവൻ മഹാ! ഭാമമണ്ണയ്ക്കേവാൻ.

ര' വ

വിരഹിണീവയപാതകി വാനിൽനി—
നാസിതരാത്രികിലേലോപരി വീണവൻ
പൊടികളുായമ പൊന്തിയുധകരിതൻ—
വടിവിലായതിൽനിനു പതിപ്പുതേ.

ര' സ്രീ

വിധുവെവാടിക്കിനെ മൊല്ലുക തോഴിയി—
വയമഹാഘമിതൈങ്ങിനെ ചെയ്യു നീ?
ഉദയിജന്മതയോക്കുതൈക്കിലും
മുഡശിരിസ്ഥിതി പന്ത മരക്കേയോ?

ഒന്ന്

കടവിലംണഭാര മന്ദരശൈലവമേ—
റൂടക പൊടിതൈത്തുമില്ല ശ്രാക്കിതേ
ദ്രുംഗിപീതപദ്മാധിയഗസ്സു പുർത്തൻ—
ജംവഹനിയിൽ നീറിയുമില്ല നീ.

ര' മ

ജീ! ഭോനിവരുതന്നുകൊലയാൽ മന—
സ്ത്രാണയുമെന്നിലിതൈനു നിന്നയ്ക്കേണ്ടോ?
നീളിമുവേദുപരതപരമാടാ മന—
പ്രായം ബുധനു സുരന്നെന്നാട് ചോല്ലിപ്പോൽ. ര' ദ

അറയണം പുക്കളാംപറ; യാഴിതൻ—
പുരകലപത്രയുമുജ പലമാസണം;
വരവധുവയപ്പത്തുമേൽക്കണം;
ഹരിണലാങ്ങനീപോക്കണമാത്തിയും.

ഒ൱

നിശി മുഖംസി ഭവാൻ രവിതന്നാ—
വത്യിലാക്കപടാക്കതയേൽക്കക;
തരിക താപമിനിപ്പുകൽ നിന്മം
തരണി താൻ കളയുന്നതു കണ്ണികം.

ഒര

വിരഹിഭിതിഭി ഭ്രതലാഗ്രയാ—
ലിരവിൽ നീയെരിയുന്ന നിരന്തരം;
അമൃതി നിന്മതെയന്നുശിരസ്സിഉ—
ക്കിട്ടുമാരീദുശ്വത്തയള്ളതം.

ഒ൱

ചേവിയിൽനിന്നൊരു പച്ചില നീയെട—
തെതരിക ചട്ടകരംഗമവത്രുടൻ;
തഭയനാലുടൽ വീത്തുഡുപൻ മര—
ഞ്ഞിട്ടുകിലല്ലുമാരാപ്പെസനം വരാം.

ഒ൩

അസമയത്തിലുംഭിഥിമാശതാ—
നസിതവാവിതു മന്മുഖയായിനി
വരികിലനു തട്ടത്തിലു നിത്തികം
ശയിക്കുവം സവി! പിനിം കണ്ണികം.

ഒ൪

ശിഗ്ര വജകാരമിതംബുധിപായിയാം
മുനിവരന്നിലു ശിഷ്ടതയാന്തിതോ?
ഉദ്യിപ്പാനവിധാനമരിഞ്ഞിവൻ
ശയികരം പല തുജ്ജി കടിപ്പുതെ.

ഒ൫

വലിയ മുംഗരമൊന്നാൽ കരുിലും
വെള്ളിയിൽ മറിതിലേൻമുകരതെയും
സവി! വഹിയുംയുടൻ നിശലിക്കമാ—
ശയ്യിയെ നീ പ്രഹരിച്ചു ഹനിക്കണം.

ഒ൬

വിഷമനാം വിധു ബാധവവഹിപോൽ
വിഷയിതന്നാംരസമിതനല്ലേഷാ?
വിഷസമം കടക്ക ചൊറവെനക്കിലും
വിഷമനേന്തുനശിച്ചതുമില്ലതാൻ.

ന്നു

അസിതമഞ്ചീജമേകവിഷം ഭജി—

ചുമരനേക, നടങ്ങിയരപ്പോഴേ

വിധുവിഷം സിതമുവർക്കലം നക-

ന്തികിലും നവമൊപ്പുമിപ്പതാം.

നൃഹ

വിരഹിലോകരെ ബൈനിഥമകലാ—

ഭരണനാം ശരി പാപനസംശയം;

സുരരംഖിച്ചുമരറവനാം ഗ്രാൻ

ഗണകരണങ്ങിനെ ചൊൽവതിതന്നുമാ?

നൃഹ

വിരഹിയാൽ ബഹുമാനമുപേതമായ

ബഹുലപക്ഷമാഡിച്ചിത്ര നിണ്ണയം;

മഹരിഹാമിതിയാൽ സകലക്കുൾ—

മഹിതയാം തിമി തുനമമാവുയായ്.

നൃഹ

നിശിത്വവെരിന്മുഖർജനശകയാൽ

ശരിയെയെങ്ക വിഴുങ്ങുകയോ ഫണി?

ബലികരംഭസമാനമിതന്നുമാ

വെടികയിലുവനാതമുഖവാഗതം.

നൃദ

വലിയവാനിലഭാത്തവനേ വുമാ

വെളിയിലഞ്ചു വിടിലുഹി നിണ്ണയം

കളവിലാ ഗ്രസിതേനു സുവേന തയ്യ-

ഗളവിലംവഴി പോന്നാതുനെനയാം.

നൃദ

പലപുരാണവുമാ ഹരി രാഹുവിൻ—

തലയുദ്ധത്വിയം ചരയുന്നപോത്

വിരഹിതൻതലകൊയ്യുവനാണവു—

സ്രിയന തജജംരാഗ്നി പെടായ്യുനാൽ.

നൃന

അരിയമെന്തുാളിയാൽ നൃഹസവുമാ—

ന്തഞ്ചുമരപ്രകളീശ്വരവണ്ണിതം,

മവരുഗതലു ചേത്തതുപോലെയെന്ന—

സവി! തമസ്സിനെയേവനിന്നുകിട്ടം?

നൃദ

പെരിയ പോരിൽ നൃസന്തല കൊയ്യുന്ന

മരണഭീതിയെഞ്ചേരുമയന്തിട്ടം

അരികബന്ധവപ്പുസ്സുമിതന്തിര—

സ്സതിലസ്സഗ്രംഡമേരുകിൽ യുക്തമാം,

നൃവ

പറക നീ ജരയോടവർത്താൻ ശിരോ-
ഹവിതനാം ശിവിയോടഹിമസ്സുകം
മദയഭ്രപവച്ചുള്ള യശമെ-
നത്രവിധാ ദ്രുംഗമെന്തിഹ ചേത്തിടാ?

ന്നൂ

പറക നീ സവിാ രാഹ്മാതെൻവച-
സ്സുരിയെ നീ പ്രിജരാജയിയാ സപയം
വെടിക്കയോ ബത വാങ്ങിയാൻിവൻ
പതിതനാണ്ടിനി വാനിലപന്നം.

൧

ഗതയത്രഖമീവൻ പ്രിജസത്തയാൽ
ഗൃഹമഹീന്ത്രാ ദഹിക്കകയാൽ തവ
ഗൃഹതനോ? പിശയെനിരൈയെന്തുള്ളാ-
ഹകനിവനിഹ വിപ്രതയൈഞ്ചുവാൻ?

൧

അതികലാവലിംജ്ഞുകൾകൊണ്ടനാ-
രതമയോഗിനിമാരെയിക്കവാൻ
യുതയിയാ ശമനാത്മമജൻ സ്പജി-
ച്ചതിലിവൻ പ്രിജരാട്ടിതി വിത്തനായു.

൧

ജപലംനഗമുവം ഗിരിഞ്ഞേക്കണാ-
നലവിൽനിന്നുജനാന്ത്രതാൻ ശഡി
പലവിയോഗിവയത്തിലെഴും തമഃ-
ഹലമിതകവുമായു് ശശക്കതവാൽ.

൧

പ്രിജവരഗസനായനിമിത്തമായു്
നിജവച്ചുല്ലുവെള്ളത്രു മഹാഗംഭാൽ,
വിരഹിണീമുവച്ചുഞ്ഞുള്ളുക്കയാ-
ന്നിവന്നുപ്പള്ളിഹ രാഹ്മാ.

൧

വിരഹമേഡിതിച്ചുനേന നിഞ്ഞമായു്
പരയുമുക്കിക്കൾ ക്രാനനാകയാൽ
വെരുതെയെന്ന നിന്നുവെള്ളിംപ്പുട്ടം
സുരനെയും ബഹുധിക്കൂതി ചെയ്തെ.

൧

“മഹ ഭവാൻ എഞ്ചയത്തിൽ വസിച്ചുതി-
കുമമിതെന്തു മനോജാ ദഹികവാൻ?
കമതി നിന്റെമിതിയൈഞ്ചിനി? വഹിതൻ-
സമമുടൻ നിജകാഞ്ചുമെരിക്കകിൽ,

൧

ഗ്രിനയനതപ്രകിര്ത്തമ്പ്രയോത്രതാൻ
മദനാനിന്നാണില്ലായുത പ്രത്യജന്മം;
ക്ഷയവരം പരമക്ഷീഗതന്മ ഭവാന്
മിഴികരി മുന്നിനവീക്ഷിതനാം യുദ്ധം.

ഒ

രതിസവൻ ഓരുരെന്നനിയുന്ന എൽ-
സമിതിയിലും തവ തന്ത്രത്വയെങ്കി, മേ?
അതിലസംഗതി നിങ്ങളിലുണ്ട്, നിന്റെ-
മുതിയിലോ മുതയല്ലോ ദാരം ക്രൂരവേ.

ഒ

രതിവിഹീനാ ഭവത്സമമെന്നിലും
ഹതകി! നീയിധ താഴ്ത ചേക്കയോ?
ഇതരമട്ടിലതാപമെഴുന്ന നിന്റെ-
യുതിയിലെൻകാരല്ലൈങ്കിനെ നീറിട്ടോ?

ഒ

രതി വയുമണി, മാരി! ഭവത്സമം
മുതിഗയല്ല പതിപ്രതയൈകിലും
അതിലനാമവയുവധിപാപി നിന്റെ-
സമിതിയറിഞ്ഞവരു തന്നെ വെടിഞ്ഞതാം.

ഒ

തവ യശോമരാജേധമതീരും യൻ
സുഗതനന്ന ജയിച്ചു മനിച്ചുപോയോ;
തദ്ദേശവരം തവ ഭേദത്തിക്കേഡേമാ-
ഡരനുമായു ഹരിച്ചു രണ്ടാക്കണേ.

ഒ

മലരിനാൽ ഹരനേ പ്രഹരിച്ചതിന്റെ-
പലമനംഗാ! ലഭിച്ചതുനാടുതൽ
അലഘുനീതിഭയനാലർക്കാണ്ടുമാ-
ക്കലധകാംക്ഷ വിട്ടനിത്രു മന നീ.

ഒ

പരബ്രഹ്മയമമല്ലെയുണ്ട് നീ
ഹരവശാൽ മുതിയെങ്കിനെയാണുണ്ടോ
പരക നീ രതിതൻ ദശന്മുഖം-
കരതയാൽ സുധതനെ വെടിഞ്ഞിതോ?

ഒ

ശ്വരമേധനജന്മുതമല്ലിനാൽ
തവ പരേതാ പിശാചത വന്നിതോ?
യുദ്ധമനാമകരി മദ്പിധമാരിലും-
ണ്ണവശമിങ്കിനെ ചുററി വസ്ത്രി നീ.

ഒ

സുതരം മുതി ചേക്കകയില്ല; വീ-
സിട്ടകയില്ലലിവാൽ ബത ചാപവും;
കെട്ടിയിക്കളമില്ല പറേതാ നിന്ത-
പിടിയിലെഴു ഘബന്ധനമുക്കിയും.

വുഡ

ഇതരരേഖവത്രമന്യത, ദർമ്മതി-
സ്ഥിതി, വിത്രപത്രയെന്നിവ പോക്കിട്ടം;
അതിതമ്മും, താങ്ക്കു, വെഞ്ചയ-
നിത്രകൾ നീ തവ സേവകങ്ങെക്കിട്ടം.

വുന്ന

തവ രുംസതകാണ്ട സുമങ്ങരിതാൻ
യുവമജൻ ഭവദായുധമാകിനാൻ;
ചുരയന്നുമിരുന്നുശരദ്ദേജില്ലോ
തരികിലോ ഗ്രിജഗത്രമാട്ടങ്ങിട്ടം.

വുഒ

ത്രിപ്പരേ ഹരനെന്നാവിയം ജഗത്-
തയിരെ നിന്ത ശരവഹി പദിക്കൊലാ
കതതിയിങ്ങെന ചുക്കൻ തേന്നനിര-
ചുങ്കളി തുനമന്നിർവ്വതനാം വിധി.

വുവ

പുനരഭേദതയോത്ര നിരംഗമാം
ജനമനം വിധി ലക്ഷ്യമതാക്കി, തേ;
ഘനമവൻ പവി നൽകകില്ലോ യുത-
സപനമത്രും വിഭളിച്ചിട്ടമഹിനാൽ.

വുന്ന

സുരി നിനക്കജന്നുമസായകര
തരികില്ലോ ബത നിർവ്വതന്നല്ലവൻ;
പരിമിതം ശരമഞ്ചവനേകി ജർ-
ജരിതമായതില്ലോ ഭവനത്രയം.

ന്നം

ക്രാ സുരന്ന സുരദ്ദമപഞ്ചകം
ചുരസുമങ്ങരി കൊട്ടപ്പീതു സാഭരം;
പരമൈരാന്നതിൽ നീചതയാൽ നിന-
ക്കരഞ്ഞി ധിക്കതില്ലോ തുപയില്ലയോ?

ന്നത്ര

മലരതെക്കില്ലമേററമനത്മമോ-
തലവല്ലഭത്തയന്നു ധരിച്ചുജന്ന
അലമങ്ങാം; തദേകപഭത്തിലാം-
നലസുചില്ലി, കരം രണ്ടുഞ്ഞവായിതെ.

ന്നര

ஸததவும் ஸுரவாடியிலுள்ளது—
தீருங்களை துபயால்தாங்கியும்;
உதகமாட ஸுமண்டிலொனவி—
பீதமரமனு ரெண்டுமாக்கி நீ.

ந்த

யுதாஜிங் ரெமாதூவியோனுமா—
ந்த விடாங் படுவெக்கிழதிள்க்குதும்
வை ஸஹிக்குழங்கிப்பரெனஞ்சு? நீ—
யதந்தாநது பாரின பதையுமா.

ந்த

மரன வேள்ளியெட்டத ரெந்தாகொ—
தெறமங்கணி வோகிம ஸூமாய்;
பரதீஸப்ரமாக்கிய பஷுமா
ரெவுஷாய் தவ ஸ்ரூதி கேவலம்.

ந்த

உரிதமென்றிது? நின்கென்குமா
மரனமங்கணி நிழூலமாய் பரங்;
ஸுரவிதத்தின மேனி கூவிது நீ
பரந்தாங் திவி ஜக்தநத்தூயே?

ந்த

அயிவியூதயமிக்கரைாங் ஸும—
ஸப்யங்காநதிக்கூளமெக்கிலும்
விழவங்காங் விரவிக்க துதாநதிக்க—
பவங்கங்கிம கக்கிளங்குதாங்.

ந்த

மதமுன்யங்கோயிஜங்கங்கங்
மகனி நீ மரங்கால் ஜிதங்கேக்கங்;
அதிலங்கா மகங்கங்கங்குதூஜி—
த்திதி பரங் தூவி கீர்த்திதங்காய் னிவங்.

ந்த

பரநிபீயங்கக்கி அவதங்கா
பரங் பாக்கிலுத்துதூஸுமா;
பெயக்கமங்கியிற் மேனிசெரிது யா—
தக்கமாட பூளங் கூவிது நீ.

ந்த

தூவங்காந்திஹவாத்தங்காய் தூவங்
திவடுகாந்திலுதாத்து யுக்கமாங்;
தவ மின்க் மயுவெக்கியெ என்குதுகா—
மவங்காயா மரி வெங்காத்துக்கமாய்.”

மீண்

സപരമണ്ണാധരകാംക്ഷി തഭാസ്യമീ
വരവചല്ലുകരം കേട്ടതിരുത്താട്ടം
സുരനയരച്ചായ ശ്രോഷണബാണങ്ങേ-
റരകിട്ടംപടി പാംസുലമായു് തഭാ.

മം മ

എടയമമ്മനന്നഗഡരാഹതി-
ക്കുതികലന്നതിവാക്കിലശക്തയായു്
ക്കുതിപന്നിനിയർല്ലസമസ്യയാ-
യിൽ കമ്പിച്ചു സവീജനസംയുതം.

മം ദ

“സഹജഭൈയ്യുമെടാപദി ഗ്രക്ഷനാം
സുരനിൽനിന്നായി! നിന്നന്തിൽ രക്ഷ്യമാം”

“പരമഭവരികളില്ലെപ്പൊളുക്കരിതാ;-

നരികരിതൻ ത്രണഭൈക്കിനെ ചോത്തവു നീ.”

മം ഒ

“വചനകാരിണി! ജീവിതരക്ഷതാ-
നവിതമിഴുവചല്ലു വെരുക്കേയോ?”

“ഭവതിയെൻ്റിപു ജീവിതമാറുമി-

പുംബുതെക്കിൽ മമ പ്രിയയല്ലതാൻ.”

മം ര

“അമൃതഭാസ്യിവനംഗ്രഹ ചയാൽ നമു-
ക്കമിതതാപമിതെന്തു വളരുവാൻ?”

“വിമലചപ്രകരങ്ങൾ മുത്തുംജാ-

യമങ്ങെമകിലഭത്തേഞ്ചു തപിച്ചിട്ടിട്ടം?”

മം ഓ

“ഞയി! ധരിക്കക ദൈയ്യു; മഹേതുകം
ഞയമക്കക; കാണ്റക വിധുഭയം;”

“വെയിലുമിക്കന്നതാനെനിയുന്നതീ
നയവചല്ലന്നുതിഭേദം മേ.”

മം റ

“ശ്രിചചിക്കതിന്മുഖിയതെക്കിൽ നീ-

ഇണിരിനായു് തവ ഭേദി ശ്രീക്കവൻ;”

“രവിഫലം സവി! കാഞ്ഞതുതാനിതോ
തോലി ഒരിപ്പു ഒരിപ്പിതു ജീവനം.”

മം റ

“ഞയി വിധുക്കുയസംജ്ഞ കമ്പിച്ചിട്ടം

ക്കയിൽ നിന്നക്കിയ കൗതുകിയല്ലയോ?”

“സപരമതിന്നപൊതംചിന്തനമന്തിന-
പ്രിയവചല്ലുതനത്തുമയം മു.”

മം റ

“മനസിതാൻ തവ വല്ലുങ്ങളുള്ള പാ-
പ്രകാശമെന്തിന് പിന്നാഴവിങ്കിനെ?”

“മനസിതാൻ ശരി; യല്ല പുറത്തവൻ
പുനരതാണിയ വേദമനാരതം.”

മംസ

“മദനനാൽ മണിമുത്തുകൾ പൊട്ടിയാൽ
ഹൃദയമിങ്കനലംതുതമാം തവ”

“ഹൃദിഗതൻ പതി മുരയനാകിലോ
കദനമാന്നിവളുന്ന മരിച്ചുപോം.”

മഹം

അവളിനോതാതിയുടൻ സൂര്യവഹിയാൽ
വിവരയായു് ഭവി വീണം വിശ്വോധയായു്;
സ്വമിതയാധവരി ഭർഷടമാം ഹൃദാ-
ഗ്രായലവപ്പും ദൈയങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടും?

മഹമ

ക്ഷവള്ളംബു മിവരുതു തളിച്ചു; മ-
രോദവരി തണ്ണലും മാരാട ചേത്തുടൻ;
ക്ഷവരിതാൻ ഹൃദി വീണി മുരയ്ക്കു; പി-
നോദവരി മെരുംബലറിഞ്ഞു മിമോജകം.

മഹര

മുഡലശീതളുമബ്ജവിസങ്കരം, ന-
ല്ലുക്കമെന്നിവകൊണ്ട സവീജനം
തളവിതം ചരിവരുകൾ ചെയ്യയാൽ
സുഭതി തെള്ള സചേതനയായു് കുമാരി.

മഹമ

“അയി! കലേ! ശപസനസ്ഥിതി നോക്ക നീ

“യിമയിള്ളക്കമെന്തോക്ക നീ ചലേ!

“അറിക ചുണ്ണിള്ളക്കന്നതു ശ്രൂനകേ!

“പരവതെന്തിവരി കല്ലുലതേ! തുണം.

മഹര

“മുലകൾ മുട്ടക ചായമതേ! പരം

“തലയഴിഞ്ഞതു കെട്ടക കേരിനി!

“ജലയരക്കരം തരംഗിണി! കള്ളിൽനി-
നലമകരുക”യെന്നാവരോതിനാർ.

മഹമ

വള്ളമാളികൾതന്ത്രപരിജ്ഞാക്ഷിയാൽ

കളുകളും പരമുത്തിതമായു് തഡാ

അലമരിഞ്ഞിതു ഭീമഗ്രൂപൻ സുതാ-
നിലായമാലയമാന്ന സസംഭ്രമം,

മഹമ

കന്നും പുരിലാരാത്രിവതിനു വിഭിന്ന-

ദിപ്പുകൾ നിന്റേങ്ങാശങ്ങൾവാം

നന്നായും കണ്ണാഡിപ്പക്കം സച്ചിവന്മാരുടെ
പ്രവന്നാദേവമാരി

“യന്നും തമൻ! കേരളം, നൽസുന്നുതചുരക്കവഗാൽ
തന്നിംബാനം ഗ്രഹിച്ചു-

നെന്നാലിത്താപഗാൽത്തിക്കിനി നൃംബമൊഴി-

ചീപ്പ് മരോന്നമിച്ചേപ്പാർ.”

മഹ

ആ രണ്ടുപേരുക്കുമൊരുക്കിയിരിക്കുന്ന—

കാരം കമ്പിച്ചു മൊഴി തന്മിൽ വിജലുമത്രേ;

ആ മൂശാറ്റിയിലകിഷ്ടശതം നിനച്ചു

നീരം രൂപേദ്രൂപിയു കേടുതുമില്ല തെള്ളും.

മഹവ

വടിവിലമാ വിശയാദവ്യാധിപിഹാഖാന്തി—

ട്ടടിമലരിണ കുപ്പും പുതിയൈബീഡ്യരേന്തു

കുട്ടരമംകാത്തിപ്പുറുതൈനോത്തു ധീമാൻ;

പാടമതികരം ധരിപ്പു ശൈലുമന്നുംശയത്തെ. മഹൻ

പ്രിയം കുലക്കമാപ്പിതാവവവനതാസ്യരാം പുതിയൈ

സപയം മിവമുയർത്തി “നീ പീലിപ്പ ദിനങ്ങൾ തന്നുള്ളിലായും

സപയംവരമതിൽ ഗ്രണം തികയുമിഷ്ടനാം കാന്തനോ—

യത്തമിനി ചേരു”മെന്നാൽജീ വീണുമാനിസ്തിനെ. മഹം

തങ്ങ രൂപതി ചൊന്നാൻ പുതിതനാളിമാരോ—

ടിം “മരിയവസന്തം തന്നിലെപ്പു കരിപ്പോലും

മുളവതനവിലോത്താലീട്ടുശക്കണ്ണുതുല്യാ—

ത്തിമതിനച്ചിതം മേര ചെങ്കു മുന്തുഷ്ഠനന്നായും.

മഹം

കതിപയദിവസത്താൽ നിങ്ങളെന്തുംതും ഇരിക്കാം

സതിയിവരു കരത്തിട്ടം കാന്തനെന്നതാണ് വരിക്കം

അതിനു ചടവു നീക്കി തപാട്ടുശ്രദ്ധുമവംകം—

ലധികരച്ചി ലഭിക്കാൻ തക്കവണ്ണം അനിപ്പിന്.” മഹര

എവം ചൊല്ലുമിള്ളാധിപൻ സുതയെണ്ടാ

ഗ്രീഹേതു മിണ്ണാഞ്ഞത്രും

ഹാ വന്നോരുവും വിളർത്തു പലതും

കാഴുമാത്രമെന്നുണ്ടത്തും

ஈவத்தினங்குப்பூசுத்தைப்போலிசும்—

லாலிலூபிவைத் தூங்கும்—

ஊவு பாத்திமேஜுமிஹா ஆளையறு

குரீயும் பால் ஜதகிளாந்.

மார்க

தாதாந் குரீமீரஸங்ஜதாந் குவிகுலமக்கீ—

மாலி, மாலூபேவி

மாதா, குரீமங்கேதத்தைகுத்தபைவன்

ஸாஞ்சுளைதீகுரியாதமா

ஸ்தீதம் தத்தெஸமத்து பாஞ்சுபுகரளைஸரைஜு—

வஸமாமிலுபையை

ஓராதிஷ்டிசுத செல்மீவிரஹாதி கிவு—

தீதித்திதாஞ்சுத்துஸ்ரீராம்.

மார்க

(காலங் ஸத்தா.கந்திமீ)

ஒரளும் ஸ்ரீராம்.

நாவரமாட தத்ஸப்பயங்வரத்தி—

நாநாயைராவுமாந்தி தீஷ்வேஷாரம்

ஸுநாயாதியிலிழுக்கங்காத்திக்

ஸுநாமொடா முநி நாநாவுக்காத்தி.

ம

நாவர ஸமமளைத்து பாத்தா—

நாவிராபக்ஷாத்து சிதுமலூ;

தீவங்குத மூங்கி நாநாவுக்கா

ஶிவா ஶிவா விழுதமங்குமித்து வங்கிக்.

ஏ

ஸுநாக்காவால் ஸமங்குமித்து—

நாநாவிமாநவிமீநமா நக்கூபிக்

பாநாபகரளைத்திலை; ஸ்ரீஷ்வீதேஷ் எ

பாநமவிலுங்கதி தாந்தப்பூபிகங்காத்தாந்,

நட.

സുരപുരികളിൽവച്ചുമുലനാനാ—
സഹസ്രിമാനമതിങ്കമിച്ച യോഗി
ചരണനതർ വിമാനനാമർ തനാ—
ചരണയിലന്നതിമിതപമാന്തില്ല.

ര

തപനനമ മനീസ്രതാപനത്തിൽ
സദയമെന്നുകൾ മഹാസ്തനമുലം
അപരമിനനമല്ലിലിന്തുല്ലോ
സഹി തപിച്ചതുമില്ല തനമല്ലാൽ.

ഉ

അങ്ങനുമ കരണ്ടും പ്രിജേന്റ്—
നായളി പരാബേം; ആ പ്രിജേന്റുന്നേം
അങ്ങനുമരളീ കരണ്ടുംതാൻ
പരിഭവേം; ആർ സപരുതം ക്രജികയില്ല?

നൃ

തകയഹക്കയപീം,മാബു പാല്ലും,
സ്ത്രീക്കുതരക്കുതമാർജ്ജു,മതയല്ല
സഹസ്രിജമധുമാധുപക്കമേവേം
സുരനി സത്തുതി യോഗികരിക്ക ചെയ്തു.

ഒ

അപരമവനഗാധമംബരാനം
സഹി കടനാമേരന്റേഗഹമാന്സ്;
അപരിമിതഭവാംബുരാശി ലംഖി—
ചുപരി ചരം പദമാന്ത്രയോഗിപോലെ.

വ

സുരവരനവനേ വിധിയ്ക്ക പൂജാ—
വരണകര ചെയ്യുമ സല്ലിച്ചിത്തി;
ഭരിതമെനമാണു യാവഭർഹം—
വരണ,മതാന്ത്രന തന്റുണ്ണതിനല്ല.

നൂ

ഉടനവലവിഭേദിയലിതന്റേ—
രകയ മനീസ്രനയാഭരിച്ച പിനെ;
പട്ടണബുധസംഗി പഠനതാൻ
സ്ത്രീമവനോ പ്രിജനാക്ക പൂജ്യനല്ല?

മു

ഉരകലിതസപത്രമിന്റേണ്ണല്ലാം
ഗ്രാവിനൈയാന്സ് സുരദ്ധമദരി നനായു
ഉരവിട്ടമതിഭാനരീതിയാൽതാൻ
ബൈക്കുമാരത പൂണിതെന്നരാഞ്ചു.

മു

പരജനകമനങ്ങൾ നിത്തി പിന്ന-
സ്ഥിരപ്പി നാരദനോടിവണ്ണമൊതി;
“പരവുമഹരവും പലേ കമയ്യോ—
കരമതുതാനിധ ബന്ധുമയേശാഗം.”

മര

പല കമകക പരഞ്ഞേക്കെട്ട് കഴത്തു—
ഹലമൊട്ട് ചെയ്തിട്ടും പ്രസംഗമല്ല
അരചരിധ ചിരാൽ വരാത്തതെന്നെന്ന്—
നാമറിവാനൊരു ചോല്ലുമിട്ട് ശങ്കൻ.

മര

“വള്ളരെ വിരളമോ നഘ്രേവംശ—
അജ്ഞിലിധ പീരകരിസ്തിയിപ്പോരം
വിളവിലതു പരപ്രഖാരമേറി—
ടിളയിലതിക്കുതമാപതിപ്പുതരു.

മര

ക്ഷിതിവിള്ളതി ഗ്രാതപഴുലുല്പാ—
യതിയിലതീവ വിശോധി തന്മാരിരം
പ്രതിഭിനമക്രമുലമായു മോഹി—
ചുതിമിച്ചം മമ വീരരാന്നിട്ടിനു.

മര

അതിമികളുവരിനു സാഭിശാപം
പ്രതിസംബന്ധം മമ വന്നിട്ടന്നതില്ല;
അതിക്രമബന്ധിതെന്ന് വയറുപോക്കാ—
നാതിന്തകം സപവിത്രി നില്ലുമല്ലോ?

മന്ത്ര

നിയതനിജവിത്രി പൂവ്പുണ്ണ—
വൃയദവമോക്കിലവനത്മദേതുതനു;
സപയമതിനു സുപാത്രപാണിഭാന—
ക്രിയയിധ ശാന്തിയതാഗമോക്തമന്ത്രേ.

മര

മനസി മമ തഭ്യതമായ ശകാ—
ജനകമഹാശ്വമകരി നീ മഹാത്മൻ!
പരക വഴിയതാ ശ്രതിയും ചേതം
സൂരജാലമംഡണസുക്തമായുവരട്ട്.”

മവ

ശതമബനവനവനേവമോതിയേകാ—
ഗ്രതഭയാട്ട തർജ്ജിനയം വെളിപ്പേട്ടതി
സുതരസമുച്ചിതനു മുവരു നോക്കി—
സ്ത്രീ നിലയായും മിഴി പത്രംനുരുക്കാണ്ടിം.

മന്ത്ര

അന്വമരിയ പാകംഗസന്തപ്ത
വിനയവിപാകവിശ്വാസ്യിത്യനാറിണ്ടു
മനിവരന്തവഹംഗം മുഖത്താൽ.
മനസി സവിന്ദിതങ്ങോതി സന്ധിതമഞ്ചുണ്ട്.

൧.०

“ക്രതുഗതകുതമം ഭവത്സ്തു ഭക്തിയു
ഫലമയ്ക്കുതിയിലാപ്പരിതുമെത്തു,
അറിയുമവന ഫേലയൈക്കിലാതും-
ദരകരമാം തവ ഭിഖവലജ്ജമെന്നാൽ.

൧.१

അനവമമയി നിന്നവിക്രതിജ്യാതാ-
നയത്തു നിന്ന വിനയം ഷുലത്തിട്ടണ;
അന്വമതളിച്ചം പ്രമാണസാക്ഷം-
ഭന്നവമെക്കിലതാങ വിശ്വസിക്കാം?

൧.२

സ്വയമതത്രഭരംഭരിതപരതേമാ-
ച്യമിവനാശക്കയതിപ്രധിനമാക്ഷം
നിയതമിതി പുരഞ്ഞമജ്ജിഥം ക-
ണിയലിന നിന്നാക്രമ്യിതാനഭാരം.

൧.३

പ്രതിമധുരമാം ഭവത്സ്തുഭവ-
പ്രതിപരവരയാൽ വിലക്ഷനായും എന്നാൽ
സൗത്തിവരി അവാൻ സുരാലയം കാ-
നതുതകസമഭക്ഷണിക്ക നീണ്ടാർ.

൧.४

അടരിലുടൽ മരിന്തു വാന്ന് ഫേശം-
ക്കാലിൽ നന്നാഞ്ചാലുരംഗരു വാനിൽ
സൃഷ്ടമരഹർ വരംന്നു യേതു കേരക്കണ-
ത്തെവു ജഗല്ലവമേഖവാത്തയഞ്ചതു.

൧.५

രതിപതിവിജയാന്ത്രംകായും ഹിംഗം-
ക്കിതിപതിഭീമകമാതിനാൻ ജയിപ്പും;
ക്കിതിതിലകമന്നല്ലരനുമേകും
സതിയവളോ ശമയൻി പോതണ്കാണ്ടം.

൧.६

പ്രതിനിശിഷ്ടമപ്പുവയുവന്നാനീ-
യതിനവള്ളാപ്പുകമരയും ഭവിച്ചിണാനീം
അതിസൃഷ്ടതനിയാണഭാക്കമക-
ക്കിതിക്കയുവശവിശനയാഗ്രഹിച്ചിരിപ്പും.

൧.७

ചൊടികൾ തവ ചല്ലിച്ചതി യഥാവാ-
യന്നനിൽ ചൊയ്യുവതിനാഗ്രഹിയ്ക്കേക്കാണോ?
ഇടയിൽ മൊഴി തട്ടത്തിട്ടനിതോ, തത്ത്-
സ്വീച്ഛയിലെതിനല്ലത്, ഞാൻ കമിക്കാം.

രവ

അണ്ണതരമവരുതന്നമന്ത്രിലേ ഗ്രീ-
ഗ്രഹയിലുറങ്കിട്ടുക്കമാരസിംഹം
അണ്ണവിലുഠണ്ണവായ ദേഹിയീയ്ക്കും
നിജപദ്ധസീമവശാലദ്വാരമത്രേ.

രം

വിരഹവിധുരമാം വച്ചുപ്പുകൊണ്ടാ-
നുരുത്തവേദന കാട്ടുക്കമാരീ
വരനൊട്ട് വിധിപ്പോൽ സ്വന്നവരത്തിൽ
പരമിന്നി ചേരണമെന്നരാജു താതൻ.

രൂപ

ക്ഷണമമ വിധിതാൻ രൂപലുജാകാ
രണമതിനംഗജലുതനാജത നൽകി
ക്ഷണമതാസരിച്ചു മനമാത്രും-
രണമവരിനു വിശ്വാപമം രൂപിച്ചു!

രൂപ

രുണഗണമതുതാൻ വിശ്വാശണം താൻ
പ്രണയമവരുക്കിതിലേതിലാണ്ടിക്കൽ
കണ്വമൊയ വിശ്വാശമുള്ളു പാരിൽ
കണവനവൻ നിയതം പുമത്തുമത്രേ.

രൂപ

ഗിരുതയവരു വെടിഞ്ഞതനാഡ തുടക്കി-
പേംഗ്രൈതരയശ്വരനമാൻ രാജക്കത്തിൽ
സമീക്ഷയും മുന്നയാണിവേശമേന്തി-
ക്കമുമണ്ണൻ പ്രതിഘമസ്തുപിച്ചു.

രൂപ

ഭവതിമിപദ്ധതിലേവാക്കംപ്പു-
ധവരവരാഡ വെടിഞ്ഞ മന വാഴ്ച്ചു;
ഭിവിജപുരിയിലും രൂപക്ക് ഭീമോ-
തഭവയിലുമാശയിലന്തരം മഹത്താം.

രൂപ

അരച്ചർ ഭവി പരസ്യരം തദാശാ-
പരരക്കർച്ചെപ്പുതു കാണ്ണതില്ലേക്കോ ഞാൻ;
വിരസതയതിലുണ്ട് തന്നിമിത്തം
സ്വരവരി യുലസുവാത്മമിഞ്ചുവന്നോൻ.

രൂപ

അരികലധനാം ദിവാനനാടേല്ലോ—
സൗഖ്യവന്മില്ലതു ഞാനറിഞ്ചിടന്ന;
വിഷയരസനിശ്ചകമാ വിവേക-
വ്യയകരമെങ്കിലുമോതിട്ടനിൽക്കേം.”

നം

സുരക്ഷയിവരുന്നവമോതിട്ടനോടു
പ്രദരാഥ വിട്ടിതു മഴനുള്ള ശന്തൻ;
ചെരിയവരക്കും മുറയ്ക്കരയ്ക്കും
വരമൊഴി ശോഭനമുത്തേരാത്തരം താൻ.

നം

“സ്വപ്നരണ്മാശ്വാന്സ് മത്കന്നിഷ്ടൻ
ഉന്നമജനിള്ളുവെങ്കി യുംബീതി?
അമുമിതർഹിപ്പയത്തിജാക്കമന്നും—
ഉന്നമുവമാന്സ് മമവ്യമം സ്വപ്പിഷ്ടു.

നം

അലക്കവിതമവന്ന് വിശ്വപ്രത്യേ-
കലനയിൽ വന്നിതു ഏജ്മിനിപ്പത്പരമാണ
സുരക്കയ എവിനുമാസമാണ് ത്രീ-
ഹരി മര വജ്രമവൻ നിരത്തുമാക്കി.”

നം

വിനയനിധി മഞ്ചുരുംനവരമല്ലോ—
മനിവരനേംഡകരിക ചതു നിന്തിയപ്പേരും
ഖനമൊയ കുട്ടവിഷ്ടീകരാപ്പുമല്ല—
സ്വന്മുഖി തെരന്നുമൊരുവമോതി വീണ്ടും.

നം

അവനിഗതനക്കം സുരാല്പരാഡേയം—
ശ്വനജസംഗരമോത്തു എഴുന്നല്ല;
ശിവമുപഗതനാമിനിക്ക പാർത്തം—
ലവയിലെഴും രണ്ട് വിന്തങ്ങും ഭരണ്ടം.

നം

ധരയിലിനിയണണ്ണതിടാൻ നീയോഹം
തരികാ അംഗനുമിന്ന കണ്ണവഴ്ല്ലാ;
പരിചിനോഭവിക്കപ്പരപ്പും ത്രു-
പരിപ്പും വേരപ്പുതിയ മത്സരിക്കയില്ലോ?”

നം

അരക്കളി മനിക്കിവണ്ണമിന്റു നീതി—
അംഗത്വക സത്വരമുത്തനിനിന്തി അഭ്യർ-
ത്ഥരസമുംവൻ തടക്കിലുംതാൻ
മരഭയിരാത്തനയാത്രെചുള്ളിതൊപ്പും.

നം

എന്തെവിത്രേമവക്കാസപരിച്ചു—
മനിയമു പഠ്യുന്നും പ്രതിശുപ്രകിച്ചു;
സ്വയമ്മതിൽ നിജപ്രക്ഷമൊട്ടകുട്ടി—
ലവനിഹ പഠ്യപ്രക്ഷുദ്ധേഡിക്കുന്ന്.

ര'ര

മെന്നുമ ഹരിയും വജ്രവധി—
സ്ഥിതി ചിരുമാൻ കുത്തിനന്മായും താൻ
അതിചുഭുമയന്തിത്തന്ത്രാശാം—
ബുദ്ധികരപീഡനമാം മരനു ചൊന്നുണ്ട്.

ര'ര

വലരിപുപുരവെള്ളും തന്മഹംസ്യു—
തലമത്രതാൻ സ്വരനേയമാത്രയില്ല!
അതുവഴി മുത്രവെള്ളംസ്വനായും—
പടിയനവനാന്ന വിക്രിശയെനു തുനം.

ര'ന

ശതമവനതിനീചമന്നുനാരി—
മുത്രസനാവുകയാൽപ്പുംലോമപുത്രി
നത്രുവഗതിയാൽ സ്വപ്നമാനമത്ര—
നാതമിഹ പോയും ദ്രഘമെനു തോന്നുഡേകി.

ര'ര

വലഹരനെഴുങ്ങേന്നു നിന്നിട്ടേബാറി
കലുഷിതവള്ളുമിയനു ദംഭതാനം;
മലിനമതു താളജപലം എഡൈ—
സ്ഥലമഴക്കുടങ്ങിച്ചും ശാന്തവെന്നുണ്ട്.

ര'വ

“അമരികളിവർത്തനസപജ്ജീവിതം താ—
നസുവമസുവുയമാണും യുക്തമോത്താൻ
അസഹമതി ശ്രൂതാചിയും സുഖിർഘം—
ശ്രസിതമൊട്ട്”വമനക്ഷരം കമ്പിച്ചും.

ര'ന

സരസമമ വിലോഡമായ വെഞ്ഞു—
മരമതു ഒരുക്കുകൾ കരകി വീണിയങ്ങപ്പും
വിരവിലഭിച്ചപ്രതിക്കയേരു “സ്വപ്നവാദം
വരു”മിതിലെനു തിണ്ടലാത്തമാവു ചെന്നും.

ര'ഓ

മതിയിലെഴുമുള്ളപറ്റു മറയ്ക്കുന്ന്
കൊതിയെണ്ട മെനക തുപ്പുംപും ചെയ്യും;
അതു കരുപ്പിനെന നീറ്റുവാൻ ഉപാതിശ്രീ—
ചിന ചെള്ളിതുകുംഭടിമുഖും ഭേദിച്ചു തുനം,

ര'ഫ

ഉലകിനെ മുഴവൻ തൃണാൽ ജയിക്കം
നിലയെഴുർത്തിന്റെപുസ്തിനാൽ താൻ
അലമവലതയാൽ സുരേന്ദ്രരാഹാ—
വസിതി കരിപ്പതിനുള്ള കരി നംടി.

ഒരു

ക്രവളിതറിവാനൊരുത്തിങ്ങാടാ—
യരളി മഹേന്ദ്രനമെടു കേട്ടിരിക്കു
“തുഞ്ചു ശതമബി കാഞ്ചപ്പെൻറു പുതുൻ
ക്രതുക കാഞ്ചപിരൈദ്ധമിച്ചിടന്.”

ഒരു

സ്വതന്ത്രചിമം കലന്റെ ചോന്നാ—
ഖിതരയോടിന്റുസമീപമാനുംതനി
“സുതനി നരനിരീക്ഷയും വെരുക്കം
സതി! അവ സാത്മതൃണാള്ളി തെള്ളുമിണ്ണേ?”

ഒരു

ഹരിഭയിപ്പർ കുഞ്ഞൻ, പാണി, കാലൻ
ഹരിയെ സൗലിപ്പർ പിന്തുടന്തിപ്പോരം;
ക്രവഴിയോരവൻ തെളിഞ്ഞവിട്ടാൽ
പുരക്കയണ്ണവന്തിട്ടവോൻ വിലപ്പേട്ടകാത്തോൻ.

ഒരു

പരമവർ പലങ്ങം ദമസപസാവിൻ—
കരഡ കവരാൻ പിതുള്ള ക്രതിമാരേ;
അരചന പില കാഴ്ച സവൃംഭാവാ—
ലരയവതിനേന്ന മീശാലയച്ചു ഗ്രൂം.

ഒന്ന്

വിശ്വയതമധുനാ ദിവം വെടിണ്ണി—
ട്ടവനിയെയിങ്കുന്നാതരായോ വിചിത്രം;
ഗ്രിവമിതമവാ നിത്രുംമല്ലുരി—
പ്രിയമെതിലാണ്ണതു തനെയാണി നാകം.

ഒരു

അംകടയ രട്ടാൾപസംഘമാനും—
വഴിയവർ പാണ്ണരു ജവേന ഭ്രവിലെത്തി
ഉഴരിയമ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോരം
വഴിയിലോരോച്ചുയക്കു കേടു നന്നായോ.

ഒരു

കടക്കിനീനു, മിതപ്പേശാജമെന്നും—
തമതിലോത്തുംലുന്നതിനു മുഖായോ
പട്ടവമതു കേടുമാതുയിൽത്താ—
ഈഞ്ഞൊരു തേരിക്കത്തിൽ വന്ന കണ്ണി.

ഒന്ന്

- ഹയഹ്രദയവിഭശനായും വിനോദം-
പ്രിയമൊട്ട് സൃതി വിത്രുമം കൊട്ടത്തും
നയനരസകരൾ റമാസ്മനീയാരം
നിയതമുടകൾ നഷ്ടനെന്ന നിർബന്ധയിച്ചു. ന്യൂ
- വയസ്സാന്നമ മരുന്നാജണ്ണമാം നഷ്ടൻതൻ-
തജണാത കണ്ട വധിച്ചു ജായ്യുമേററം;
പരമിതുവിതമല്ലേയോ പ്രഭ്രതാ-
ത്തുതരസനിയുലനാം ജഘനശനോത്താൽ. ന്യൂ
- നഷ്ടപ്രസൂഖതപ്രമോത്ത് ഓസപ്രതി-
കലഭവനാം യമനം വിവർബന്ധനായി;
അവനെനയത്രുനിമിത്തമിന്നമല്ലോ-
വയമുരചേഴ്ചു വയസ്സ് കാലനെന്നായും. ന്യൂ
- അനന്ദനമ നഷ്ടനെൻ്റെ സ്വഭഗത്തി-
യന്മാമദേതാത്തതിതാപമാന്റെ താനേ;
അനന്ദത്തിരം താപകർത്തിയല്ലോ-
കിലുഭന്ദതപ്രമതിനു ഫേതുതനേ. ന്യൂ
- അലർഡരനെനയമത്തിട്ടം നഷ്ടത്തി-
നിലയത്രു കൗണ്ഠികനക്ഷിലക്ഷ്യമാക്കി;
അലർഡു നിജവപ്പെല്ലേശ്വരമീക്ഷി-
ചുലമിഹ കൗണ്ഠികനെന്നതാൻ നിന്നുച്ചു. ന്യൂ
- നിജപമസ്വഭഗതപസദ്ധരണങ്ങളുണ്ടു്-
പ്രൂഢാജീളതയും പുണ്ണം നഷ്ടപ്രമാന്നിതെന്നായും
കരതിയവർ മനസ്സു വിസ്തൃതയ്ക്കി-
നാതിളകയാൽ പ്രഭവിച്ചതില്ലതികയ്ക്ക. ന്യൂ
- സുരവരവവർ മുൻപു കേട്ടപോത്താൻ
സുഖവിരസംഗ്രഹത്രുപദാർശി കണ്ടു്
നരപതി നഷ്ടനീ മഹാനാഭാവൻ
സ്ഥിരമിതി തശ്മിലുരച്ചു മനമനം. ന്യൂ
- വരണ്ണസമയവും നഷ്ടനെൻ്റെ ദിവ്യാ-
ഭരണസുഖവിശേഷവും പ്രകാമം
വിരവിനോട് വിഭർഭ്രൂവിലെത്തും
സുരമദ്ദമാ തുമ്മെമനവക്ക് തന്താനി, ന്യൂ

യമ,വഞ്ചണ,ശ്രദ്ധാശ്രാജജഗത്തിലും—
ബന്ത കബുകി മുഖദശർ, സംഗമത്താൽ
കത്തുകിത,ചപലത്ത്,കിറുത്താവു—
സ്ഥിതിയിവ പുണിഭാജ്ഞിലോന്തു ഗ്രഹം.

ന്റു

“നൃത്തനെയിവരം വരിയ്ക്കില്ലോ വരിയ്ക്കാ—
യ്ക്കില്ലമിങ്കട്ടിഡിമുള്ളില്ലും;
നൃത്തംമരിയായ്ക്കിൽ മുഖത്താൻ, തത്ത്—
കലനഫിലബന്ധപരിഗ്രഹം നിഷ്ഠിലും.

ന്റു

മദ്യികമവനിറുണ്ണാജാജ്ഞിലേണം—
നിഭമരിയായ്ക്കിൽ വരിയ്ക്കില്ലപൂശേന;—
ഈരുവിധമഛിം നശ്രദ്ധേനക്കാ—
ഇധികതയെങ്കിനെന്താൻ ഗ്രഹിക്കുമെന്നിൽ.

ഒ

നൃത്തനെയിവരം വരിയ്ക്കിലേക്കിൽ നാണി—
ചുലമഹമെങ്കിനെ മേൽ പുറത്തിറങ്കും?
നിപയനമതിലും പ്രിയാമുവം ഞീ—
കലുഷിതനെങ്കിനെ നോക്കിട്ടും കല്ലും!”

എ

ഈരുവിധമവർ മുഖത്തിലോന്തി—
ടക്കപൊഴുതാതുവിദ്യയെബാധമന്ത്രേ
ശതമബനെനയാഴിച്ചു വിശ്വരാകം
ബുധരവർ തമ്മിൽ മുഖത്തു നോക്കിനിന്ന.

എ

വത്തിവിൽ വിത്തെഴും സുശ്രദ്ധേനന്തു—
സിതിലിനി ചെറുവത്തെന്നിണ്ണിടാക്കു
പാതരമനഗർത്താൽമുഖാജ്ഞിക്കി—
ശ്രതികപടാൽ നൃത്തനോടിവണ്ണേമോതി.

ഒ

“ഭേദികമബിലവും ഭജിക്കുവോൻ നീ
ധ്യവമിധ നെന്നഷയെന്നു തോന്തിട്ടും
തന്ത്രച്ചി തവ കാണു തോൻ; മദർലും—
സനമിയലും പ്രിയവീരസേനനെനാപ്പും.

എ

തപഢപഗമമിതെങ്കി? ഓച്ചാലുംന്തി—
നിഭമിധ, മദ്ദഗതി ധന്മാനെന്നയില്ലപൂശി
അരു ഫലമുടനേക്കവാനിടയ്ക്കീ—
ജ്വാഡി പുനരാഗതന്മുഖേയാ ഭവാനി,

രഭ

മഹിഷരമനിവൻ കുതാങ്ങു; നീയാരം
മഹിതണിവാവലിലീംനാത്രയാഥൻ
മഹിമരയഴുമിവൻ ജലേശനീ താൻ
മഹിയവാ വാസവനീവിധം ധരിയും!

സ്രൂ

അറിയുക ഫലിതാത്മ്; മിനിരക്കാ—
നരിമയിൽ നിന്റെപദമാനം തങ്ങളിപ്പോരം
പെരുവഴിയിലെഴും തള്ളപ്പുതീതി—
ചുരുക്ക ഭവാനടനാകയും കമ്മിക്കാം.”

ഒന്ന്

ശതമവനവനേവമോതി മരനം
യുത്രസമാന്തരളിലെ പിനൊതേനാം;
ഇതില്ലെന്നു വിചിത്രമെന്തു? വാവ—
സ്വീകരിക്കുന്നവനാലുമേ നിന്നും.

വൈ

പ്രിയകരമവനത്തിസംജ്ഞയാൽ കോഡം—
മയിരണ്ണിമെരുംബു തയ്യപദാച്ചന്നും
പ്രിയകസുമസമം മുണ്ടാമാവാൽ
സപ്രയുപസംഗതമാക്കിനാൻ സപദേഹം.

ഒൻ

ബിഗയിപരിവരാലുല്ലുമെന്താ—
വക മഹിതാത്മമതെന്നുവരുതിലുണ്ടാ?
അകമലരിലവൻ ചിരാലിവള്ളും
പുതുതവിരോധമിതോന്ത്ര സംശയിച്ചു.

വും

“തുലകിൽ വെറുമശേഷയാചകക്കം
സുലമ്പിരന്നതു ജീവിതാനെമാറ്റു;
നലമൊദമരംജയാചകനാ—
നലമിധ നയകി മനസ്സു തുള്ളി നേട്ടം?

വുച്ച

പ്രഭി മര യനജീവിതങ്ങളുക്കാ—
ഇധികതയാന്തിര ദേശിതാൻ വസിയും;
പുമിപിയുമവരുതൻ കലാംശമർഹി—
പുതിനെള്ളുതല്ലുവരച്ചിത്രധീനയിപ്പോരം.

വുരു

ആവാക്കുന്നതിലാജമക്കിനേ താ—
നരിയു, മരാവിതമാണു ഭേദമോത്താൽ
അറിക്കിലുമലമത്തിവാങ്ങ യാവോതാ—
വയിക്കു കാക്കുമാരനെന്നു നിന്നുന്തു?

വുന്ന

പ്രിയവചന, മലച്ചീ, ലേരെയാചി—
ചീയലുമവജ്ഞയിവള്ളുമാന്നമാന്തം
രൈപൊഴുതഗതതിയ്യേ ഭാനമേകം
ചുരുക്കെന്തും ഭരിതം നിവാസുമല്ല.

വര

വിതരണപട്ടവാ പ്രദേശമാന്നി—
ടുമ ജലമത്വിജന്തനിനേകിട്ടും;
വിഹാലത കരതിബുദ്ധേനു രൂർക്കു—
ചുപ്പുതിയേൽക്കംവനിതശ്ശയം താൻ.

വര

തുണിസമമരതത്മാതുമത്വി—
പ്രവനിധ ജീവനവും പ്രദേശമനായു
ക്കവച്ചുഭക്തായി വാഗ്പിലാസ—
പ്രഭവത്തുനിതു ഭാനസന്ധിഭായം.

വന്ന

മലനിവഹവിഗർഹ്യമംബുജം ശ്രീ—
നിലയനമല്ല; തിനാലഭിജന്തനെന്നും
അലമതിന്യിവാസമാക്കണും നി—
മ്മലമിധ യാവകപാണിപക്ഷജത്തെ.

വര

കൃപണായിരോടാലുന്നത്തയാഗി—
ചുപരനൊരിക്കലുമത്വമേതുമേകാ;
അതിലധികവിചിത്രമോ? മരിച്ചീ—
ടിലുമതുമനവനേകക്കില്ല തുനം.

വവ

പ്രഭജനജനനം വന്നിയക്കു—
ക്കണ്ണിമതപൂരകമായുവരായ്യിലഭ്രഞ്ഞാ!
അവനിധ യരണിയ്യേ ഭാരം,—അല്ലോ
ഭവി പരമാഴികര മാമരങ്ങൾ കന്നും.

വൻ

ജഗതി പരമഭാരതേ നിശ്ചയി—
ചുകലുഷമനൊടിരക്കമീ മഹാഭാർ,
മികവിൽ മമ തങ്ങ യശസ്സിനൊപ്പും
പകരമിവക്കിന്നിയെന്തും താൻ കൊടുപ്പു?

നം

മുതിസമയമഭോഡനം വെടിഞ്ഞതി—
ഉജനമണ്ണയുന്ന പരത്തിഫേലകനായും താൻ
ഇതി ചൂഡി കനിഖാന്ന തലനും പി—
നന്നതിഹിതൻ പരലോകമാനയിപ്പു.

ന്മ

ഈ ഭവി പുനരോന്ന് വാങ്ങി വാനിൽ
ശതമാത്രം നീജ യാഹകായമല്ലെന്ന്
പരഭവി സുത്രത്തോളാൽ കസീദം
നിരവധിയാക്കി ലഭിപ്പു സാധുലോകം.”

എ

അഭിമതമൊട്ട് യാഹകക്ക് ലഭ്യം
പ്രഭുവിഭാഗം തെളിവാന്ന് കണ്ട് മോഞ്ചാൽ
മതവുമമരരോടിവണ്ണമല്ലെന്ന്
കരളിൽ നിന്നചുവന്നീവിധം കമ്പിച്ചാൻ.

എ

“അംഗമാ! ജനകജന്മപ്രേരണമങ്ങി—
ഔഹി ജനങ്ങേഫുമിതനാജം യമാത്മം;
അമൃതമയഭവപ്രസ്തു കണ്ടി—
മമ നയനങ്ങൾ സുധാശ്വീയിൽ കളിപ്പു.
നയനപമമഞ്ഞാത്തേ നിങ്ങളേത്തൽ—
പ്രിയപ്പലമെങ്കു? മമാല്ലപ്പുണ്ണുമെങ്കോ?
നിയതമരു ഫലിപ്പുതേവമസ്തു—
പ്രയത്പരാതനപ്പുണ്ണുമോ ജയിപ്പു.

എ

സകലസഹനസദ്ഗുരുതോത്മകമം.
സഭവനിശ്വേതരയേ പ്രതിജ്ഞവെള്ളു
സപയമടിമലർക്കാണ്ട് നിങ്ങൾ തൽപ്പു—
ജനവിധി സന്റുതി ഹന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

എന്ന

ഉയിൻവരെയുമതല്ലതിൽപ്പരബ്രഹ്മാൻ
ഭവഭിവാഞ്ചിതമെങ്കിലീ റവാലൻ
അഭിമലരതുക്കാണ്ട് പൂജ ചെയ്താം
സീച്ഛടമരകീഴുദിവസ്തു ചിന്നായുണ്ടോ?”

എ

അതിവിനയമിയനിവണ്ണമല്ലോ
ക്ഷിതിവതി വിതവിശകമോതിയപ്പോരി
അധികവിഷമമാ വലാരി കാഞ്ഞാം—
പധിരുത ചൊന്നിതു വകുംാവമോടു.

എ

“സുരിവർ സുമതേ! ദമസപസാവിന്—
വരണ്മാഹം പരമാനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്;
സുരഭയമക്കലക്കൂത്തു കാമം
സുരജയി നീയിം മുത്തുമാഹരിക്ക,

എൻ

അവനിപട്ട പലതണ്ട ഭ്രവിലെന്നാ—
ലവർ കിണറാണ വോൻ മഹാസമിദ്ധം;
ബിവി പല വടിവിൽ ഗ്രഹങ്ങളില്ലോ?
മിവസകരനാതിവേതാരത്തെനാക്കം?

മും

സകലവുമരിയുന്ന തൈങ്ങളാഴം
സരസമഴം തവ സദ്ധരണാഘ്യി കാണും;
ഒവകമരിയാതെ നിന്റെയില്ലം—
ഗതിയിലയച്ചിവർ സമ്പ്രമാന്നിട്ടെ.”

മും

വലരിപു ശ്രൂദേശജാതനല്ലത്—
ഇണപദമെക്കിലുമായു വില്ലപോലെ;
അക്കിലമവനാം സപക്ഷമരും
വിഥവതിനാന്നിതു വകുഭാവമേറും.

മും

അതിനിപുണനവർ സുരാധിപന്ത്ര—
നാതരുവച്ചല്ലിലുമാ ചലം ഗ്രഹിച്ചു
ഇന്തിനച്ചിതം കമിച്ചു വാക്കും;
കടിലരിൽ നേർവചി നീതിയഘ്യല്ലോ!

മും

“ഇവനൊരുവന്തിതജനമാർജജി—
ചുവിരളുപാപഭരണം, യുഷ്മിയം
അവചനവിഷയം മഹാഭിമാനം
സപഞ്ചി ജയിപ്പുതിനാഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മും

സകലവുമരിയുന്ന നിങ്ങളീ ഞാൻ
പുതുതവിരോധി ഭജിക്കയില്ല മറനം;
തുപമൊഴിം വരട്ടു, അനുർത്ഥനവാ—
ക്കപരി വെരുത്തരു വീണ്ടുമാവധിക്കാ.

മും

ഓവമലരൂപനത്തുപ്പണ്ണതിൽ
സകലവിധം ചരമാത്മവും സൂരിപ്പു;
അനുവിതമിഭീദ്വിശാഖാഞ്ച ചെള്ളം—
നീരംവതിതെന്നിവനോടു നിങ്ങളേവം?

മും

ആച്ചപയമമതിനു പോകമീ ഞാൻ
തുപച്ചിത്തമെങ്കിനെ കുത്രുമാവരിക്കം?
ശിവ ശിവാ തുണമെന്നപ്രതാരണന്തിൽ
പ്രണാലവമീദ്വിശസത്തുകൾക്കമില്ലോ?

മും

- അവളുടെ വിശ്വാസരുലമ്മു-
വുമിമ കിഞ്ചിത് മുൻചേരും വഹിച്ചു്
വിവശനിവന്മോ വൈദ്രഹസ്യം-
ബുദ്ധിതിയിൽ പട്ടവോ കമിക്ക നിങ്ങൾ? മംഗ
ഖവനവശേ മനസ്സിൽ വച്ച ജീവി-
പ്രവന്തിലെങ്ങിനെ ഓർമ്മപ്പും ചെയ്യാൻ
അവളുടെയരികിൽ ക്ഷമിയ്ക്കു, മോത്താൽ
വിശ്വയന്മാ വിഷയങ്ങൾ മുൻജജയങ്ങൾ. മംഗ
അധികൃതഹതി ചെയ്തിനാതെയു-
ദപിയന്തകിലു തദീക്ഷണാപ്പിപോലും;
വയമിതു പലരാഹരിച്ച ചെപ്പും
ഹതകനെയങ്ങവരു വിശപസിച്ചിട്ടുണ്ട്? മഹം
ഉയിരസ്തവിലയായു് ദയീചിച്ചുവാം
ബഹുമഠ പരം വിലക്കണ്ണ കീത്തിച്ചുറം
ഉയിരിലുമൊരുക്കാടി മുല്ലുമിള്ളു-
പ്രിയതമയാലിവനെങ്ങിനേ ഗ്രാമിക്കം? മഹമ
അവളേയിവനൊടിനു നിങ്ങൾ പോത താ-
നിവനിമ നിങ്ങളും മഹനാണിരക്കാൻ;
തരണമവള്ളെയനു മാട്ടവാക്കും
പറവതിനെന്നേറ മുത്തകരു നിങ്ങൾനെനു. മഹമ
ദിനമന ദബലിചെയ്ത തെമെഡിയേ ഞാൻ
അമമമിരന്നതു നിങ്ങളോട്ടതനെ;
അതിനെതിർപ്പോതമീസുരക്ഷ നിർഗ്ഗീ-
നിലക്കിലുമാ തുച്ച തീണിടാലു നമേ. മഹമ
മഹതിയവരു പരം മണിയപാണി-
ഗ്രഹണമതാല്പുമയാഗ്രഹിച്ചിരിപ്പു;
മഴുപരതിവശാൽ വയമിയ്ക്കുമെറാം
തുച്ചയവരു നിങ്ങളെയും വരിക്കയില്ല. മഹമ
അനന്തഹിതമിതിലെന്നു മുത്തും, ഏന്നാ-
ലശലയ, തെനെന്നയന്നനുഗ്രഹിച്ചിട്ടേണും;
വെരുതെയിതു, മലിക്കയില്ല, ഒവരാ-
തതതിനു വിട്ടന്നതിലേവന്നും പഴിയ്ക്കും.” മഹമ

നീരുപവചനങ്ങളേ വമെല്ലാം
വലിപ്പ കേടുമ മരഹാസപും
അലമനചരംതന്മാവത്തു നോകി—
ചുലത്രന്തരമചുരിച്ചിതേവം.

മഹാ

“പറയത്തവനീരു! രോധിണിയാ—
നപയദവാ നീയിൽമത്മിതൻ ഹിതത്തെ
സപയമുടനരരീകരിച്ചു തജ്ജി—
നോക തവ നാവിന നാണമേതുമില്ലോ?

മഹ

ശിമിലമുലകിലിപ്പരീരിജാതം;
വിതമെനിതെനനറിയന്തില്ലയോ നീ?
സുതതവമതിനാൽ അസ്സുമഞ്ഞു!
കൂവതിനായ്‌ക്കരത്രുന ധീരി നീയും.

മഹവ

തവ ജഗദവതംസവംശ്രനാരാ—
ഞഹഹ! വനീപകവാഞ്ഞ നൽകിടാദത്താൻ?
പ്രമമമിഹ കളക്കി ചന്ദ്രനാം—
യത്രവിധമിന്ന ഭവിക്കൊല്ലാ ഭവാനം.

മഹൻ

അഗതികളിലെഴും ഭവാദുശൻതൻ
വിളവിലോകനമണവിപ്പിയങ്ങൾ
സകലമിവ കളക്കമാണ പാത്താൽ
ശയ്യരനോ ശ്രമകമാത്രമത്രേ.

മഹം

ഭവദപരിത്രേ നകാരമാഡ്യം
ലിപികളിലാപ്പറിതം മരന്മോദയോ?
അപരമിതു വിശകയാക്കുന്നതാ—
ലതിലിഹ യാചകരക്കരക്കി നുനം.”

മഹാ

ഉതവമനങ്ങരിചെയ്തു—“തിക്കളുാക്കം
പുതുപുകരി നീ കളവാൻ കൊതിച്ചിട്ടുനോ?
ശതമവനിവനിസ്സുരദ്ദുനാമൻ
തപദപരനേവന യാചകീഭവിക്കം?”

മഹാ

മുദമിഹ വിബുധക്കലം വള്ളത്തം
യദഭിമതം മതമാക്കിടോപ്പു തെപ്പം
തവ നിയമനമതു ചെയ്യുമ്പുത്—
സൗഖ്യഹയിതസാമൃമദം ഭവടിനാടിടക്ക്.”

മഹാ

അഴിപ്പെടുമെന്നാട്ടരച്ചു കാലൻ
“നിഷയരുപാനപയശിപാ നിന്നിവേററം

അഞ്ചിവേമതള്ളം തമസ്സിതോത്താൽ
സമുച്ചിതമോ? തവ പദ്ധവംശയാമൻ!

മഹരി

കരിനകരിനമാണു രോഹണം താൻ
സൃഷ്ടമത്രപോതു പത്രതനന കാമദേഹൻ;
ഘടിതമവയിലും വനീപകാത്മം
ദുഷ്ടര, മെന്തിതു? വസാ നീ തുടങ്ങാൻ.

മഹരി

വിബുധനവനവനമാനതെമക്കിരനാൽ?
ക്ഷണവുമെവൻ പ്രതിഭ്രവ ജീവനത്തിൽ?

നിനിഷമിഷ്ടകൻ പരിശ്രമതപം
പെരക്കിന കള്ളിന ദീർഘനിട ചൊൽവു.

മഹസ്യ

ഘനനിര തണവുജ്ഞാരാഭപ്പുജ്ഞം
തരികിലുമെന്നമിരനുചാതകങ്ങൾ
വിചുവത നിജചണ്ഡവാൽ ഭജിക്ക-
ന്നതിലിക്ക വന്ന വിവണ്ണഭാവമേവം.”

മഹരി

വരണനടന്നയത്തി മഹ്ന, മർദ്ദു-
വരനും ചുതിയു യുക്തമായ വാക്കും;
“വിതരണസഖിലുംമുമഞക്കിക്കു-
ന്നുകളുതുതാൻ തവ സഖ്മിക്കുതമഗ്രേ.

മഹവ

ഭിഥരമിതു യദിയിരാണഭേദം;
യദജിനമാണിക്ക വമ്മ; മാമഹാണാർ
പ്രമിതരിക്ക ദയീചിക്കുന്നർ; ധമ്മ-
സ്ഥിതിയിതു ധീരി മരനിടുല്ല തെല്ലം.

മഹൻ

ഈന്നശപമനിബലൻ വിണ്ണുവൈവരോ-
ഹനികര ചല്ലിപ്പതിനിന്നമീശരല്ല;
വെടിയതരു ഭവദപിയൻ മഹാനേ-
റവിതമതാളണപാശമായതോത്താൽ.

മഹസ്യ

പ്രിയതമവിജിതോസ്മൃദ്ധവഗ്രീ-
പ്രമ വിചകില്ല ദിഗന്മെത്തിയാലും;
ക്ഷയമുടയ കരംഗളുക്കിനാങ്ങ-
തൊങ്ങജനമാളുകര നഞ്ചമാക്കിടനു?

മഹസ്യ

പരജനമെവരോടിരക്കം; അഞ്ചാം
പേരിയ ഭവാനൊടിരന്നിതിനു ചിത്രം
ഖവത്തെയൽിലാശമേകമെന്നു
ഗ്രവരി നിരയ്ക്കുക കീത്തിയാൽ ദിഗന്നം.

മന്ത്ര

സുരരിവർ ഭവദത്തിലാവമാന്നാൽ
ചെറുതുങ്കളം നിജത്രികീതിപൂരം
സുരതുവിനി പൂണ്ട കേവലം തന്മ-
സുമനിരയാൽ സിതമാക്കിട്ടുകയും.

മന്ത്ര

യാത്രാകാലം സുരിക്കനാവന ഭരതനം
വൈന്മുനം യേധയക്ഷൂ—
ഭർത്താവുംപോലെ നീയും നൃഹ്രവി നിയതം
വാഞ്ഛിതം നൽകിട്ടു;
തത്താദ്വക്കാം ഭവാൻതന്മാഗമനമിത്ര വെരും
വ്യത്മമെന്നരംതെന്നിൽ
പാത്തീടുനൊക്കിലെന്നാൽ നിവിലഭവിക്കും
നില്ലുലം നിയുധംതാൻ.

മന്ത്ര

യമ്മാത്മം നിന്റപ്രതിശ്രൂത്യാഖിയിത്രുവായു
നൽസപരായ്ക്കാമമുള്ള—
സപിഷ്ടതിനായു ഗ്രൂതിപ്രത്യയസദ്ധപദ്ധം—
പേതമാക്കിച്ചുമയ്ക്കു
നിത്രം തപത്കീതിയെന്നാൽ ത്രിഭവന്ത്രുച്ചി ചേ—
ത്തജ്ജനാബേദപ്രതമേറി—
സ്ഫുരക്കെട്ടു പ്രവൃപ്പിത്രാസിതഹരിഭാസം—
അദിശക്കഴും നാമദ്യാഗം.

മന്ത്ര

ചൊയാസുന സദസ്ത്രപാഥന പിരി—
നാണിഡായവൻ തനന്നായ—
ണായാശ്രൂക്കിനെന എന്നാണിഡായു തനയനോ
താത്തന ചേരുന്നപോൾ;
ഇന്ത്യാശക കൂളിത്തിടാം തവ മഹ—
ദ്ദ്രൂറായിരം കാലുകൊ—
ണായാസേന ഇടന്തിയെന വെള്ളിവാ—
ക്കനാക്കനിന്നരുക്കെട്ടം.”

മന്ത്ര

വൈദക്കീലോലനനാകിലുമവക്കെയ-
ച്ചാടവാക്രമങ്ങൾ കേട്ടാ-
ത്രഭവേഗ്രം വഹിച്ചാൻ പ്രസംഗമാട്ട ചുമ-
ത്രനനാരക്തത്രഭാരം;
സാന്നം ശക്തന്നേപ്പാരി “നൃളവരി സവോ
നീ നിന്യാശവാഴിലും
സാധിയ്യും തുനമതർഖിയിലവനിതരയാം
സിലബി”യെന്നാൽവിട്ടാൻ.

മനം

താതൻ ഗ്രീഹീരസംജ്ഞതന്ന് കവികളമക്കീ-
മണ്ഡി, മാമല്ലദേവി
മാതാ, ഗ്രീഹങ്കേതൽസുത്തപ്പലമവൻ
സദ്ഗുണാതീതിന്റെയാത്മാ
സൂര്യിൽ ഗ്രൂംഗാരമോലുംപടി വിജയമുവ-
ഗ്രീപ്രഞ്ചിപ്രണേതാ-
വാകം തരന്നെഷ്യീയം വരിതമതിലിതാ-
പുർണ്ണമായഞ്ചുസർജ്ജം.

മനം

(അഞ്ചാംസർജ്ജം കച്ചിണ്ണ)

ആരം സർജ്ജം

പുത്രത്വിവർദ്ധിത്വഭൻ പുത്രഹ്രത്തുത-
വുത്രുത്മദലുക്കമമഴം നിഷയപ്രധാനൻ
അത്രുത്മവേഗമമ ഭീമനരേഗ്രേഗഹ-
ഗത്രുത്മമാത്രസമർത്ഥമരമത്തെ വിട്ടാൻ.

മ

പുത്രപ്രഭുത്വിയിലവഞ്ചലപ്പുത്രയീശ-
നേതരംശരാചതി വിദിംജതന്ന് വിജയാഗം,
പാമേധിപ്രിതിയിലഗസ്ത്രപ്രസംഗ്രഹമഞ്ച-
ജാതം കണക്കെ കതതീല തടസ്സമന്നായ്.

2

ഇള്ളാദിഡേവരവരാ നളനാകമോവിൽ-
നിന്നാപതിയുട്ടുമവരുതൻവചനാമുതതെത
നനായും സപ്തിപ്പുതിയും തന്നവഴി നോക്കവാനായും-
തന്നാസ്മലത്തിനനിമേഷർ വിശ്വഷയായി. 2

പേരുകൊണ്ടു കണ്ണിനമിതെനനാറിയും ധാരിത്രീ-
പാകാരി കാക്കമമരാവതിയാം പുരത്തെ
വേഗം സ്വപ്നിലിയെ മനോരമമെന്നപോലെ
യോഗാലംഞ്ഞെന്തു നിഷയേശരമം തണാനീം. 3

കൽക്കണ്ണിവാൺ കഴക്കവള്ളാൽ ധന്യമാർദ്ദു-
മുരുക്കൊണ്ടു നൽപുരിയിതെനവന്നല്ലനേരം
ഉരുക്കണ്ണുയാൽ വിവരമക്കികള്ളാൽ നകന്റ്
നിശ്ചാരംകും സുരഹട്ടാശനെനൻ ശ്വസിച്ചാൻ. 4

ചാലേ രൂപനിടത്രുകൾ പ്രമാണവിളു-
വാലേ വിയത്രുചിതകണ്ണകപക്ഷുമാന്ന്;
ചേലഞ്ഞുമാ നഗരിതനെൻ നവോപദോഗ-
താലേ സ്വീകരിച്ചിളകി മറന്തുമൊപ്പുമേഖാർ. 5

ആരുത്താംരം രൂപതി സൃതസനാമമാക-
മാതേതരിൽനിന്നവതരിച്ചു പുരത്തിലെത്തി;
ആരിത്രുവിംബമതിൽനിന്നവതീക്കണ്ണമംഗ്രു-
പ്രാതം ശരിയുട്ടുകയവിംബമണ്ണെന്തിടംപോത. 6

നിറുകമപ്പോഴു കണ്ണിനവേശിയാകം
വിശ്വപ്പേരേശനകെയംഗമദ്ദ്രുമായി;
അതുകുള്ളായിയതിലും തദ്ദ്രുശേഖം
വിശേപക്കുശ്രൂരതുപോത വിലസീ വിശേഷാൽ. 7

അരുമനാനത്രുതകരം സുവിഭശല്ലോക-
സ്നേഹമങ്ങൾക്കൊണ്ടുമതിരമുറുപ്പുമങ്ങൾക്കൊണ്ടു
അരീമതരം വിലസുമാപ്പുരിയിൽ കപന
അരീമക്കിതീശവനം പുനരു കണ്ണാൻ. 8

സന്നശ്വരക്കികളിലുള്ളിലവജ്ഞയാന്ന്-
മെന്നല്ല ശ്രൂദഗതിഓരാത്തമ ലജ്ജയാന്ന്
തന്നപംഗിതന്നസമവലോകനമോത്രുഹന്ന്-
മാന്നം സപ്രക്രൂമവനോത്രുടനാത്തി തേടി. 9

ആ രാജവീരന്മ കക്ഷുകളിൽ ഭോഗ്രു-
ഹാരാലദ്ദേശത്തനായ് പ്രിയയേ തിരഞ്ഞെ
പാരാതെ ദിക്കകളിലെവാക്കേ മറയ്ക്കേനാക്കി-
യാ രാജധാനിയിലണ്ടതു സുരേന്ദ്രകാഞ്ചാക്ക്.

മഹ

ആരാണിതെന്നിതരംഗേ തടയും ഭോഗ്രു-
ഗീരാത് വിശകരോധനാചുമലിനിമഹൻ
പൊരം കടകക്കിലുമത്തുപുർവ്വമത്തു-
ഭാരം തിരിച്ചു ശ്രൂമൊന്നാമ നോക്കി നനായ്.

മഹ

ഉദ്പത്തനാത്മമയുതാംബവരയാക്കേമക-
മുദ്പംഗിയെസ്സുപബി കണ്ണിവരോധമയേ
നേന്തുങ്ങൾ ചിമ്മിയളുവെത്തിട്ടമന്നു തന്നു-
ഗാത്രത്തിൽ മട്ടിയവനേറുമവജ്ഞത തേടീ.

മഹ

ജന്മാന്തരത്തിലമവാ നൃന്തര ചിത്ര-
സമേഷുന്നതിലന്നുതി ലഭിക്കേക്കാണണാ
വന്മായിയാം മദനനാൽ തുതമായ മായാ-
നിമ്മാണമൊന്നവെള്ളയങ്കിനെ കണ്ണിതെങ്ങം.

മഹ

മിച്ചുംമസപ്രസംഗക്ഷണമുലമന്നു-
കന്നുംപുറസ്സുകൾ രസത്തെ വരുത്തിയില്ല;
ആ ഒളമിതന്നുമേഖലവലാലവരിൽ ക്ഷീതീശ-
നാ ഒളമിതന്നുമേഖലശൈശവിച്ചുമില്ല.

മഹ

ഒളമീനിരാശവളി പദ്ധതിരൻ സപ്രഹസ്യം
കാമം കൊടുത്തമെ വിശ്വാഗവിമഹസ്യനാക്കി
മെള്ളും റുപൻ കപടക്കേമീയെയയതു കണ്ണി-
ട്ടുത്തവുണ്ടവിലവളില്ലിയ കേണ പിനെ.

മഹ

എപ്പോൾ വികല്പഗതയാം പ്രിയയെക്കരിച്ചു
കൈപ്പോടവൻ വിശ്വാഗവികമല്ല മോതി;
അപ്പോളുമുഖമാഴി കേട്ട ഭയനാക്കത്തു
നിപ്പോർക്കിയതൻ കൂക്കളം നൃനേന്നുണ്ടാക്കി.

മഹ

തൊട്ടീട്ടമാറിയ മരഞ്ഞുമരത്ത റഫക്കി
ടട്ടിട്ടമേകവയുവിൻ കൂളിക്കുകൊക്കു കണ്ണു
പെട്ടീട്ടമരഗ്രഹയാടാ റുവരൻ തിരിച്ചു
വിട്ടിനിനാനസമപ്പുംമുഖഗാക്കവക്കും.

മഹ

- ബാലാവലീവലിതമാം ഇണ്ണസംശയങ്ങൾ—
മുലം പ്രയുക്തിയുംവാഗ്രഥനാം സ്വരൂപം
ബന്ധിയ്ക്കുവാൻ റൂപതിതന്മിതിസാരഘട്ടം
സന്ധിക്കുമ്പോൾ കഴിയാതെയായി. മന്ത്ര
- കേശങ്ങൾ കൈട്ടുമൊരു പെണ്ണമനിതൻറെ കക്ഷ-
ദേഹങ്ങൾ, പിന്നെയണിയും മുല, മുണ്ടിയ്ക്കു
ശ്രദ്ധക്രമപിശയമായും നാളി,യപ്പോരു
ഹാ ചുറവിനം മിച്ചിയണ്ണുതകച്ചു തീരു. 20
- നേരിട്ട് വന്ന മുല പൊന്തിയ രണ്ടു നാരി—
മാരിട്ടമത്തുകിലുംബുട്ടിടി വിട്ടു മാറി
പാരിന്ത്രുമാണി നിജനിംബകരു തന്നെ ചെയ്തു
പാരിച്ചു കോരുമയിരവക്കുമവൻറെ സംഗാത. ഏത്
- മുടിയ്ക്കുന്ന മിച്ചികൊണ്ടുമഴന്നപാംഗ—
മോടിച്ചു രാഗമൊട്ടു നോക്കിയപോരു റൂപാലൻ
തേടി വിഷാഭേമാട്ടു നാണ്യവു;മനുനേക്കാരി
കുട്ടിനുംഗോരു തുപ മഹാര പരം സ്വപ്നാവാൽ. 22
- രോമാഖിതാംഗിയിലവൻറെ കടാക്കുമോക്കു—
ഭ്രമാവിനാൽ ഭ്രമമിയന്നലരന്നപ്പോരു
കാമം വിട്ടു ശരസുമതാലമവൻറെ ദേയത്തു—
സാമത്യപൂജ സഹാരം നിറവേറി നന്നായു. 23
- ഈ സർപ്പിപമവന്നുരസംഗതാന്ത്യ—
സുനിസംഗമേകപബി വിട്ടുമ സന്തൃജികകാൻ
ആസക്തി പുണ്ണവിലലോകവിലോകനാത്മ-
മാസിച്ചു നാൽപ്പൂരുഷവഴിയ്ക്കുവതാംസമായി. ഏത്
- ഉച്ചത്തെയന്തിരയാരു സൗരതിനന്നരുളി—
ലെത്തിച്ചുനാം റൂപതിദ്രുജ്ജി മടങ്കി വേഗാര
അംഗിലേഖനുംഗോരു കചനവക്കുതിയങ്ങൾ വിഞ്ഞാറി—
വിപ്രേഷണലഭ്യഗളുംഗളുംതെയന്നപോരാലു. 25
- സീമന്തിനിനിമുഖംശാങ്കമാരേക്കുണ്ടാത്തരം
കാമം വിഞ്ഞാറി വിഭ്രവിന്നന്നയനാംബുജങ്ങൾ
ഹാ മങ്കി മുടി മുവവള്ളതയും സ്വപ്നപരമാ—
സാമത്യപും ദ്രശ്മതാരം വെള്ളിവാക്കി രണ്ടും. ഏത്

മുംഗാടകേരകൾ തദാ മഹിയാൽ അയന
പിൻവാങ്ങി മാർക്കുമവർത്താനജളാതിരനാൽ
അങ്ങച്ചുത്തുജീവിലക്ഷികൾ ചിന്തി നിക്ഷും
മനനർഥയാസ്ത്രിടി ലഭിച്ചിടമായിരനു.

ര. 1

നേരിട്ട് ഇട്ടമവരക്കുന്നതുകില്ലാത്തുശ്വാ-
ഹീരതിനാളു മന തട്ടിയഴിഞ്ഞ മുലം
പാരിക്കമലജ്ഞാനമാഞകൾക്കാണ്ട് തന്നെ
പുരിച്ചും ഭരിതഭാവമവൻ വഹിച്ചു.

ര. 2

തട്ടി പഴിക്കൊയവര പന്തടിക്കൊണ്ട്, അട്ടി-
മട്ടി, നവക്കണ്ഠി വരത്തിയൊയത്തി പിനെ
കിട്ടി തബ്ലുക്കചക്കമരാ വച്ചുഡി-
ബോട്ടിവിധം പ്രാ ലഭിച്ച തബ്ലുഭോഗം.

ര. 3

ചൊയാദമാഞ്ഞാവര കണ്ണിതു തന്നെറ മാര-
ഗ്രീയാലേവൻ പുനരണ്ണഞ്ഞതു കണ്ണമില്ല;
ആരാഞ്ഞുഡോത്തവര പരം നിജ എന്തിലാണ-
പ്രേയാൻ ലയിച്ച ദ്രശ്മമന വിനിണ്ണയിച്ചു.

ര. 4

നല്ലാ നഷ്ടപ്രതിമതന്നല്ലപ്രയോത്രു കേഴും
മല്ലാക്കിമാരൈവിലം റതിപൻ പുണ്ണൻ;
അമ്പ്ലാതെയാ റതിയിലേററമസുയയേറം
നല്ലാർകളിൽ റതിയെയെങ്കിനെ നിണ്ണയിയ്ക്കും? ര. 5
ചൊയാനഷ്ടപ്രതിവശാലതിമോഹലോല-
രായാ വധുക്കൾ തദ്ദേശ്വരതകാണ്ണിഞ്ഞിൽ
ഭീയാന്തില്ല, മദനാജ്ഞയെയാദരിച്ചു
ധീയായ നിനച്ചിത്രയിൽ പുല്ലുക്കൊന്നതനെ.

ര. 6

കണ്ണാ നഷ്ടപ്രതിമയാളുമതോത്രു കവപ-
രിഖായതാ ഗ്രപതിതൊട്ടുവെവാട്ടയൻ
മരണം ഗ്രപന്നെറ കഴൽ വയ്ക്കു കേട്ട ഭീതി
പുണ്ണക്കുണം ദ്രശ്മതം നിജഹസ്തമേകി.

ര. 7

തസംഗമാന്ന് മധിളാംഗവുമാണ കണ്ണ
ചക്ഷുസ്സുമാ മദനനാൽ മുദമാന്തിട്ടു;
ചേരേം വേവിക്കിലുമചേതനമായ രോമം
മഹിച്ചുതയ്ക്കുടക്കേണ്ടാഥിമത്തുനം താൻ,

ര. 8

തിരുപ്പുജ്ഞകം സുവമെഴും ധരിണാക്കി വീണ്ടും
മലിക്കിലേയ്ക്കുമെ ഗമിച്ചു കരുമലതാൽ
ധാരീരജസ്തിലേഴ്മം അച്ചിപ്പത്തിലേത്തി
കാത്തിടക്കനാവിടെ വീണാരചേയ്ക്കു മനം.

നം 7

മുറം വിയോഗത്തിനായും രൂപമണിരത്തിൽ
ചുറം നടന്ന കഴിയും നൃനാൽ പിന്നെ
അററംപെടാത്ത മൺമിംഖികകരക്കച്ചുത്തു
പരബന്ധപത്രകകളാൻ തള്ളു തീർത്ത്.

നം 8

മുനം വിഭർഭസുതയേ നാളിനീഭളത്തി-
ലനം വരച്ചുവന്ന കാട്ടിയമട്ടിലപ്പോരം
മനം രചിച്ചു നിജമശക്തികമാല ചാത്തി
മിനം വരാംഗി രസമാക്കുവാക്കിയില്ല?

നം 9

താരഞ്ഞുന്നേരാപുരപദ്ധതിയല്ലസിക്ക-
മാരല്ലസതനന്തഹാവലിവേതുമെന്തി
ചേരം ശിന്തുപുത്തിയോട് വെടിഞ്ഞത ഭീമ-
ഭ്രൂപമേവമെഴുതി പ്രഭ നോക്കിനിന്നു.

നം 10

ധാരാളമായും ശ്രീരജസ്തികളാൽ കളിക്ക-
മാറായും ശിന്തുകൾ പലരെത്തിട്ടമാവഴിക്കായും
ആ രാമമാർ നൃപതം പ്രതി ചക്രവർത്തി-
ഗീരാജിചക്രഗതി കണ്ണമെ വിസ്തിച്ചാർ.

നം 11

താരഞ്ഞുപുഞ്ഞുജചി, തങ്ങളിൽ നോക്കി നന്ന-
ചേരന്ന ഒരു ധരിണാക്കികരക്കാൽനടക്കായും
സൈപരം നടന്നാവനവക്കന്നിമിത്തമല്ല-
നേരം തിരോഹിതിയിലത്തുംരുമേകി.

രം 1

പ്രഥാണാക്കിമാരമെ പുരസ്മിതനാമവരെന്ന്
കാണാത്തരാ മൺവിശ്രാംകര തന്നിലപ്പോരം
ചേരാന്നതൻ പ്രതിവച്ചപ്പെട്ടുകര വാനിലക്കി-
കോണാൽ നകന്ന് പലവട്ടവുമത്തുത്താൽ.

രം 2

അനേന്നുംനുമംഗനകര തട്ടിവിട്ടന പറ്റ
ചെന്നങ്ങ മനവനിൽ മട്ടിയുടൻ മടങ്ങി
തനാംഗരാഗവുമൺിന്തിത്രവന്നതെങ്ങ-
നിനേന്നനു വീണാക്കംവരോത്ത് സചിത്രരാധാർ.

രം 3

പ്രേയാനൊഴിച്ചിതരനാം പുതശ്ശൻറ കാഴ്ത്
പോയാക്കി നിശ്ചയിലെഴും മഹിഷീജനങ്ങൾ
ചൊയാമതം നൃതനല്ലതി കുട്ടിമത്തിൽ
മായാതെ കണ്ണ മിചിത്തൻപലമാൻ നന്നായു്.

ര'ന

തച്ചായകണ്ണവർ നിന്നുള്ളിതു—“കാന്തങ്ങന നാം
മെച്ചംപെട്ടം മദനനാക്കി വധിച്ചിട്ടുംപോതു,
വിശ്വേഷങ്ങനുതിവിയാലുടക്ക നീറി നെനല്ലു—
മരുച്ചിനമസ്യരെനയുള്ളിയുമാവധിപ്പു്.”

ര'ര

ഭ്രഹ്മം പ്രതിമയാലുപനീതമേത—
ചൂഞ്ഞസപ്രവമവർ കണ്ണത്തെന്നെയെന്നാൽ
ഹാരിപ്രവണ്യമതില്ലും ഒച്ചിയാൻവരുളു
ഹാരിപ്രമഞ്ജിത്താങ്കൽ കണ്ണത്തുമില്ല തെല്ലും.

ര'ര

യീരൻ വിയോഗിയവനാം പ്രതിവിംബാദേഹ—
ഭാരം മണിത്തരകരു തന്നിലണ്ണചുദ്ധയുൾ
പാരം പരഞ്ഞറ പുരമാന്നതള്ളന യോഗി—
വീരൻകണക്കമു വിള്ളെ നൃഞ്ഞ വിചിത്രം.

ര'ന

“മണ്ണന താൻ പുതശ്ശനെന്നതുപോബെ തൊട്ടി,
കണ്ണ ചുമാൻറ നിശ്ചലനതുപോബെ തൊനം,
മിണ്ണനപോബെയെയാരു തക്കമിനിയുള്ളു”മേവ—
മുണ്ണായ പെണ്ണണികരംതന്നെമാഴികേട്ട ഭ്രഹ്മൻ.

ര'ര

തനമമരയത്താഴതു സന്നതഗാത്രി ശൈമി
പോന്നിട്ടമാവഴിയിൽ നെന്നുഡിയേനാട്ട ചേന്നാറു
മുന്നം നൃന്നരുതവെള്ളെമികളിൽ പ്രദേശാധി
വനില്ലപ്പുലുവനവനേ സതി കണ്ണമില്ല.

ര'വ

എന്നുമോദമാൻ ജനയിത്രി കൊട്ടതെ നല്ല
പുമാലയേ ഭേദനിരീക്ഷിതനാം നൃക്കൽ
ഹാ മഞ്ഞക്കണ്ണമതിലിട്ടത, ചന്തനിൽക്കെ—
മാ മനവന്നരസി വാസ്തവമായു് പതിച്ചു.

ര'ന

ഉദ്രാമവാസനയിലാബണ്ണാരു തൽപ്രസാദ—
മിദ്രാമമെന്ന ദുഃമത്തുതമാൻ മനന
തദ്ദേശസംശയിയിത്തുല്ലതയാന്നതോത്തി—
ട്ടേഡ്രവിയും മനസി വിസ്തയമാവധിച്ചു.

ര'റ

അങ്ങുംനുമായിത്വരാത്രോദ്ധീയമിലിച്ചട്ടള്ള-
മനേന്നുംനുമിന്നുംതെരന്നതുപോലെ കണ്ണ്
അങ്ങുംനുംഒക്കത്വപരിഷ്ടജനങ്ങൾ ചെയ്തി-
ട്ടനേന്നുംനുമങ്ങവർ പുണ്ണൻ യഥാത്മമായും താൻ. ദ്ര
യഥാത്മമായും തൊട്ടക്കിലും തിരഞ്ഞെടുത്തോ-
ലേതും ചെരും ഭൂമിതെന്നാവഴോത്തിപ്പേണ്ണും;
അതെന്നപിയേ റൂപതി കാണക്കിലും ക്ഷണത്തിൽ
ഗാത്രം ചെത്തിയിരു പിടിപ്പുതിനൊള്ളമില്ല. ദൂ
രാഗാധിനായും വഴിയിലായവർ കുട്ടിക്കുട്ടി
ദേഹാൽ മുഹൂറ്റപുംബുല്പിരെട്ടു വീണ്ണം
രാഗപ്രവൃത്തിയിലിരും കൂളചെന്നരച്ച
വേഗത്തിൽ വീണ്ണമുമെ തൊട്ടരുമോത്ത് തെററായും. ദൂ
എപ്പായിട്ടുമവർ അപസ്ഥല്പിക്കാണ്ട്
തുല്യാനന്തപരത്തിനിർവ്വുതി സത്രമോത്ത്
വല്ലാതെളീകമതി വിടുമെ കേളിസംഖ്യ-
മെല്ലാം ചെട്ടിന്തിട്ടവതിന്നസമത്മരായി. ദൂ
അങ്ങുംനുമരുളാരവമർഖന്നെന്നസത്രസോമ്മി-
സന്ദോഹനുലമവർത്തന്നുംബി വിശ്രദംഭം
നന്നായുംശ്വതം വളരെ വീഴ്ത്തിയ ലീപികാച്ചി-
ക്കുന്നാവിയം ചെറുതു മങ്ങിക്കിരട്ടി കത്തീ. ദൂ
ചെയ്തും വിജയാഗമിവയാലവരം ബോധമോഹ-
ഡാരം വഹിച്ചു പുനരാത്മനുഹത്തിലെത്തി;
ഭ്രക്ഷിയും ഭയിതയേ ഭൂമാൻ വീണ്ണം
നേരിട്ട് മുന്പിലുമെ കണ്ണു ചരിച്ചിതെങ്ങം. ദൂ
ചുററിക്കരണങ്ങിയമെ കാൽനടയായും സപമാസ്യം
പററിപ്പിച്ചിച്ചു സുചിരം റൂപണം പ്രയാസാൽ
കരംകരിങ്ങഴലി വാണിജമംബുരത്തിൽ.
മുറും മനോജത്തുമണിസംഘയതലത്തിലെത്തി. ദൂ
പ്രാസംവീമികളിലാ മൺിക്കട്ടിലെത്തി-
ലാസാഭിതാളിശ്രദ്ധസത്രസകളിലും
ഭാസാ സ്നേഹംനീരയപരോധാധിഷ്ഠാപക്ക്-
മി സംശയപിതാർമമഹിതയാം സഭ കണ്ണു ഭ്രപൻ, ദൂ

മനസ് സദ്ഗുണിൽ മധുസപരമാലവിക്കം
തനപംഗി, വേണു, പിക, വീണകൾ മുനിശ്ചയും
വെനിത്രിരേവഗളും അസ്ഥിത്വത്തോന്ന് കാണാ—
മെന്നിതുമങ്ങാതവരൈക്കാണ്ടിവാഴുന്നീ. ഒൻ

വർല്ലിക്കമ്മല്ലുഡയിലംഗനതൻകരത്തിൽ
വത്തിച്ചിട്ടിം ശ്രൂക്കമാൽ “വുമ വേണു കൈമെമി!
എത്തുന കാണ്ക നളു” എന്ന സവീഹിരം കേ-
ട്ടത്തുറിലേവംത്രവന്നരിഞ്ഞിവരരെന്നായും. ന്യൂ

നന്നായും നഷ്ടാകൃതി. വഹിച്ചും തോഴി ഭീമ—
കന്നുാകൃതിതച്ചമെഴുമന്നുസവീഗളുത്തിൽ
അന്നാ നജ്ഞക്കണ്ണാച്ചമത്തിലൊക്കെന്നി കൊണ്ടി—
വന്നാ മധുകമലവുമാല സലജ്ജമിട്ടാരും. ന്യൂ

ചന്ദ്രാഭംം തിലകമാദ്രമണിഞ്ഞു വക്രു—
ചന്ദ്രാനബിഖവമെഴുമംഗനതൻസവിക്കം
ചന്ദ്രാന്നാസ്യുഖവി ചിത്രകമിട്ടിവണ്ണം
ചന്ദ്രാനവസ്ഥയുള്ളവാക്കിയിതെന്ന തോന്നം. ന്യൂ

പോകൈതതനാലർഭള്ളത്തിനകത്തു കൈമി—
തകൈയിലുള്ള നവലേവിനിക്കിയാൽ ക്ഷണത്തിൽ
തകം മഞ്ചിലിവിതമെന്നാവിധം കരിച്ചു
തകാമലേവമിധ എന്നഷയനേകവാനായും. ന്യൂ

ലീലാരവിനമവരംതൻ മിചി പാണി പത്രം
ലോലാദ്വിതിൻ ശ്രവണാദ്വാഹനമെന്നിതൊന്നം
മേളിയുംമാസ്യസി ലേവനശക്തി വംഘ്യു—
മഞ്ഞിക്കപോളുമെഴുതംൻ കഴിയതെയെറി. ന്യൂ

ഗന്ധസ്ത്രാംരികര നാരകനിഞ്ഞുമുള്ളു—
രണ്ടെവസന്തികര നിറഞ്ഞ മധുസപരത്താൽ
ചിത്രും തശീയഗളുന്നുമെംബാത്ത വീണ—
കൊണ്ടിഞ്ഞവന്നാവര തനിക്കുപയീതി ചെയ്തു. ന്യൂ

പേടിച്ചുഛാളിച്ചു കരഞ്ഞ സുരന്തര വഞ്ചി—
യോടിക്കയേയാ തവ പദ്യാധരമാംഘടത്തിൽ
അന്നശേഖരുവെഞ്ഞ നവചിഹനമെഴും സുനക്കു—
ശുംഖാകുഞ്ഞുരുളിച്ചൊട്ട മറവരേവമോതി. ന്യൂ

ഭീമൻറെ പുത്രിയുടെ നെഞ്ചു പിളന്റിചന്ന
കാമൻറെ നൽകണകളും കസുഫോല്ലുരത്തിൽ
പ്രുമത്രതാടങ്ങായവരെ സുചി കടത്തി നല്ല
ഭാമം ചുമച്ചതിനതാൻ പ്രതികാരഘേക്കീ.

ന്ന

പേടിച്ചു ലൈമിയതു കണ്ണിരവെള്ളു തോഴി—

യോചിത്തരം “കളുക നീ സവി! സാഹസിക്കും
തേടി പ്രസൂനമയമന്മുഖം മുണ്ടാ—

ഔബിനു ചേത്തമഹാ നീ മുരുനേകിട്ടേനാ?”

ന്നവ

തനപംഗി തതു സവി തൻ സ്നേഹിതുക്ക്ഷര
തനാന്തരത്തിൽ മകരിസ്ഥിതി തീര്ത്ത് ചൊന്നാർ

“നിനോകയഴ്ചികയതാം വിശ്വയമ്പുവന്തി—

ജീനോകയാനമിത്രതാൻ യുദ്ധ”മെന്നിവണ്ണം.

ന്നൻ

അരതനാപി പിനൊയുമുംചുംചും “തങ്സമുദ്ര—
സതപം നിനക്കെയ എത്തിലെഴും സുരൻറെ

മെത്തും ധ്രജപ്രിയയതാണ്ടു നിന്ക് ചത്തിൽ
വത്നിച്ചതിൻ വിപുലകീതിനെ വാഴ്ത്തിട്ടേ”.

നോ

“മനിൽ ചുരിക്കമൊരു ശാരിയെ നീ വധിക്ക”—

കെന്നാക്കഡായമൊരു തോഴി പറന്നെ നേരം

തനാന്തമോത്തുശരിച്ചം മുകകാക്കണ്ണും

മനൻ തനിച്ചു ചെരുതൊന്നു പിരിച്ചുപോയി.

ഹൈ

താംബുലഹാടകമരാളുമധ്യു ലൈമി—

തനുവില്ലുംസി കണ്ണ നരാധിനാമൻ

“നിമ്മായഴുത്രുവിധിയാൽ മഹിതോഹകാര—

സമ്മാന്നുനാം വിഹഗ”മെന്നു നിനച്ചു എത്തിൽ. ഏ

സംസ്തതില്ലുവികരിതന്നിടയിൽ തദേക—

സംസിലിയിൽ സപടി സംശയമറവന്നായു്

സംസക്തസംഗ്രഹരം സപയമന്മുന്നേനാട്ട

ശംസിച്ചിടാതവരൂപങ്ങൾഡിയിച്ചു നന്നായു്.

നേ

നന്നായു് നഷ്ടാകൃതികൾ ഭീമജതൻവിനോദ—

തനിനായു് നിലത്തെഴുതി തോഴികൾ കൗതുകതാൽ

അന്നായതിനിടയിൽ നമ്മണിവേദിതനിൽ

മിന്നം നഷ്ടഞ്ചെറു നിഴൽ തെല്ലുമരിഞ്ഞതില്ല.

രേ

- ചേതസ്തുഖ്യിലുക്കമുംദയീശ്വരതാശകാല—
മുതപ്രവൃത്തിയിലിരന്നിട്ടുകതിജാതം
ക്ഷേപിച്ചിട്ടിട്ടം ദയിതതൻ മൊഴിയാൽ സുസ്ഥിരം
പ്രാപിക്കിലും നഷ്ടനിബന്ധന താഴെ വീണ്ടം. ഏ
- മനൻ സഭാനടവിലാളികളുംരിക്ക—
മിന്റെൻറെ മുതിയങ്ങളിട്ടം വിനിവേദനത്തെ
തന്ത്രംഗി ഗഞ്ചവവശാലുരരീകരിക്ക—
മെന്നംജ്ഞ ഭൈയാടു നിരാഗനതായും ഗ്രഹിച്ചു. സൈ
- ദേവാക്ഷരങ്ങൾ ഭവി ഭർഗ്ഗമെന്നതോത്തി—
ടീവണ്ണമിന്റുന്നതുംചെയ്തിരു നീ ധരിപ്പാൻ
ആ വാച്ചിക്കങ്ങളുടിച്ചിട്ടുമെന്നിൽ നീയും—
പ്രൂഢേഖച്ച തന്നെയിരു സന്തുതി കേട്ടിരുണ്ടാം. ഒ
- “കെട്ടിപ്പണൻ സവിലാസമനാമയത്തെ
സ്വീക്ഷം സുരേദ്രനിധ നിന്നൊടു ചൊല്ലിട്ടു
ശിജ്ഞംപ്രിയേ തവ പരിഷ്പജനപ്രസംഗ—
എഴ്ചസപരോമനിര താനതുംചെള്ളു സർബം. വൈ
- ചേതസ്തുഖ്യിലുക്കമിന്റും ഗ്രഹിച്ചു—
രാധത്തെയാൻ വെഭ്രത്മനയിക്കലേറാറു
ബോധിച്ചിട്ടം വരണമാലികയാൽ വിവാഹ—
വേദിസ്ഥ തക്കലുമടൻ സതി! കെട്ടണം നീ. എൻ
- നീയിന്റേനേ വെടിയൈലാ മമിതാജ്ഞിത്രവാം
ഗ്രീയൈക്കാട്ടതു സുരൻ തസ്വജന മുനം
ആയിന്റുനിക്ഷുരസസിഡ്യ കടക്കേതാരന്നു—
ഗ്രീയൈസ്വരംഘമുള്ളവാക്കവതിനു പോതാം. വും
- മിവും ജഗത്തിലമരാലയ,മതുഭേദവർ
മിവും മദ്ദേദ്രവരിൽ ബഹുമിവുനേവം;
വായ്യും സൗലവനിരന്നിരു നിന്റെ ചൊല്ലു—
കേരംക്കാനിതിപരമാര്യന്തിരയ്ക്കുവേണം? വും
- രാഗങ്ങൾ ആറുമഹാ ചെയ്യുവനാന്നുംരാറിന്റു—
ദോഹം നിന്നക്കൈഞ്ഞവാൻ പ്രിയയാമ്പ്രത ചെയ്യു;
വേഗത്തിൽ നീയതിനു സമ്മതതുരുക്കടാക്കു—
രണ്ടാശത്തിനാലുംകുന്നഗ്രഹഭ്രംശണെത്തു. വും

മനാക്കിനീമഹിതനനകേളിയിക-
ലിപ്രാണ്ടിയാന്നപരി ദേവരഭവനോടും
നന്ദിച്ച താളിയിതയാം സവി ലക്ഷ്മിയോടു-
മൊന്നിച്ചുഴും പരമസത്യമതോക്ക് നീതാൻ. വുന്ന

“രജിക്ക നീ ജഗദ്യീശതയിക” ലേവ-
മിപ്രബന്ധ യാചനമഹത്തരമാന്ന് നീതാൻ
യഞ്ചേ! ധരിക്ക ബലിയാചനയാൽ ലഘുത്പ-
മാന്നംജൂരാ ഹരിയെ വാമനനേന്ന ചൊൽവു. വുര്

നീ മുന്നനേരവുമെവക്ക് സമിച്ചിട്ടനി-
താ മാന്നുരിൽ തവ തുതാശ്വത ഘക്കശമല്ല
കാമം ത്രിസസ്യമടക്കിട്ടിട്ടമാ സുഖവ്-
ഞ്ഞാമതേത നീയറുണ്ണമാക്കു സാനകവ്യം.” വുഡ്

എന്നോതി കൃതി ഹരിതൻ തുപയായിട്ടന
മനാരമാല ബഹുമാനമെംബു നന്നകി
നന്ദിച്ച വാങ്ങിയവരു, വാസനയാൽ നിരച്ചി-
തോന്നാക്കയാശകരു നള്ളാശയോച്ചിച്ചുതനെ. വുന്ന

“അതേൻ! വിചാരമത്തിനിതി” ലെന്നായത്തി;
“കാഞ്ഞം പരശ്രതതിഹ വാസ്യവു” മെന്നായത്തി;
“ചേജം നിനക്കിതിനൊയ്തെതരമോക്കിലംഗീ-
കാരംപരം ഭവിക” മെന്നമൊയ്ത്തി ചൊന്നാർ. വുര്

“നിങ്ങൾക്കാരിക്കലുമനാത്രവയല്ലെന്ന തൊ-
നിങ്ങണ്ടു ശ്രേഷ്ഠമിനി ചൊൽവതിനായു് വിശ്രേഷം”
മന്ദാതെ ശൈമിയിരു ചൊല്ലി, വള്ളൻ മോദം
തങ്ങിരു കൃതിയിലുമാളിക്കു തന്നിലുംതാൻ. വുവ്

“ക്രതുരതയും കിമഹി ശൈമിയെയും പ്രജിച്ചി-
ഛ്ലാത്തിട്ടിൽ തൊ” നിതി നിനച്ചിട്ടിട്ടമാ നള്ളബന്ധ
ചീത്താംബുജം സുമുഖി തന്റെ മുഖം പാടം
നത്താലുമക്കണമിന്നുത്തതാൻ ലഭിച്ചു. വുന്ന

മനസ്സിൽ ഏറ്റു തുകിയതാതു തോഴി-
സ്വദേശതയും മിഴികൾക്കാണ്ടു തടസ്സ ശൈമി
മനാരമാലയെയുമിന്നുനെയും നന്ദിച്ച
നന്നായുണ്ണാത്തിയുടന്നതരമിത്തരത്തിൽ. എം

“ഇത്രപ്പുവത്തിലവിവേകിൽ വേണം, വേദ-
മൊന്നാണ്” തന്മാർമ്മിൽ തെപ്പറിയുന്നതനാൽ
ഈന്നാ മനഷ്യഹ്രഭയജ്ഞനിലജ്ഞനോഡി-
യെന്നാവിധി ബത മാത്രമെന്തെന്തും.

നീം

ശങ്കരൻറയാവങ്ങളിൽ പ്രതിശ്വേച്യരാക്ഷസ്-
മേല്ലുന്നാതെനൊരുവശഭേദം ജീവപതനേന്ന്?
ഇന്നക്കട്ടി ഞാൻ തൊഴുതു മാലയിതെന്നശിരസ്സി-
ലാക്കിപ്പുരം മൊഴിക്കിൽ വീഴുയുമെറിട്ടും.

നീം

മെത്തും തഹിഷ്മലതയാണിലെ തൽക്കുപാസ-
വയേതെവമിന്നാതു വിട്ടും തഹസ്സിനെന്നെന്ന
പാത്രതാലും പേരുമലമായുരിതാന്നപായ-
വസ്തുപ്രവൃത്തികിലം ദൈഹ്യത്തുമായും വേബിപ്പു.

നീം

മുത്തിനുമെൻ്റുതപ്പലത്തിനമിന്നുന്നെന്നും
നിന്തും ജേജിച്ചിട്ടും, എന്നും പതിയാക്കിയെന്നാൽ
പാത്രക്കിലം ശമ്മതിനാലവനീംപ്രേരത്പ-
മൊത്തും ദേവതന്മാരുത്താൻ വിശ്വേഷം.

നീം

ദ്രാഹ്യം സതീലുതവിരോധി സൗഖ്യമം നിന്ന്-
വാക്കും തുവിച്ചിവരു മഹേന്ദ്രനിലാഭരതനാൽ
കേരക്കു മനസ്സിലമരേന്തുനെയല്ല നന്മ-
വായ്ക്കെന്നാരാ “നരനെ” മനു വരിച്ചുപോയി. നീം
എത്താൽ വിവാഹം കഴിച്ചുവന്നെ വരിച്ച-
തോത്താലിനിക്കു ധരിതൻ ദയ പിന്നാലുതെന്ന
പേരത്തിനൊലാ, വിശ്വസ്തവുംവിരക്കി മുക്കി
മാത്രം കൊതിയ്ക്കുമൊരു പണ്ണിതനെന്നപോലെ. നീം

വഷ്ണവളിൽപ്പെട്ടതു ഭാരതമാതുമാതു-
പ്പം ഗ്രഹണമപദമെന്നാവിധി കമ്പിപ്പു
തഷ്ഠത്താട്ടു ചതിതൻ വരിച്ചുയാത്താൻ
ഘഷിച്ചിട്ടാം സകലധ്യമ്മസമഗ്രസ്തവും.

നീം

നാകത്തിലുണ്ട് സുവില്ലിലെ ധമ്മം, മുഖ്യി-
ലോകത്തിലുണ്ടതു സമസ്തവുമന്ത്രങ്ങാശം
രാഗത്തിനാൽ മുഖിതരാം സുശാൻ, തദ്ദേശംവി-
ദ്വീകരണമാതൃമിവശ്രാംഭിനെന്നാഗ്രഹിപ്പി.

നീം

നാക്കതിൽനിന്നന്നവനം ഗതി കീഴിലാണീ
നാക്കതിലേയ്ക്കിവിടെനിന്നയങ്ങൾ പുണ്യാൽ
ലോകപ്രയതിജലചുമായതിരണ്ടുമോക്ക്-
മേകനം രഞ്ചമിഹ രക്ഷരതാനംബക്കം.

എൻ

കമ്മാർജ്ജിതായുവസാനമതികയൽ നാക-
സമേളനം നരം ജീവിതകാലമല്ല
രമ്പം സുവോന്മുഖമപത്രമാഭാത്ത നാകം
ചെമേ ഭജിപ്പതിന ധീരനവൻ കൊതിയ്ക്കും?" മും
എതോ കമ്പിപ്പതിനിള്ളക്കിട്ടുമോജുകാനി-
യുതം മാംഗബ്ജിളമാട്ട വിട്ടൻറി മദ്യ
ദ്രോതിച്ചിട്ടും സവികളോടവരി ഉതി കേരപ്പും-
നോതും വഹസ്തികയിൽ നിന്തിയും ചിത്രേവം. മും

"ഈരലാക്കമാഡിരഹിതം വിചരിയ്ക്കുമാതു-
ജാലാത്തിനിള്ള റിയ കാരണമാലതൻറം
ബാളിത്തിലീശനിൽ വശംവദമാണനോത്താൽ
മേളിക്കമോ കിലപി പത്രനയോഗമേവം. മും

സർം സദാ നിയതിയാൽ പഠത്രു, മേരു-
സർംഖ്യത്തും സമനയോഗമയോഗ്യമാത്ര
ഭേദവം വിചേതനമതൊന്നമരയ്ക്കില്ല
പേവാക്ക ചൊൽകിലുള്ളവം ഗളംഗാഷദോഷം. മും

നിന്ദിച്ചിട്ടുണ്ട് മുള്ളുക്കുള്ളാട്ടക്ക്ഷദരം-
തന്നേയു, മകരിന്തളുക്കുള്ളന്ത്രരേയും
തന്നിജ്ഞമാണുമിവർത്തൻ സമതുപ്പിയികയൽ
നന്നല്ലാത്തതനുടെ ഉച്ചുമരപ്പതാക്കം. മും

ആ രോചമാനന്നരസക്തി വിടില്ല നമേ-
ധാരോമലുക്കിലുമനോ ഹരിതൻ ഗ്രാണ്ടു
പാരിച്ച നിർവ്വതികിലും ലഘുവാം ത്രിവർ-
സാരം വിഭാഗത്തിലക്കിതെൻ സവിം കാണുതില്ല! മും
കീംതുടങ്കി ഹരിയോളവുമിഴ്സിലി-
തേട്ടും തനിക്കു കുതുത്തുതയോപ്പമാത്ര
കുട്ടം വിഭിന്നത്വികരക്കിഹ തന്ത്രജ്ഞത്മ-
കോടിക്കനിജ്ഞവുംജ്ഞവുമല്ലവന്നും. മും

മിത്രങ്ങൾ നേർവച്ചിരെയാളിച്ചുകിട്ടണമാപത്-
ഗത്തങ്ങളേക്കില്ലടനേ തകയേണ്ടതേരു
അത്മജ്ഞനേനാ പരകവേണ; നിജേയും നിങ്ങൾ
മുതിനാട്ടതവഴി കാഞ്ഞുമരത്തിനേണം.”

മഹ

അതുത്തുതത്താട്ട മരലി കലുക്കി, റീസ്യു-
നോത്തുഷ്ഠ സുക്കിരെയുമാസ്തുരുതിയോടായു്
വർലിച്ച വൈദ്യശിവശാൽ പിപരീതമോതി
വൻഡിക്കണ്ണാളിക്കാളു വെനാവഴോതി വീണ്ടും.

മഹവ

“മെത്തും സ്ഥിരാശയോട് താൻ സുരസിസ്യുച്ചും,
ചിത്തം, മരത്തിവബേയാടനാവിധിയം ക്ഷണത്തിൽ
എത്തും ജലേശയമപാവകുതിമാരെ-
യത്തുവിൽ താൻ ദുഷ്ടരം നിരസിച്ചിരിയ്ക്കും.

മഹം

ചൊല്ലുന്ന വീണ്ടുമിനി നീ ഹരികാഞ്ഞമെന്നാൽ
കില്ലിലു തക്കപ്പുംനിഡിഡിയന ചെയ്യു നീതാൻ
ചൊല്ലുറിട്ടും സതികരം തന്ന മുത്തക്കിയാലും-
ക്കൊള്ളിട്ടും വരുമ്പുരാധമപാകരിക്കാം.”

മഹം

ഹാ! ശാതോദരി രാഗമോടകളിട്ടും സംഭാഷണാലുനാമാ-
മാശാജന്മയുള്ളും ഗൃതിപുടം തനിൽ വക്കന്നങ്ങൾക്കെ
ആശാധിക്കുപാവശാഭിതമാം ദ്രുതീച്ചവത്തിക്കൽനി-
നാശാസ്പം നൃനാസപ്രിച്ചയികമാന്നാനുമന്മന്മാദം. മഹമ
താതൻ ശ്രീധീരസംജ്ഞനൻ കവികളമകടീ-
മരലിമാമല്ലദേവി,

മാതാ, ശ്രീമാംജനത്തശുംഗതഹലഭവൻ
സക്രാണാതീസ്ത്രിയാനാ

ശോധിക്കാതോരുമല്ലെന്നയുരിമ കലഞ്ഞ

വണ്ണനത്തിന്റെ വണ്ണ-

ദ്രാതുപചം ഘുണജാരേതയ്ക്കുതിയിലിഹ കഴി-
നതുജപലം ഷഷ്മസർജ്ജം.

മഹവ

(ആരംസർജ്ജം കഴിഞ്ഞ)

എഴുന്നു സാർ.

അവനിപനമ ജായാപ്രാപ്തി തച്ചീലനന്തരാ-
ട്ടവയിൽ വളരെ മുമ്പുണ്ടായെന്നാശങ്കരണം
നവനവസ്യഭഗവത്തിൽ എന്തിന്തംഗംനന്തരാർ
ഭൂമിയും ഘാവവന്തായും തിന്ന്‌പോൽ നിന്നുണ്ടിച്ചു. ഫ

നയനയുഗളുമാണും തന്ത്രംഗങ്കൾനേരാണും
പ്രിയയിലഭിപതിച്ചിട്ടന്തരാനംസാന്നം
സ്പദമന്ത്രസമാദാനിലും ഹഷ്ഠബാഞ്ചു-
ചുയ്യറിയിലുമാമഞ്ജിച്ചു പിന്നാക്രമന്തരാർ. 2

മീരസി പുനരവൻ തങ്കന്തളും ഗ്രാങ്കൾ കണ്ണി-
തന്ത്രംഗനഭവിച്ചും ബുദ്ധസായജ്ജുഹഷ്ഠം;
പരമുചിതമിതേരാം തസമന്നും നിരീക്ഷി-
ചുരമഹയി ഭജിച്ചും മന്മാബൈപ്രതമോദം. 3

നൂളനയനയുഗം തപസ്ത്രിച്ചറേക്ഷണന്തരാർ
വള്ളതമന്ത്രഭോഗംകൊണ്ടു രാഗാംബുരാൾ
തെളിവിനൊടു മഹത്താം വേലു ലംഘിക്കയാലു-
ക്കളുംകച്ചയുഗമാകം കന്നിനേന്തരാൻ ഭജിച്ചു. 4

അനന്തവസ്യാംഗ്രൂതപ്രിട്ടിൽ മഹജിക്കൈകാണോ
എനകച്ചയുഗമധ്യംതന്നിൽ വത്തിക്കൈകാണോ
ക്ഷണപതനഭയന്തരാൽ തന്നയോ നെന്നഡയീയേ-
ക്ഷണമതിന്തുരത്നയുത്തെ മോചിച്ചു മണം? 5

അജവയർമ്മണിമെള്ളിൽ സവയരിച്ചതു ലഭ്യം
പെതകിയമ തിരിച്ചിങ്ങേത്തിയക്കൈതന്നിൽ
ഉള്ളൂമരച്ചുക്കുരികയും-
ജീവിക്കിലും വഴിപിന്നാണിച്ചുന്ന്‌പോൽ മിന്നിനന്നായും. 6

അവിരജലനചക്രംതന്നിൽ നന്നായും മേരിച്ചി-
ട്ടവിതമഭിപതിയും നെന്നഡയീയേക്ഷണങ്കൾ
സുചിരമുക്തത്തുരസ്സുംമൊം രംഭതന്നിൽ
രഫിതസുകരബന്ധം പൂണ്ഡ കമ്പം വസിച്ചു. 7

“സുവസനമിത്ര നേരും നേരുമാം ഞാനമെന്നാൽ
യുവമിതിനൊട്ട് ചേര്ത്തീയും പക്ഷാനിതംവും
ഇവയിനി പുണ്യരാന്നായ് നീ പ്രസാദിക്കുകെ”നീ—
ഭവനരമണ്ഡലംകാത്തപദ്ധതിൽ പതിച്ചു. വ

കല്പിതയച്ചി യദേശ്വം ലൈഭിയേയും താന്ത—
മംഗളിതസവിക്കളേയും കണ്ണിനാൽ കാണിക്കയാലെ
നൗഹപതിമഹത്താമരംതാന്നംഭാരം
വള്ളത്തെമൊരു മനംകൊണ്ടിപ്പുകാരം സ്ഥരിച്ചു. ന

മനനനെയമവാ മൽക്കാംക്ഷയെപ്പുത്തുജൻ തന്ന—
പദമതിലഭിഷ്ഠവിച്ഛിട്ടമെന്നാകിലപ്പോരു
ഇദമധികവിച്ചിത്രും ലൈഭിതൻ മെയ്തിൽമിന്ന—
നംരായചിരസ്ത്രിപ്പുജ്ഞിപ്പണ്ഡി പക്ഷ ഘടിക്കാം. മു

യരണിഞ്ചുഭയത്താൽ ചായന്തുംഗാരധാരാ—
സരസതരസരിത്തിസ്ഥാധപിയേന്നാൽത്തിച്ചേന്നു;
തങ്ങാതയതിനാൽത്താൻ വന്ന ലാവണ്യപുരോ—
ഥിരമിധ ഘനവത്തായ് വായുമുഖേച്ചുസ്ഥിനത്താൽമു—
സ്ഥരനരിയശരീരവുമനിമംണശാസ്ത്രം
സരസഃമിവളിൽ നവ്യം സ്ഥാപ്തമായ് കാട്ടി ഞനം;
സ്ഥാപിവയവയവസംഗം വ്യക്തമാക്കുന്ന ലോകോ—
തരസ്യമ സുസീമം ലൈഭിയേത്താൻ ജേജിപ്പു. മു

മട്ടമൊഴിയിവം ഹാരിപ്രാജേംബുസരിത്തി—
നടയ ചള്ളിയിൽനിന്നാൽക്കൂപ്പുമാളുംതാനോ?
വടിവിൽ വിലസുമംഗലപുരപസംഗൈക്കുചിഹന—
സ്ഥാപതയിലിധ കാണണ്ണിപ്പു നിക്ഷേണ്ണതത്പം. മു
ഇതരഹുണമൊത്താൽ സാമുദ്ധണംകിലും തൽ—
സദ്ദശസകലവസ്തുത്രിക്കതമായ് തൽപുത്രികം;
തങ്ങന്തുലവനയുണ്ടാ? പിന്നെയീയംഗക്കാരം—
ക്കപമയുമവമാനം മാതുമായ് തീന്റു ഞനം. മു

ആമമയുവതിലോകം ലൈഭിതന്സ്ത്രി ചെയ്യ—
നാതിന വിധി പറിക്കം കരെയുള്ളതാണു ഞനം;
കുതിയിതിധ ഭവതാവ്യംഗനാസ്ത്രിയാകാ—
മതിനടയ ജയോത്മം കീത്തി ലൈഭിക്ക നൽകാൻ. മു

തദ്ദേശവല്ലം താൽ വൈവസ്ത്രക്കളും -
 സമിതിയെത്തരുവിയം പുണ്ടായതാമട്ട തുള്ളി
 തദ്ദേശിക്കുന്നായും മൊട്ടാള്ളുന്നതുകു-
 നിതു കവികളും യോഗ്യമായായും രഖുന്നതെന്ന്. മന്ത്ര
 സുഭതി, നിജദൈത്യതാൽ കാണ്ണകിലും തന്നെ മോഹ-
 പ്രഭയിപിം പുതഞ്ചാജാസ് പുഞ്ചയശ്ശേഖരം ചോല്ലാം
 ഇതരവിലിതിനാൽ താൻ വേദമാളും ത്രണാള-
 സമിതിയിവളിൽ വസിപ്പു വീതസാപത്രുസ്ഥവ്യം. മര
 വിതതസലിവള്ളും ഭർഗ്ഗമം ബീജകോഡ-
 ഭൂതിയിതു ഘൃണയാൽ താൻ സന്തുജിച്ചു തംഗം
 ഭ്രതപാശപരാഗം പുണി ചോകൈതത്താം-
 സ്ഥൂതമമഹം വെടിന്തൊൻ കണ്ണകാവേഷംനുണ്ടായാൽ. മവ
 അവളിലങ്കിക്കാകം പുതമാവതു തന്റെ-
 ത്രുവയവമവന്തിനിനാമുഖായും തെത്തെ,
 നവനവമണിന്മുഖാവേഷഭാവേന തത്സം-
 ഭവതചി ധനവോസ്തും ചെത്തുതാനെന്നതോന്നം. മൻ
 മുനച്ചികരകമംബും തത്സംഭവക്കുചുറ്റാ-
 നനമതിനപരിസ്ഥാനത്തു വര്ത്തിച്ചു യുക്തം;
 പുനരിധി ബഹുപക്ഷസ്ഥാധികം ചുറ്റുകും പു-
 ണ്ണനായിരിക്കലാപം തന്നെയും വെന്ന നന്നായും. ൧. ൩
 അരികിലിരിയവഗ്രാളും മനിലും ചേന്നിടും ക്ര-
 രിക്കളിനപജയത്തേച്ചുത്തു തദ്ദേശത്തുചുറ്റുന്ന;
 തങ്ങളും വിതംഗം കൈശ്ചോശ്ചുലതായും
 വിരവിനൊട്ടു പിനിൽതനെ വെന്നിച്ചുനിൽത്തി. ൨. ൪
 വിധിയെയുപഗമിച്ചാൻ കേക്കി, വാർക്കുന്നതെല്ലാം-
 യിരുക്കളും കലാപം ക്ലൈമം മത്സരതായും
 തന്നെ ചികരമച്ചിച്ചുവെച്ചുവോത്തവംകൊ-
 ണി, തരഞ്ഞപമസിച്ചാനർല്ലചുപ്പാനായും. ൨. ൫
 ചികരതിമിരശേഷം ദ്രുതം നെററിയാകം
 പക്കതിരതിയെയേറ്റിട്ടുമിക്കൊത്തു ലൈമി
 സക്കരുക്കമിവള്ളുകൊണ്ടിരജ്ജയത്തിന്റെയത്തി-
 നാക്കിലമുന്നകം നയസിലബിതാനാൻ മാരൻ. ൨. ୬

അലർക്കരനെയരിച്ചിടപ്പോഴായുംവാഹം
ജപലിതമതു കുത്തിട്ടല്ലി ശേഷിച്ചു, വീണ്ടും
ബലവിഭിതമാക്കിക്കൊപ്പമോടീശ,നേവം-
നിലയിലിതജനാന്തിച്ചിപ്പിതാൻ തീര്ത്ത് രണ്ട്. എ

ചുരികയുഗളുമായിത്തീരുമാ,മാരചാഹം
പരിചോട് മുനസാരപ്പുംഡിയേ തേടി നന്നായു
ശരിയതു പുനരിപ്പോളുപ്പാധത്പമീക്കി-
ചുരിയയനവിതേരം വീഞ്ഞാഹം ഒജിച്ചു. എ

ലളിതവദനമായിത്തീരുമാതാരകേണ്ട
കളുമസിതലക്ഷ്യങ്ങൾ, കംപ്പുചാഹം;
കളിതിലിളിളിട്ടും നയചേപലും ഖാലാഹാൽ
മിളിതമിരുകൾ രണ്ട് ദ്രുക്കളായും സംഭവിച്ചു. എ

മലർക്കരനവന്റും മുന്നിനെക്കാണ്ടുതാൻ മു-
സാലകമിധ ജയിച്ചിട്ടത്മമില്ലാതെ പിനെ
വിലസുമിഷ്യുഗതേത നേതൃപത്മങ്ങളെന്നാ-
നിലയിലവളിലേററില്ലാണരം സാത്മമാക്കി. എ

അതിമുള്ള,മബന്ധതന്നെന്നയന്ത്രി, അജ്ഞി-
പ്രതിഭേദവലഗം ചേരമിച്ചാരഗാതി,
സതി, ലളിതകാക്ഷാൽ വിട്ടിട്ടും നോട്ടമാകം
പ്രതിനവശരവഷ്ഠം മോഹമിഞ്ഞേകിട്ടും. എ

ലവഭളിതമുഖഗ്രം പക്ഷ്യജ്ഞാൽപ്പേരുക്കുമന്ത-
രഘവി ത്രിവിതയിൽ വിധപ്രേസ്തു തന്നോത്പത്മം
അവിരജമിളകും നല്ലിന്ത്രനീലാശപഗോള-
പ്രവിലസമ്പിതത്രീതാരകം തത്സമം താൻ. എ

സുലളിതനയനത്രീയേരു തോറുഡി കരേന്നാ-
ല്ലവുമിധ മുവത്രെ നാമവത്താക്കമെക്കിൽ
മഹിണികളിതിലേറ്റും ചാരിതാന്ത്രംതിനാൽ ത-
നാരിയമിഴകളുതാൻ മനം! പിനെന്തു ചെയ്യും? ഒ

നലമെടക്കി മുറയ്യാവാഴതന്നപോളു, നീലോ-
ല്ലവലുമിവ വേറേ കീറിയന്നുരപോക്കി
മലർമകനതിനുള്ളിൽ ചേന്തിട്ടും സാരമാഞ്ഞി-
ചുലയുതരമിവരക്കി നേതൃത്വം ചെയ്യും? ഒ

ഹരിണനയനമെന്നല്ലെല്ലും നൽച്ചേക്കാറോ—
ക്ഷണമിത്രകളിൽനിന്നും സപ്രയത്നം വിരിവെൻ
നയനരചന ചെയ്യാൻ നൽസുഡോശാരസാദോ-
ല്ലുംവിലമെടുത്തോ യന്ത്രനില്ലീഡനത്താൽ. ഒ.൪
നയനയുഗ്മസന്ധ്യത്തവിൽ മാനേഡമാരി—
പ്രിയരഹാട്ടകടമായിത്തന്നേയോ വാണി മുഹിൽ
സ്വയമിവര ബലമായ്‌താൻ വട്ടമാത്രത്രവും ഭീ-
യിരലുമവരിൽനിന്നിബ്രാങ്കോക്കൈയീടാക്കിയേപ്പോരം.

൒.൪

അഴിച്ചപലമാമിബോഡേമിതൻ ക്രൂർ റണ്ടും
അചുരൈതിയിലോപ്പും തമമിൽ മേളിച്ചിടായ്ക്കിൽ
പരമിത്രപയമിച്ചാക്കുന്നുപാതരത്തിൽ
പതനാദയനിമിത്തം വിച്ഛൂമിങ്ങേല്ലുഡ്യുണാ? ഒ.൫
വിമലാരിശിരവേശംകാണ്ട കേടാരഭാക്കാം
കമലിനി സുഗതയ്ക്കായു് മുത്രുവാന്നത്ര തുനം;
സുമമതു പുനരേവും ദൈമിതന്നേനുത്രമായു് തീ-
ന്നമലമകളുടക്കായു് പിംഗലം താനമൊപ്പും. ഒ.൬
ഗ്രാവതിയിവരംതന്മുക്കിത്രിലോകത്തിനായു് മ—
ക്കണകരംവിട്ടമനംഗന്തനെന്ന മറന്തു റണ്ടും
ഒപ്പിത്വവവനഗസ്യാനുണികൊണ്ടുഹ്രമാകം
വിധമഹാവാക്യംനേനമലക്കുണ്ണമഞ്ചേരു. ഒ.൭

സ്വീകരിക്കിയെല്ലും ചേറ്റിക്കുന്ന നൽ ചെ-
വന്മാടികളുഡികരാഗാൽ ബന്ധുജീവാദ തേടി
വടിവെഴുമത്രതാനേ ബാലതായഞ്ചവന്നേ—
ക്കിടക്കിലഭിലസിക്കം സസ്യത്യനോതിട്ടനു. ഒ.൮

മധുരമൊഴിയിവരക്കിണ്ണോക്കമോ വക്രുച്ചരു—
ന്നയരമിഹ സുധാത്രിഖിംബവയുക്കതാനബിംബവും?
അതിനടയ ഗ്രൂപ്പതീ സദൃശക്ഷാണിയിൽ താ-
ന്നയിക;മിതിന പാർത്താൽ വിദ്രുമത്തിക്കലഞ്ചേരു. ഒ.൯

അഡിരപ്പുടമിതനേരു രക്തിയാൽ ബിംബ,മെന്നാ—
ലിതിലുമധരമേറരും ബിംബമാണെന്ന കാണ്ണം
തഭാദയനുവിശേഷജ്ഞാനമില്ലാത്തവക്കീ—
സമിതിയിലുഡയസംജ്ഞതാസംഭ്രമം വന്ന തുനം. ഒ.൧

സുതനവിലധരാജുസമാനമിനീഷം ഹിന്ദി-
നതയൊടിഹ വിള്ളെടീട്ടു മല്ലുപക്കും;
അതുനിയതമിവൻതന്നുപച്ചുനസംഭോഗമന-
ക്ഷതദ്വാരായം വ്യക്തമാക്കന്നതാണോ? ര'0

വിവിധവിഷയഭാക്കാം വില്ലയേതൊക്കെയിപ്പു-
ളിവഴ്ക്കെയയരാജുംതന്നിൽ മിന്നനിതെന്നായ്
രുവമജനപവേദം രേവതൻപദ്ധതിയെക്കൊ-
ണ്ണുവെയയുതരസത്താൽ സംഗനിക്കുന്ന സവം. ര'2

അധികമുപഭൂജിചേരുന്നീ നിശാന്തതിൽ നിന്താ-
വധിയിൽ മധുരമോജും ചേരുച്ചീനാരിയെ തൊന്ന്
ഇതുവിധമതിവേലസ്ത്രാരലാവസ്ത്രമന-
ഹിന്ദയിവരം കമമസ്ത്രംഗമ്പായ് സംഭവിക്കും? ര'2

മുഖധസിതസമസ്യാംശത്തെയെന്നാലുമിനി-
സ്ഥാപതി കനിവിനോടിച്ചുന്നുനായ് നൽകമെങ്കിൽ
അതിനെന്നുടനവൻതാൻ പുഞ്ച നീരാജനാൽ ചെ-
യുതനഞ്ജനിപ്പലത്തെക്കുമുളി കായേക്കാട്ടക്കും. ര'3

അതിനെയരമാകം തനുവഹ്രുസ്പരശി-
പ്രതിപതിതക്കണ്ണം തിങ്ങി നീത്രംജളിപോലെ
അതിനെയരു വിഭാഗസ്ത്രാകാനു രണ്ടായ് കുമത്തിൽ
ക്ഷുഠിനെചിയുടെ ദന്തങ്ങളിയാള്ളാണിട്ടുണ്ട്. ര'4

വിരഹവിച്ചുലമേതൽപ്പീഡായാൽ മോഹമാക-
നിരവിനിഡയവേളാസസ്യതിസ്താലുപി നന്നായ്
അരിയ ധരിമയാശാവേശമാന്തരിക്കു രാഗാ-
ക്കരമാടലിലസിപ്പു സദ്ദപിജോപാസ്യമാനം. ര'4

പ്രദിജനിരയിതിലത്തുപേഗരാഗാഭികത്തി-
നുജയിലിഹ വെള്ളത്തീ രാജമന്ത്രക്കു നാലും
ഗ്രവിതയോട് വഹിപ്പു ശ്രോതൃഈത്തീയെ, മുകതാ-
വല്പികളിത്രക്കുള്ളന്നരകാവിയിൽ തൊനോത്തിട്ടുനേൻ. ര'5

കത്രകമെംട സമസ്തം തീത്ര നന്നേനിവാക-
പ്പുത്രമലംടി ക്രഷ്ണം ഭേദമിതന്നുകോമളാംഗം;
അതുലംചവി വിരിഞ്ഞു രമ്പസർപ്പത്തിലേറം
വത്രനന്മ മുഖത്പം ബാക്കി വാക്കികലാക്കി. ര'6

വിടപിത്തിയിൽനിന്നും ഒക്കുള്ളക്കാം പികാവു-
പ്രീജനികരമനുംഗാദേപതസംവാദങ്ങളും
ഉചിതമുപനിഷത്തീ ഭീമജാസ്യപ്രിജേയു-
പ്രധിതമിലെ പറിച്ചീട്ടുന്നതാനെന്നു തോന്നം. രവ
പതിഹരിയൊരുവൻതന്നാരുയത്താൽ സപതീ-
സമിതിയെഴുമലർമാതാപ്പുത്തമഗർബ്രഹിതനു
ഇതി കര്ത്തി വിശകം വാൺതാൻ തജ്ജയത്തിൽ
കൊതിയോട് വിജിതാബ്ദിം സേവാ മയ്യും ഇവാബ്ദിം.
രം

ഗള്ളവി നിവസിക്കും ഭാരതീയേവി വീണാ-
കളരവമിലെ ചെയ്യു ചാതചാതുത്തുമോട്ടം;
തൈളിവോടതു മുഖരുത്തിപ്പു കു വാക്കായുംവിജ്ഞം-
ക്കൂളിമരയോട് കഴിപ്പു കുന്നപീഡിയുംവഷ്ഠം. ⑩
വിധിസംസ്ഥിവരക്കുള്ളാസ്യനിമ്മാണശാഖാ-
വധിക്കിൽ മുഖമുഹത്തിന്തുമനംചെയ്യുകൊണ്ണോ
അധിചിഡ്യുകമൊരുള്ളും നിന്തുമായും തന്നകരത്താൽ
യുത്തുവി വിരക്കുവയ്ക്കിൾമട്ടുവോതു കണ്ണിട്ടും. ⑪
അമൃതമയമയുവൻ ലൈമിതന്റുവക്കുത്തമായും തീ-
ന്നമിതസ്വവി ജയിപ്പു രാഹ്യവിൽ ഭീതിയൈന്തേ;
സമുച്ചിതമിള്ളതാകം തന്മഹയുക്രൂവാളും
വിമലമയരബിംബഗ്രീഡിമിക്കാവഹിപ്പു. ⑫

സുതിയിവളിലഘേ? പുണ്ണിമാസേപ്പു ഭംഗ-
പ്രഭതയുടെ തയ്യപുണ്ണാനന്നത്തിന്മഹതപ്പം;
വദനമിതിനു മക്രൂരാണു ത്രഞ്ഞാനി, ശീത-
ലുതി പക്തി വഹിപ്പോൾ ഭ്രംതാലക്ഷ്മിവണ്ണം. ⑬
സകലകമലസംഘത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യപട്ടം
സഹസ്രിജവേനേക്കീ തന്മാവത്തിനുതന്നു;
സതതമത്രനിമിത്തം നേതൃത്വം വഹിപ്പോൾ
സഹസ്രിജഹനുപദാർ ചെയ്യു തത്തേവരെന്നും. ⑭
മിന്നനിശകളിലഘേക്കുള്ളാലബാജപത്മ-
പ്രിതയി ഭയമൊടാമതഗ്രീകളേ നന്ദിവത്തിൽ
വൈടിയുമള്ളവിലഗ്രീത്രുപ്പമാ രണ്ടുമോത്താ-
ലധാഹ! മുഖമിതേക്കഗ്രീയിലപ്പോളുള്ളകാനും? ⑮

കമലഗരികൾ എന്നും തൊയമും താത്രനാട്ടം
പിമലുകരമിത്രം തന്നെനാട്ടം ചെന്നിരുന്നു
സമധിഗതമിവരക്കളും സ്വരേണാനബിംബം
സമമിഷ ചിലനേരം ഭ്രംജാക്കിലുരിപ്പു. ദണ്ഡ

നല്ലിനികൾപതിയാകും സൃഷ്ടിനെ തുന്നിർ-
ക്കുളിയിലാളികളാകും കണ്ണിനാൽ കാട്ടി ആവം
തെള്ളിവുടയ താശുഗ്രീരെയാക്കുകളാകും
നല്ലിനനിരകൾ നന്നായുന്നീടി യാവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദണ്ഡ

മിളിതല്ലസ്റ്റന്റോഷഗ്രീരെയും തനുവത്താൽ
കലിപപരിഭ്രംബംപുണ്ണനപരഹസ്തലി ചാറുന്ന
ബലമെടുക്കുമെ ബന്ധം ഒരു സിലിച്ചുവള്ളും
വലിയ പരിധിയാകും പാശമെന്തുന്നു എന്നു. ദണ്ഡ

പലതവണ വിരിയുന്ന തികളിൽത്തികളിൽത്താ-
നിരവിലുംപബിംബങ്ങളി ദർശനക്കുന്നേരം
വളരെയിധ നാഡിപ്പിച്ചുമൃതഗ്രീകരേത-
നുവഞ്ചിയെയുറപ്പിച്ചിട്ടിനാനേകാശേഷം. ദണ്ഡ

അധികമലക വെള്ളം ചില്ലിവില്ലാന് ഗണ്യാ-
വയിയിൽ മകരപത്രവുക്കതമാം കേരുവാൻം
അധിരമധുസുഹ്രതാൽ സാന്നരാഗം സൂര്യൻ മാം
രതിയെയുമവലംബിച്ചുതു വര്ത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദണ്ഡ

വിത്തവിരഹബാജ്ഞാലുച്ചിതം നേതൃപത്ര-
പ്രിയമിഷവിതീരണ്ണം ഭാനപുജ്ഞാംബുവേന്തി
ആതികളിയ രതിയും തക്കപതിയും നിവേദി-
പ്പതിനരത്തുമജന്തന്ത്രിപ്പമസ്തകാളുതേ. ദണ്ഡ

അതിവിഷമമനല്ലും ശാന്തസന്ദോഹസാരാ-
ളത്തെരമിക്കവേണിച്ചുചീടുമാമാർത്താൽ
ആതിതിലകയുഗത്തിനാളും രേഖാപ്രണാളീ-
ഗതികിലുപയമിപ്പു കർണ്ണങ്ങപാണിമുവും. ദണ്ഡ

സകലമിധ ധരിപ്പു വില്ലയിരോധ്യതും നേർ-
പകതി ചകതിഭാഗിച്ചുപ്പമിക്കാതു രണ്ടും
ആതിനടവിൽ വിളങ്കും ചാത്യംഴീരേവോ-
ളതികര നവനവാകും സംപ്രതാനേന്നേതാനും. ദണ്ഡ

വിവരത ലവമെന്നു ദേശിതസ്താർഡുമേം
അവണലതകളാകും രണ്ട് പാശങ്ങളും ലെ
സുവിശദമൊരു പാശം മാത്രമാന്നീടുമാണ്-
പ്രവരതെയലരവൻ വെന്നതാനെന്ന തോന്നം. സ്രീ
ഹരിജനകനവനോ നാലുകളും, താഴെത്തു
പരമലൻഡരും കൈ നാലുതാൻ യുക്തമെന്നാൽ
സുരധനയുഗമേത്തുക്കൊള്ളും, നീണ്ടകാതാ—
മിൽവത മുളനാരിന്തൊണ്ടാണെന്ന കാണാം. സ്രീ
പരമവച്ചവിലാസം പുണ്ടാം മാണവത്രീ—
തരുമധ്യഗതാലിംഗ്രതപ്രമാന്നംജപ്ലാം
സരസതരസത്രപത്രീകലർന്നുംലപ്രകാശാ—
നരിതമവിലമേതരക്കുമത്രയ്ക്കുതം താൻ. സ്രീ
കവിത, ഒറ്റിതവാക്കും, ശാന, മാസ്യത്രുമീ നാ—
ലിവള്ളടയ ഗളുക്കിൽ സുജ്ഞിചെയ്യാവിരിഞ്ഞു
യുവമിഹ വരുനെന്നനെള്ളാരാക്കേതവത്താ—
ലവയുടെ വസതിക്കായും സീമ ഓഗിച്ച തുനം. സ്രീ
സുമിളജകരം വിസത്തേക്കേവലും വെന്ന, ഓയം
പ്രമിതമതിന തദ്ദേശപ്രതിലിപ്പിതു ചിത്രം
അധികമിതിൽ വിചിത്രം ദേഹമെന്നാകിലും നി—
ർപ്പമനമിഹ ബിസത്തിനുള്ളിലായും കണ്ണിടുന്ന!! സ്രീ
അംഗിയചുഴികൾ ചേരും കാത്തതൻകോമള്ളപ്പും
പെരിയളജകരകൊണ്ടോ താമരത്തണ്ട് വെന്നു?
പരമതു ചെളിമണ്ണാട്ടുറി മെയ്യാൻ കീത്തി—
പ്രൂജകഴിയിലസുത്രം താണ്ടകേണിങ്കു കാണു. സ്രീ
സുരംഗരമിവയയും, ദേഹാസ്ഥാനം നവംചേ—
ന്നരിമയിൽ വിരലബൈനെള്ളാരാക്കേതവത്തായ
രവിതകനകപുംബം പുണ്ണിട്ടം കെഹംഗ്രലാബോജി—
സുരഭിഷ്യികരത്തിൽ കാണു. നമ്മുടിനോടും. എ
മാമദാ! കരയുഗത്തിന്റെപുർഖനത്തികളത്രുാ—
ഗമി സപചി ലഭിച്ചാൻ പല്ലവം ബാലഭാവം;
മുഹൂര്യരസമാഹകാരഭാന്നാപ്രവാള
പ്രഹിതപദത്തനെ വീണ്ടുമാപിച്ച തുനം. എ

കരമിതു ഭവണിയം തീക്ഷ്ണവാൻനെന്നൊയീ ഞാൻ
സരസിജവനസർജ്ജം കൈയെഴുത്തായ് പറിച്ചേൻ
പരമിവള്ളാട്ടിവള്ളം നാഞ്ചവൻ കൈയെഴുത്താ—
ന്നർഥ കമലചിഹ്നങ്കാണ്ട താനോതിട്ടം. ഏ

ഇങ്ങപുറവുമവയ്യും ദുര്യൈ നമ്മദയ്യേം
ശരി ഭജലത രണ്ടും തണ്ടലവൻതണ്ടതനു
സുരഭധനന്നെങ്കം ചെയ്യവാംഡസ്റ്റിൽനിന്നും
പെതകമൊം തുരത്തിക്കൊക്കുതാനെന്നതോന്നം. ഒന്ന്
പുട്ടുകച്ചസമമാണിത്താല; മെന്നാലുന്നും
പതിതമിഡ; മുങ്ഗമിക്കൊക്കു പൊന്തും നന്നായ്;
പുട്ടുലതയപരം പിന്നാതുകിച്ചുപ്പുംഗമിക്കു—
നാതുകൾ; മുലകൾ ജാത്രാതന്നെന്നയതുക്കുറം. രഖ്

സുട്ടതരകുചക്കംഡസ്റ്റുർലുയാൽ കീത്തി വായ്യേം
എടമത്തിനിധ ശാസ്യംതനു ദുഷ്ടാന്തമഞ്ചേരു
പട്ടതരമണിക്കുലം തീക്കിലും തൽക്കച്ചത്തിന്—
എടനയിലുള്ളവായീ കുംഭക്രൂതെന്നു കീത്തി. ഒരു

അതിരുചിനിജരു ദുസ്പദ്ധുപാമഃകണ്ണലു—
ചുതി നടവിൽ നാരെയ്യും തുരുജപലം ഉക്കതികാംമും
പ്രമിതാലുനകുചത്തിൽ പ്രഞ്ചമാണിക്രൂഹാര—
സമിതിയിലയഹരു കാഞ്ചു രോധിതന്ത്രീവിശേഷം. നേരു
സരസിക്കമരക്കും സങ്കച്ചത്താക്കമേത—
തന്ത്രണിയുടെ മുവം താന്ത്രഭൂതേന്ത്രഭവിംബവം
പരമിറ്റ കചകോക്കപ്പേരു പരമനിട്ടമേതും
വിരഹഗതി ലഭിക്കുന്നില്ലിത്തുന്തച്ചിത്രം. ഒരു

കചയുഗമിഭക്കംഡഗ്രീയെയിക്കാമരിക്കു—
സാച്ചിത, മത്ര മരിക്കുന്നില്ല മത്തേഭക്കംഡം
രചിതദയമിഞ്ഞിന്മരക്കതിക്കും തുള്ളുമെന്നാൽ
കചയുഗമണിയുന്ന പ്രകതമാ മരക്കതിക്കുതെ. ഏ

അവികലശനതകാടിപ്രഞ്ചമനും വന്നിരക്കു—
നിവള്ളടക്ക കചത്തേംതുനുഭഗ്രീഹലംബലംബലം
അവിരളമിനി നന്നായ് തോലനംചെയ്യുമെങ്കിൽ
കവിടി വിലയുമാപിക്കില്ലതാൻ തെള്ളുമപ്പോരം. നേരു

മലയജനികരത്താൽ പകിലും വർക്കച്ചാനു-
വിലഭവി തങ്ങനുമാക്കണ്ടുള്ളായടക്കാവിന്നറം
സ്‌വല്ലന്മാടയ രേഖാരാജി രാജിപ്പു ഹാരാ-
വലിമൺിത്വവിധാരാകാരമായും ഭൂരി അംഗ്രാ.

വും

മയിതയുടയ മധ്യം തന്നിലീമദമാക്കം
വയരവലിക്കെള്ളുട്ടോക്കുമിച്ചില്ലിതെന്നാൽ
സ്വയമബിലസംഗാൽ ലീമ്മുവികലത്ര-
ത്രകരമിതനംഗല്പാജുരാജുലാവം.

വും

സഹസ്രിജാവനേതരഞ്ഞല്ലുമം തജ്ജമാക്കി—
സൂര്യസരച്ച ചിരമംശം സപ്രീകരിച്ചില്ലെയക്കിൽ
തങ്ങന്തയിലനന്നുത്തീവപ്പാശാമിവരക്ക—
ജീരകവയുഗളുടെനിന്നുജ്ജിയെമ്മട്ടചെരും?

വും

സുഭഗയിവരേണാരിക്കയ്ക്കപ്പാതിഡേഹം വോനീ—
നിഭമിഹപതിയാൽ താൻ ചേത്ത് ഘുത്തികരിക്കം
വിഭവിതി കരതിന്താൻ നീലരോമാളിസുതം
ഗ്രാമിവളിവണ്ണം ദ്രോജ്ജമായും സ്വജ്ജിചെയ്യോ? വുന്ന
കച്ചയടയുഗവും തന്നിള്ളുമാം നാണിക്കുപം
പ്രചുരതന്നുമാളീരജ്ജവും താൻ ലഭിച്ച
ഗ്രാമിയൊടു മര ദക്കിന്തുണ്ണി മോചിച്ചിട്ടും ഹാ!
സിചയകലിതമേതങ്ങളുടെയില്ലാതിന്നാൽ.

വും

പുംഗതുകൂളയുമളാനാവടം നാണി, ചോട്ടി—
ചുഴത, ലിനിപതിക്കം ഗ്രൂവല്ലരോമലാമം,
അശക്കിനൊടു ശയിക്കം വലുവക്കൊജമീര—
ക്രൂമിവളിൽ ഉണിച്ചാ മനമേഘം വസിപ്പു.

വും

സഹസ്രജരവീരൻ പുന്നുമെന്നാലുമേറം
സമിരമിഹ തലക്കിൽ പുവനുമാ നെററിതന്നിൽ
പുരികയണ്ണവു, മേവം മധ്യമേതഭാസി രോമാ—
വലിത്രണവുമിയനിപ്പാർ ജയിപ്പു വിചിത്രം.

വുന്ന

അലൻശരനരവിദ്ധപ്രഥമവക്കൊജബാണാ—
വലി, തഭളിക്ക്രുവിൽ ചിനിട്ടും ചില്ലിചാപം,
സുലളിത്രച്ചി മധ്യംതന്നിൽ മിന്നന രോമാ—
വലി ത്രണമിതുകൊണ്ടും നിവികല്ലം ജയിപ്പു.

വും

അരിയ കബിതന്നിൽ ചുടിട്ടം പിച്ചുകളു്-
നിരയുടെ നിശലിപ്പുനാജൈരാക്കേതവത്താൽ
സുചചിരകനകളുണ്ടെങ്കിൽ കിട്ടിൽ സുരന്തരൻ-
ബിരുദലിപികൾ വെള്ളിക്കുവിയാൽ തീര്ത്ത് ഞനം.

വ്യവ

അനവയവനവൻ, നയംശനാഭിവ്രയുള്ളു—
ഖജനകന്നടയ ചക്രം പോരിലിപ്പാർ ജയിപ്പു
നിനവൊടിതി നിതംബദ്ധപ്രസച്ചക്രമം ദർശ-
നനസുമഹിതമാന്തിട്ടിനു വെള്ളുന ലോകം. വ്യന്ത്

ഗുരുത്വാ, മുരുവഞ്ചാംബു, രോമാളിപ്പണ്ഡം,
വിത്രുടയ നിതംബാഭിവ്രമാം ദഖ്യചക്രം,
തരണതന്നുകച്ചറീകംഞ്ഞത്തിനിതെല്ലാം
തരണിയിപരം ഭരിപ്പു മേതുസാമഗ്രി ഞനം. ന്തം

ഇവള്ളുടയയോരംഗം സപ്തപ്പുമശപത്മപത്രം
സ്വവമിഷ വിജയിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന ഞനം;
ഇതരതയഭൂതതക്കാളുമല്ലുക്കിലാരിൽ
ഇയമൊടിതിനു കുവം സംഭവിക്കുന പാത്രതാൽ. ന്തമു

പുരികയുഗളിതനേ ചിത്രലേവാദ, രംഭാ—
സതചി ത്രടകൾ, മുകോ നൽതിലാനത്തമാദം
ഒരവളിവക്കൈ മാത്രം കാണർക്കിലും മോദമേരു-
സ്സുരയുവതികക്കൈഞ്ഞാവോൽ വന്നഞ്ചുടം. ന്തരു

അരിയകളിവാഴത്തണ്ണുമിബേം ഭീമഭ്രവി—
നിരുടകകളുമൊപ്പും ഷുണ്ടതില്ലെ സപചിഹം?
വിത്രുടയത്തുരുത്താനിയാൽ വാഴതാനേ
ചെത്രു ശിരസി പത്രം ചേര്ത്ത് വത്രിപ്പു ഞനം. ന്തമു

കജളികൾ തലകീഴായുന്നിനു നനായുന്നപോംചേ-
യുംരതരമസാരാവസ്ഥ മുരത്തിലാക്കി
ഉളിതമധികജാസ്യം സപീയമാക്കുജിത്രാൽ
സുദുംമിഷ തുട്ടുപ്രേശി തേടീടുമപ്പോം. ന്തരു

വിത്രുടയവിച്ചുശല്ലും തള്ളാരാപിനമാകു—
നീങ്കുറുടക്കളിൽത്തിന്തുവിയേ വെന്ന തുനാ;—
കരിവരന്തിൽ നാണിച്ചിന്ന മുട്ടൻ ചക്രീ—
കർണ്ണകപടഭാവാൽ വസ്ത്രമാം പുണ്ണം തന്ത.

എ

യുതിയോട് ഭൂതകാക്കങ്ങനിൽ മേരുന്ന്, നാനാ—
രഭച്ചിമുഖം, മല്ലതഭാരതോത്സർജ്ജയോഹ്യം
തദന തുടക്കളിൽത്താൻ വ്യാസസംവാസമേവം
സുഭതിയിൽ ഇനിമാക്കം മോഹമുധിച്ചിട്ടുന്നേൻ. എന്ന്

അമസമഭിതമേതജ്ഞം ഘതനപീവരതപം
സമുച്ചിതമറിയുന്നോ മന്തി വുക്ഷാധിത്രും
ഭേദവട്ടിവിയലും നൽഭംഗിയാലാവുതാംഗം
വസനവുമില്ല വല്ലീവേജ്ഞിതത്തിൽ സമത്രം. എന്ന്

രതി, ശച്ചി, രമ, പിന്നിസ്സും മാത്രക്കരം, സാരു—
സ്യതി, ശിരിസുത, ശീരിഭ്രഹ്മിമാരോഹാത്രതനന
അധികതച്ചി പതിനാലുമതായിട്ട് തുട്ടപ്പ—
പീതയമിഭേദം സിലി സിലിച്ചു യുക്തം. എവ

പ്രിയതമയിവരുതന്നുന്നത്രീയെഴും സത്യപദാപേ—
ക്കുകയിൽ വിരുദ്ധതമുലും മാ ലവതപര വശിച്ചു;
വിടപിക്കിസലയത്തിനൊക്കെയും പല്ലവാവും—
മയത്രച്ചപിതശ്ശൈം ലഘൂമാരയുന്ന തൊന്തം. എൻ

ഖുവഴ്ചയപദാബ്ദിം ആപകൾപ്പുത്തിനാലി—
ബോദ്ധവനവനിതമാർത്തന്മാർലിക്കിൽ ചേര്ത്ത് തുനം;
യുവമില്ല വിലസും തത്സാത്രസിങ്ഗുരാഗ—
ക്രൂവിയിലഞ്ഞമായും താനീ പ്രവാളാം തേക്കി. മും

ഗുണഗണനിവഹത്താൽ ശ്രായാം ലക്ഷ്മി, രേഖാ—
ങ്ങനിതമജനിയനിന്നും തന്നപദങ്കേ വരിച്ചു
കണിശ; മമ ചതിച്ചിട്ടുബാംജജൻ പി, സംഭാരം—
ങ്ങനിമരച്ചി ജേജ്ഞു തത്പദം ശ്രീയുമപ്പോരി. മുഹ

മശകരിയെ നടപ്പാൻ വെനിച്ചും പാർപ്പി ഭാസ്മം—
പരക്കമലഗ്രചന്മാരേതു ഭ്രാലകൾക്ക്
നതമധിതശിരസ്യാൽ കേവലം സേവ ചെയ്തി—
പ്രതിനമധ കൊതിപ്പു താനരിത്തിലു തെള്ളം. മംറ
സകലസദ്ധജാതം വെനിച്ചും പാണിപാദ—
ആവണംഡനവാസോബാഹ്രനേന്നുാംകരക്ക്
സരസിജിവേനേകതപാദിമാനത്തിലും—
ഗതാദിവളിലേവം തിരുത്താൻ രണ്ടുവീതം. മംറ

അലഘുമിമവിനഷ്ടം വിണ്ണമബോജം ചമയ്യും—
നല്ലമകനിധ കൈകാൽ വക്രമീയമുഖിയനിന്നം
വിലസുമധികസാരം വീണിട്ടുക്കുന്ന ഭിക്ഷാ—
മഹമിതു കരതീടാം മാധുകയ്യാമീപ്പോരം. മംറ

അരച്ചപരി സദ്യം പത്രഭികിങ്കൽനിന്നം
വയമിധ മെയനീപാദപത്മം ഭജിക്കാൻ
സരസിജിവേനേവം സംഖ്യാര രേവയാകം
വിരലുകളിവ പത്രം സ്വജ്ഞമായും സ്വജ്ഞിചെയ്തു. മംറ

പ്രിയയുടെ നവമാധിത്തീനിച്ചും തികളിന്നരം—
പ്രിയമൊട്ട സുഖതപ്തം സാധ വേയസ്സു നൽകി
ഇതരവിധമിതനാൽ തൽപദവ്യാജരക്താം—
ബുദ്ധമസുഭഗസദ്യത്തേദിനേ സംഭവിക്കം? മംറ

സരസമിവരം ദരിപ്പു കീത്തി, വക്രം, ദപിപത്തിക്ക്—
പെരുവിരക്കവമെന്നീ നാലു പുഞ്ചനുയോഗം
അരുപതുമും നാലും സർക്കലയ്യുന്നുമാ ത—
തത്തണിയിലധിവാസം സംഭവിക്കുന്നതോ? മംറ

അനീതരസുഭഗത്തീ മുസു സ്വജ്ഞിച്ചഞ്ഞാൻ,
ചുനരിവള്ളതിനംമേലെത്തിയീ യദവനത്തിൽ
മനസിജനമ വൈദശ്വ്യത്തെ നനായും പറിപ്പി—
ചുനാലമിവരം വച്ചുന്നിനാക്കരത്തനെ ചെന്ന. മംറ

യരണിരമണൽ ധീമാനേവം തിവാചിനവാതമീ—
ഹരിണമിഴിയേ വള്ളിച്ചായ്വുത്സിസ്യവിൽ വീണംടൻ
കരളിവമിതാനദം പുണ്ണാസ്യവീപ്പത്തെളമിതൻ—
തരളമിഴികരക്കൊൽ ലാക്കാക്കെന്ന നിന്ത്രിതേ.

മംസ്

താതൻ ശ്രീഹീരസംജനതൻ കവികളമകടീ—

മൗലി,മാമല്ലേവീ

മാതാ, ശ്രീഹഷ്ടനേതർസുത്തമഹലഭവൻ

സദ്ഗുണാതീറ്റിയാത്മാ

ഗൗഡ്യക്ഷോണിശവംശസ്ത്രതയിുടെ സഹജ—

സ്ഥാനമാമീ പ്രബന്ധ—

പ്രസ്താവനമതിലീംട്ടിവനേഴ്തിയിം

സംഖം സർമ്മല്ലം.

മൃഗം

കൂദാം സർഘം കഴിഞ്ഞ.

ക്രാലിപട്ടം.

പേര്	പാല്പാദം	അറുമാലം	ക്രാലം
മന്ത്രി	മഹാ	കരണ്ടു കളിമംസ	കരണ്ടു കരയിൽ കളിമംസ
മന്ത്രി	മഹർ	മാ മാ ന്തി	മാ മന്തി
നാ	നാ	സുസപ്രജനൻ	സപ്രജസ്സതൻ
നാവ	നാവ	താഡ ചിക്ക	താഡ ചീക്ക
നാവ	നാവ	കമിക്കാം	കമിക്കാ
വും	വുൺ	വനീയക	വനീപക
വും	മഹൻ	മനനിട്ടാല്ല തെല്ലും	മനനിട്ടാല്ല തെല്ലും
ന്ത്രി	ന്തം	പഴി	വഴി
ന്ത്രി	നാവ	പ്രതിയോഥ	പ്രതിയോധ
ന്ത്രി	വുവ	തങ്ങീതു	തങ്ങീല
മാന്ത്രി	മഹ	സരിത്തിനടയ	സരിത്തിനടയ
